

بنه‌ماله‌ی بارزانی

بنه‌ماله‌ی بارزانی دهگهربیته‌وه سه‌ر عه‌بدول‌ا کوری مهلا به‌کر ناسراو به (تاج الدین) که دامهزرنجه‌ی ته‌کیه‌ی نه‌قشیده‌ندیه له گوندی بارزان. له سائی ۱۸۲۵ عه‌بدول‌سه‌لامی کوری له نیرشادو راپه‌ریدا جیگای گرتۆته‌وه. پاشی نه و شیخ محمد‌مددی کوری شیخ عه‌بدول‌سه‌لام که هه‌ردوو ده‌سه‌لاتمه‌کی ناینی و دنیایی کو کردبیوه دهست پویشتوی ناوچمه‌که ببووه، له دوا پوژانی ژیانیدا کار به دهستانی تورکی به هؤی بروودانی فیتنه و نازاوه‌کانی نیوان عه‌شیره‌تکان له موسسل زیندانی دهکهن، پاشان بمری دهدهن و بسو باره‌گاکه‌ی خؤی دهگهربیته‌وه، له کوره دیارو ناسراوه‌کانی: شیخ عه‌بدول‌سه‌لامی دووه‌م که له سائی ۱۹۰۸ له ده‌سه‌لاتداریه‌تی تورکی هه‌لدگهربیته‌وه و دهگیری و له ئای ئه‌يلوی ۱۹۱۴ له موسسل له‌سیداره دهدری.

شیخ ئه‌حمد بارزانی

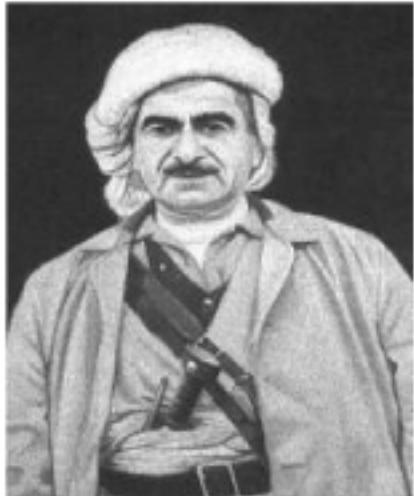
کوری محمد‌مدد کوری عه‌بدول‌سه‌لامه، له ده‌ورویه‌ری سائی ۱۸۹۲ هاتوته دنیا، له ناکامی له سیداره‌دانی شیخ عه‌بدول سه‌لامی برای له موسسل به‌هؤی راپه‌رینه‌که‌ی ده به دهسته‌لأتداریه‌تی تورکی-شیخ ئه‌حمد سه‌لاتداریه‌تی عه‌شیره‌تکانی کوردی بارزان له ناوچه‌ی زیبار دهگریته‌دهست-لاپه‌ری ژیانی شیخ ئه‌حمد پرە له شورش نانه‌وه و پاپه‌رین، له سه‌ره‌تادا سائی ۱۹۱۹ دهستی به تاردنی نوسراو کرد بسو تورکه‌کان و هەلمەت بردنه سه‌ر کاریه‌دهستانی بھریتائی له (وان)، دیسان له ۱۹۲۷ که‌وتەوه پاپه‌رین و پچرانی کؤتى ملکه‌چى، دواجار له ته‌موزى ۱۹۳۰ و به‌هاری ۱۹۳۲ په‌يتا په‌يتا هەلمەتی هیزى سوپایی ده‌چووه سه‌ر ناوچه‌ی بارزان.

شیخ نه محمد له حوزه‌یرانی ۱۹۳۲ ناوجوه‌که به‌جای دیلی و پوو دهکاته تورکیا، له‌ویش دهربیته‌وه دهست کار به‌دهستانی عیراقی و بتو باشوری دوور دهخنه‌وه لیتی نیشته‌جی دهکن. دوای چهند سالیک پیگای پیدرا بکه‌پیته‌وه ناوجوه‌که‌ی خوی، به‌لام دوو باره له ۱۹۴۳ له‌گهله ملا مسته‌فا برای شورشی به‌ریا کردوه، له سره‌هتای سالی ۱۹۴۴ کاروبار هیورو هیمن دهیته‌وه، ملا مسته‌فا دهچیته به‌غدا نیاز پاکی خوی بتو حکومه‌ت نیشان دهدا، شیخ نه محمد دیش خوی دهدا به‌دهسته‌وه و دهکه‌ویته زیانی ناسوده‌یی و ناسایی، به‌لام له تشریینی یه‌که‌می ۱۹۴۵ ناچاردهبی په‌نا به‌ریته به‌رسنوری نیران، پاشان هاته‌وه عیراق و زیر دهست بوونی خوی راگه‌یاند.

له پاش شورشی ۱۶ تهموزی ۱۹۵۸ پیش پیدرا بکه‌پیته‌وه بارزان، کاتی ملا مسته‌فا له نه‌یلوی ۱۹۶۱ شورشی نایده‌وه شیخ نه محمد بی‌لایه‌نی و به‌شدار نه‌بوونی خوی بتو عه‌بدولکه‌ريم قاسم راگه‌یاند، دوانیکی دا گوتی: (شورشی کورد خوین بزنانیکی خواریسی کورده‌کانه)... له ۱۱ کانونی دووه‌می ۱۹۶۹ له به‌غدا کوچسی دوایی کردوه.

ملا مسته‌فا بارزانی

ملا مسته‌فا کوپی شیخ محمد مددی بارزانیه، سالی ۱۹۰۲ له گوندی بارزان هاتوته جیهان به ماوه‌یه‌کی که‌م پیش له‌دایک بوونی باوکی کوچی دوایی دهکا، هیشتاته‌منه نه‌گه‌یشتبوره سن سالان که تورکه‌کان له ۱۹۰۶ هله‌لمه‌تیکی سوپایی دههیننه سر عه‌شیره‌تکانی کورد، شیخ عه‌بدولس‌لامی برآ گوره‌ی به‌دل دهگرن، نه‌ویش له‌گهله دایکی دهخنه به‌ندیخانه‌وه،

نۆمانگى تىبا بەسىر دەبىن، بۇزۇنچو شۇپىش گىپانىكىدى لە ۱۹۴۲ وە دەستت پىن دەكتا، دووا بەدوواي خۆبەدەستەوددانى شىيخ ئەحمدەدى براى، ئەو سەر لە نۇنى تىنەچقۇوه. حکومەتى عىراقلى بېرىارى دوور خىستنچوھى بۇ ئىراندا. لە شوباتى ۱۹۴۵ دىئتە بەغدا حکومەت بەداواكارييەكەمى قايل دەبىن، كە بىگىرىتەوە ناوجەكەمى خۆى و چەكەكان كۆپكاتەوە، بەلام كەوتە سەردان و گەپان لەناو گۈندەكان و ھاندانى خەلک بۇ شۇپىش نانچوھە. لە شوباتى ۱۹۴۵ ھىزىنى سوپايىيان نازارە سەرى، بۇ ناوجەكە زېبارو بارزانىيان پەتىند، ناچاريان كرد لە تىشىنى يەكەمى ئەوسالەدا لەگەن شىيخ ئەحمدەدى براى پەنابەرنە بەر سەنورى ئىران، پاشان شىيخ ئەحمدە دەگەرىتەوە عىراق^(۱)، بەلام مەلا مىستەقا بەخۆى و دوو ھەزار لايەنگىرانى بەرھو مەھاباد دەبرىوا، لە كاتىكە قازى محمدەمەد لە پازىدەي كانونى يەكەمى ۱۹۴۵ دامەززىاندىن حکومەتىكى نەتەوھىي كوردى بە يارمىتى سۆقىيت پاگەياند، ھاوسنور بۇو لەگەن حکومەتى ئازربايجان كە لە تەورىز پىك ھاتبوو. كاتىن حکومەتى ئىراني لە ۱۹۴۶ كۆمارى مەھابادى لەناوپىرد، مەلا مىستەقا و جەنگاواھارانى پەنابيان بىرە بىر روسيا، دوازدە سالىيانلى بەسىر بىردى. لەسىرەتاوه مەلا مىستەقا لە ئازربايغان و ئەزىكستان نىشتە جى بۇو، پاشان بۇ مۇسکو گواسترايەوە، زمانى روسىي و ھونەركارىيەكانى سەربازى و زانىارى ئابورى خويىندووه، لە ۲۶ ئى تشىرىنى يەكەم ۱۹۵۸ گەپايەوە عىراق. سەرەتلىرى و پىزۇ نەوازشىكى زۇرى لېنترى، بەلام كە گەپايەوە ناوجەكەمى خۆى لە ئەيلولى ۱۹۶۱ شۇپىشى پاگەياند، لەبەگىداچوونى حکومەتى عىراقلى بەردىۋام بۇو. ھەتا لە ۱۱ ئازارى ۱۹۷۰ لە گەللى پىك ھاتن و چەكى دانما.

مەلا مىستەقا لە كۆنگەرى حىزىنى ديمۇكراٽى كوردستان و تارىكى دا ووتى: (ئىستا دەوري كارى بىنيدانان و ئاوددان كردى) وە كەنەنچە سازى ھاتووه، تەنبا هەر بەمەش دەتوانىن خزمەتى نەتەوھەمان بىكەين، ھەمۇومان بىرای يەكىن ئابىن جىياوازى و دوبەرەكى لە ئىوان رۆلەكانى گەلدا بىكەين، با ھەول بەدەين ھەمۇومان بىبىن بە بىرایىك كە يەك ئامانچ و يەك دەستور پىكىمان بېھەستىن ئەويش بەختەوەر كردىنى گەلى عىراقە بە كورد و عەرەبىيەوە). لە ۲۹ ئى ئەيلولى ۱۹۷۱

ههولی کوشتني درا، باره‌گاکه‌يان له حاجي شومران ههله‌كاند، به سهيرو سهمه‌ر له
مرگ رزگاري بورو.

حکومه‌تی عیراقی له ۱۱ی نازاری ۱۹۷۴ حومه‌زاتی بۆ کوردستان راگه‌یاند، بەلام مەلا مسته‌فا به شیوه حومه‌زاتیکه قایل نەبۇو کەوتەوە شۆرشن نانه‌وە، بەلام بزوتنەوەکەی نشوسنی هینا، حکومه‌تی عیراقی له ناوی بىردا، زۆریه‌ی لایه‌نگرانی خۆیان بەدەسته‌وە دا يان روویان کردە ئیران. پاشان شەویش لە ۳۰ نازار بیو نەوی چوو لە تەھران نیشقاچی بۇو، بەر لە بەجی ھیشتى بارەگاکەی لە چۆمان دوانیکى بۆ رۆژنامە نوسان دا ووتى: نیمه به تەنیا و بى دۆست ماينەوە چارمەتی و پاریزگاریمان لە نەمەریکاوه پى نەدرا، وا دەزانم رۆزگاریکى رەشمەن لە پیشە) رۆژنامەی تايىسى لەندەنى لە ۲۷ نازار ۱۹۷۵ نوسییویەتى دەلى: (مەلا مسته‌فا لەناو کوردەکاندا بوقسە كەسايەتىيەكى نىمچە ئەفسانەبىي، نەوەش بەھۆي خەباتى دوورو درىزى و بەرگرى كەردەنى لە رووی کاربەدەستانى تۈركى و بەريتانى و عیراقىدا، و سەلماندویەتى كە تواناي بەرەدەوام بۇونى شەھەری پارتى زانى لە چىاکانى باکورى عیراقدا بۆ ماودىيەكى دىيارى نەكراو ھەيە، پاشان دەلى: مەلا مسته‌فا و ھاورىکانى بىرسارى شەھەر راڭرتىنىساندا ھەر وەك قەدەر تەلەي بۆ دانابىنەوە) دوايسى لە سالى ۱۹۷۶ بۆ چارەسەر كەرنى نەخۆشىيەكەی بەرهەو واشتئۇن پايتەختى ولاته يەكىگرتۇوەكانى نەمەریکا دەروا، لە ۲ى نازارى ۱۹۷۹ لەوي جىهان بەجى دىلى تەرمەكەيان بۆ ئېران گواسته‌وە لە يەكىك لە سەنگەرەكانى چىای كوردستان لەسەر سىنورى رۆژئاواي نزىك عيراق، نىشانى^(۳)

دیقید نهادمسن روژنامه نوسی ئىنگلizى سەرداشى مەلا مستەفا دەكاكە پالى بە چىاكانە و دابوو، بەگىز عەبدولكەرىم قاسىم دا چوو بۇو، لە كتىبەكە يىا (الحرب الکردىيە) پاسى دەكا و دەلى: يەوهى باشە ئازايىھەتى و دلىرىيەكەي لەسەر شىۋازى كۆنە تا ئەوهى ئىنسان تارادىيەك سەرسامى بەرزىسى و سەرورەتىكەي دەپسى، بېسلام بېرەو كەردىنى دايىونەرىتى واي لىكىرددووه يېت ئەپروانىتە بىجورا يى بىغراواتىر و زۇر

ئالوزتر، سەركىزىدەتى شۇپشىكى نوى دەكا بە شەرف. بەلام بە شىوازىكى سەردار عەشىرىھەتىك بىن.

مەبەست تەنبا بۇ سەرەتەری و سەرەتەخۆيى بۇونە، شەپەكانى كەوا بەرپا دەبۈون خىلە ساتى تىكەل بەنىشتمانىتى. خۆى لەمەھاباد دىتەوە كەسەركىزى سىنەزار چەكدارى ئاوارەيە و دەولەتىكى بىن سوپا كە بېپارىزى، بۇيە رۆزگار واي لىڭىرد بەگىيانىكى عەشايرى بېتىقە سەركىزىدەتىك لەشەپرى ئىشىتمانىتىدا، رىيانى سەراپا زنجىرەيەك بۇوە لەشەپ رو شۇپو تىكشەكان و ئاوارە بۇون، ئەوهش شىۋە زىيانى زۇرەھاى كوردەكانە كەواى كردوە سىفەتىكى بەھىز بەلكو ترسناك لەگىيانى كوردى بىرسكى چارەنۇرسىكى ماتەم و غەمگىنە^(۲). ئەو سىفەتەش لەمەلا مىستەفا بەدى دەكىرت. مىجمەر ئەدغار ئوبالانس پىپۇرى سوپاى ئىنگلىز كەخاوهنى چەندىن كەتكىپە لەسەر جەنگى يەمن و هیندى و كۈزىا و جەزانىر و شەپرى خۆبەخۆيى يۇنان و سوپاى سورى سوؤقىيەتى... هەقىد، سىن جار سەرەدانى عىراق و ئاواچە كوردىكەي كردووە، لەكەتكىپەكەيا (الثورة الكرديه ۱۹۶۱-۱۹۷۰) كە سالى ۱۹۷۳ دەرچۈوە دەلى: (چەندىن جار چومەتە دىيدارى، خويىندەوارىكى واش نەبۇ بەلام جىھەمى شۇرۇشكەي توند لەدەست گىرتىبوو، كەس نەيتوانىيە لەسەركىزىدەتىكەي لا يېيدا، دەسىلەتى خۆى بەسەر ھۆزەكانى دەوروپەرى بارزان دا بلاوكىرىۋەتەوە، بۇتە سەردارىكى دان پېيدا ھاتوى نەتەوەي كىردو، بەشىدارى گەلەكەي كردوە لەزەحەتكىشان و مەترسىيەكانىدا، بىلا بۇ لەشخىشەكتىشان و جوش پېگەتنى كىيانى خۆرائىرى سەربازەكانى و بەرزىكەنەوەي ورەو، مەتمانە پېكىردن و گۇي دىريپۇنیان بۇ خودى خۆى و ھاندانى ناحەزانى بۇز بەگۈچۈچۈنى يەكتەر، بۇ دەركىدىنى بېرىدەكانى پېشى بىسەلېقە و ئىلھام دەبەست، لە زۇرەپەي كاتا جىيگايەكى دىيارى كراوى بۇ خۆى نەدەكرە بارەگا، بەلكو لە شوينىك دەيكۈاستەوە بۇ شوينىكى تىز، زۇر بە خەفتىيان و پارىز بۇو، ھەلپەو خۆەلكوتانى كەم بۇو، خۆى لە چىا لاتەرىك و لابەلايدەكانا قايم دەكىر، چاوهرىسى تىكشەكانى ھىزەكانى حکومەتى دەكىر، لىنەدەگەرا ئامىر ھىزەكانى بۇ دەشتە كان شۇزىپىنەوە، چاوجەي سىستى

هیزه‌کانی باش دهزانی ... پاریزگاری لهداب و نهربه‌تیبه کونه‌کانی کورد کردبوو،
له‌گه‌ل لاوه‌کانی شار نشین نه‌ده‌پویشت که‌وا چاکسازی کۆمەلایه‌تی کورد وارییان
که‌رهک بیوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌شا توانی له‌نگهر له نیوان پیاوی عه‌شاپرو گه‌نجه پیشکه‌وتو
خوازه‌کان را بگری - له کوتاییدا دانه‌ر مهلا مسته‌فای به یدکن له سه‌رکرده مه‌زنه‌کانی
سەددەی بیستهم داناده - له‌بهر گه‌شی و دره‌وشانه‌وهی عه‌زیمه‌تی و خه‌باتی له پیش‌ناو
سەربه‌خۆیی و حوكمی زاتی بۆ کورد و هەست کردنسی بەوهی که دامه‌زراشدنسی
دەولەتیکی سەربه‌خۆی کورد عه‌ناسیری ژیانی نابوری لینایه‌تە جىن. توانی
کۆسترۆل بەسەر هەول و تەقەلای شیوعییه کاندا بکا که دەيانویست جلسوی
سەرکردايەتی فی وەربگرن و شۇرۇشی کورد بۆ لایه‌کى تر ئاراسته بکەن کە زۆربەی
زۇرى گەل کورد پیئى قايل نەدەببۇو، ھەروه‌ها يازدە سال مانوهی مهلا مسته‌فای
له یەکیتى سۆقیه‌تدا پائى پېنۋە نەنە بىرۇ باوهېرى شواعیت وەربگرن.

محمد مهدى جەواھیرى بۇو له نەحمد حەسەن بەکر سەرۆك کۆمارى عىرماق

دەکات و دەللى:

بالغ أمنع من مطار عقاب	جانبٍ من صقر الشّمال وإنَّ
ولقطت من قمة مرارة حساب	ومسحت غضبة قسور عن وجهه
للذيرات و رجله في الزاب	مستشرقاً كيد السماء جبينه
من بعض ما استصفى من الحجاب	وسط الجبال طأن صم صخورها

پیش نەوهش پارچە ھەلبستیکی له کونگره‌ی خویندکارانی کورد سالى ۱۹۶۲
له میونخ خویندویه‌تیه‌و و دەللى:

ولقد يوجد بأصغريه المعدم	قلبي لكرستان يهدي و الف
بالبشر تؤذن عندما تتآزم	يا ابن الشّمال وليس تبرح كرية
يهدي الخليل بها وينجده الدم	سر في جهادك فالجهاد مقارة
من قبل الف من سلالة ضالم	من بعد الف من يثار المظلوم

وەك دەزانىرى لە كۈرانى مەلا مىستەقا دۇوانىيان ناۋىيان دەركىردووه، ئىدىرسىن
بارزانى كە لە سالى ۱۹۴۴ لەدایك بىووه و لە سالى ۱۹۸۷ كۆچى دوايى كىردووه و
مەسعود بارزانى كە لە سالى ۱۹۴۶ لە دايىك بىووه^(۴)، دواى سالىك لە بېرىپابۇنى
چەنگ لەگەل عىراقدا ھاواكارى لەگەل ئىرمان كرد.

تەسەوف و زانیارى ئایینى لە كوردىستان

زانیاري ئایينى لە گوندەكانى كوردىستانى عىراقدا گەشەي كرد، تەسەوف زەمینەيەكى بەپېقى لەم ولاتىدا دۆزىيەوە، مەممەد ئەمین زەكى بەگ (لە مىرۇوى سلىمانى و دەورۇوبەرىدا) دەلى: ئەوانەي ئاگادارى حال و بارى كوردىستان دەزانىن كەوا دلى زۆربەي دانىشتوانەكەي بەندو گىرۇدەي ئەو دوو رىبازىيە: قادارى و نەقشبەندى، بەند بۇونىكى گيانى و مەعنەوى، ئەگەر چى لەناو خەلکەكەدا ھەندى كۆمەلى ناخاسايى ھەيە وەك بابەتى (عەلى خواھى) يە توند رەوهەكان، بەشىكىش پەيرەوي مەزەبى يەزىدى دەكەن.

۱- رىبازى قادارى: دامەززىنەرئى ئەم رىبازارە شىيخ عەبدولقادرى گەيلانىيە (1166-1277). لە بەنمالەي خانەدانەكانە، باپىرى لە نەقىبەكانى ئەشرافى بەغدايە، مەزارەكەي لە گەرەكى (باب الشىيخ) لە بەغدا بە سەرورەری و نەوازىشتوەر زىارت دەكىرى، لە خواناسە مەزەكانى تەسەوف بۇو، بە گەنجىيەتى دەچىتە بەغدا پاشان لەوى دەبىيەتە سەردىستەي مامۇستايان و فتوادەر، پايدە و رىزىكى ئەوقۇي لىپڑاوه، بۇ كەم كەس ئەو دەرفەتە دەرەخسى، لە سۆقىيەتىدا بالا دەبى (خرقە^{*}) يى پىدرارە و نازناوى (باز الاشهب) وەردەگرى، مۇريدەكانى چ لەزىيانىدا چ دواي مردىنى گەلى زۆر بۇون، رىبازەكەي لە دوور و نزىكى ولاتىنى نىسلامى دا هەر لەھىندۇپاكسىستانەوە تا دەگات ئاوجەكانى رۆزئاوابى ئەفرىقا بلاو بۇوه.

۲- رىبازى نەقىبەندى: دامەززىنەرەكەي شىيخ مەممەد كورى مەممەد بەھائى دىن ي بوخارىي: بە نەقشبەندى ناسراوه (1289-1317) لە نزىك گوندىكى

* خرقە: جۈرە لىپاس و چىكى ئايندارى و سۆقىيەتىه. "وەركىر"

بوخارا هاتوته جیهان، بو مهمسنی خویندنی دهستوری تهسنهوف روندکاته دیسی (سلماس) له سمر دهستی با به سلماسی فیری زیکرو ته هلیله دهی. دوای نهود له سمه مرقدند لای سولتان خهالیل ده مینیتھوه، پاشان وک لیسی ده گیرنهوه ده چیته چهند گوندیک به نیازی خزمه تگوزاری مرؤفایه تی و با یهخ به شارهله به خیوکردن و چاک کردنی ریگاو بان و لا بردنی نازارو مینهته تی له سمر بینه وايان دهدا، هر لهو دیبهی که چاوی له ریباندا پی هله دینی کوچی دوایی دهکات. مهزارو گوزه کهی له (باوه دین)ی بوخارایه. له هه موو لایه کهوه خهلهک بو بجهن هینانی دهستوری زیارت دینه سمری. هه دوو ریباره که له سمر ده می نیماره تی بابان له هه موو ناوچه کانی کور دستان بلاوبوونه و، رابه رو موریدیان زور بwoo، شیخ مارفی نو دنی (۱۷۵۳-۱۸۸۷). به بلاوکردنوهی ریباری قادری له ناوچه سلیمانی هملساوه، شیخ خالید ضیاء الدین کور حوسین (۱۷۷۶-۱۸۲۷) ریباری نه قشنه ندی بلاوکرد و تدوه.

شیخ مارفی نو دنی

له شاریاژیر هاتوته دنیا له لای به ناوبانگترین زانیانی سه رده می خوئی ده خوینی-شاره زایی له زانیاری ثانیینی و نهدهبی پهیدا دهکات. محمد نه مین زهکی دهانی: بهشی همه رزوری نه و کتبیانه که دایناون به شیوه هه لبه سته و به تیکرایی شهیدابوونی چاکه و بروای به تین و هیزی ثانین پهروهه و فره نهدهبی و دل له جوشی (الوجود) نه گهیه نه. نه و کتبیانه دایناون (عقائد، فرانض، اصول، منطق، بلاغ و معانی) يه جگه له با به تی سو فیه تی و ستایشی پیغه مبهه و سه له واتی خواهی. بهره همه کانی نه م پاسانه شنی به خویه وه گرت ووه (بیان، بدیع، علم التجوید و عروض)... نه م راهه ده چیته وه سه ره بربابی سهید عیسای به رزه نجی حوسنی و له شاری سلیمانی کوچی دوایی کردووه. کاکه نه حمده دی کوری ناوبانگی ده کرد (۱۷۹۳-۱۸۸۷)، له شاری سلیمانی هاتوته دنیا، لای باوکی زانیاری (تفسیر و حدیث و فقه) ده خوینی، پیاویکی يه کجار خواناس و ثانین پهروهه بوه، ناوبانگی به

هەمۇو لايەك دا بلاپىسووه، محمد ئەمین زەكتى دەلىن؛ دلنەواكسەرى خەلک و خزمەتكارىكى سەرورى مرۆغايەتى و پشتىوانى كەساس و بىن نەوايان بسو، ناوبانگى كېيشتە بارەگاي سەلتەنتى عوسمانى، سولتان عبدولھەممىد دووەم ئارهزۇوى دىدەتى كردىووه، بەلام لەبىر پىرىيەتى و بىتاقەتى نەيتوانىيە رۇو بکاتە ئاستانە، كاتىن جەنگ لەگەن روسيا بەرپا بسو (1877)، كۆملەلىكى گەورەى لە مورىد و ھۆگرانى بەسەركەزىيەتى شىخ سەعىدى كورى بۇ جىهاد لە تەك سوپاىي عوسمانىدا ھەئارد.

شىخ خالىد نەقشبەندى

ئەم زاتە لە ھۆزى ميكائىلى عەشيرەتى جافە، لە دىبى قەرەداغ ھاتۇتە دنياوه. لە لاي باوكى و زانايانى سەرددەمەكەى دەخويىن، ئىجازەى زانستى لاي شىخ محمدەن قەسىم سەرەك زانايانى شارى (سنە) وەردەگرىن، دەگەرىيەتە سليمانى دەست دەكات بە دەرس و تەنھەوە، پاشان بەرەو حەج بەرى دەكەۋى، سالى 1807 لەگەل يەك لە دەرويىشەكانى رۇو دەكاتە هىند، پەيوەندى بە سۈفيقەكانى شەويىوه دەكا، رىباز و سونەت و رابىرايەتى ئەوانى پەيرەو كردىووه، سەبارەت بەتوندو تىزى و رىكەبەرى نىوان ھەردوو رىبازە سۈفيقەكە بۇ بەغدا كۈچ دەكا، لە تەكىيە خالىدى نىشىتەجن دەبىن، لە سالى 1812 بەرەو ديمەشق دەروا، زىيارەتى (بيت المقدس) دەكا، پاشان دەگەرىيەتە شام لەۋى توشى نەخۇشى تاعون دەبىن و كۆچى دوايسى دەكا، رابىرىكى رۇحى و گىمانى و شاعىرىكى رەوانىيىز بسو، نامە و ھەلبەستى زۇرى بە كوردى و عەرەبى و فارسى ھەديە، لە شىعرە سۈفيقەتەكە كەوا (محمد جەمیل رۇزبەيانى) وەرىگىدرارە، لە سەرەتكەيدا دەلىن؛ ليس لاحد عشيق كعشيق، رفيع المقام، بيهى الطلعة، ايسىل الخد وضاء المحييا كالبدر.. شىخ عوسمان تەويىلەيى. ئاسراو بە سەراجەدەين (1867-1775) لە بەناوبانگىرین خەلیقەكانى شىخ خالىد بسووه، دوو كورەكەي شىخ محمدە بەھائەدەين (1820-1872) شىخ عومەر زىائەدەين (1839-

۱۹۰+) ده چیته گوندی بیاره، تهکیم و خملو هنخانه یه کی بو مهیه سنتی رایه ری کردندی خملک لی دروست دهکات. نیتر هر به هوزی نهوانه وه ریبازی نه قشبه شدی له تهولیه و بیاره و شوینانیتر بلاوبوتنهو. شاعیری ناودار شیخ ره زای تاله بانی له شیخه کانی ریبازی قادری بوروه، شیخ عهدوللای کوری جیگای ده گریته وه، نه و شیخ عهدوللایه باوکی حده سهن تاله بانیه که سالی ۱۹۱۳ له دایک بوروه، له حکومتی عهدوللاقسم بوروه به وهزیری ریگاویان، تهکیمکه شیخ عهدوللا له بمغدا له گهره کی مهیدان له پهرامبه ره زاره تی په رگری هملک و تبوو، هه موو شهوانی هه ینی نه لقهی زیکری داده بست، دیتهوه یادم جاري لگه ل مه مه مه فه همی ده رویش و چهند برادره ریکی تر چوینه سه ردانی، شه کری قمندو چاو قاوه مان به دیاری بو برد، سه ره نیواره بورو گه یشتینه لای، هه یوانی تهکیمکه فه رش و مافوری لئی راخرا بورو، جیگایان له ته نیشت شیخ لسهر سه رینی نه رم و توکن بو چویل کردن، فنجانی قاوه گیردرا، پاشان شیخ نیشاره تی بو ده رویشه کانی کرد، هه موو و روزانه گوره پانه والاکهی په رده ممان، له زیر ناواز و نه نگی ده لیدان که وتنه هه لپه رین، هاواریان ده گرد - لا الله الا الله، یاهو یاهو، لا الله الا هو، زوری پینه چوو جوشیان خوارد و گرم داهاتن و دک گمره لول که وتنه سوران، تا نه وهی بینه رجگه لوهی که شه پولی له ش بورو ده سورا چیتری نه ده دیت، هار رمه بی قاج بورو بارزو نرم ده بورو، هاواری به سامیان لی هله دهستا، هر چاوه سوره لگه راوه کان بورو زهق زهق دهینواری، و دک سهیر و سه مری غهیبی بینی، لا الله الا الله - یاهو یاهو لا الله الا هو، دوای ماوه یه کی که م چا دانرا، جا شیر به دهستان دایه زینه مهیدانه که، نه لقهی زکریان پیکهیتا، که وتنه گیره ن و جوله و سورانی په رده وام، پاشان هه ندیکیان خویان لا به لا کرد که وتنه زهگ و شیر له خویان چهندین سه عاتی شه و به سه ره چوو، په ردهی دوایی لسهر زیکر دا درایه وه، جا هه لسان ساجیکی پر له ره ثوی گه ش کراوهی سوره لگه راویان هینا، ههندی سویقی دابه زینه گوره پانه که و که وتنه گیزه ن و سوران و هه لپه رین، به دهم هاوار هاواری لا الله الا هو، هه تا ته واو جوشیان خوارد و گرم داهاتن، نینجا به پی خاوسی و قاچی رووت به هه لپه و دا په رینی

شیوه سوْفیه‌تکه‌یان به‌سمر پشکو ناگره‌کاندا که‌تونه هاتوو چوونی به‌رده‌وام،
نیوه‌ی شه‌و ناهه‌نگ کۆتاپی پی‌هات نیتر سوپاسی شیخمان کردو به‌سمر سورماوی
له‌وه‌ی دیمان هاتینه دهر.

شیخ عه‌بدوللای بیتوشی

عه‌بدوللا کوری محمد بیتوشی‌یه له پیاو چاکانی کورده، ۱۷۴۸ له (بیتوش) ای
سمر به ناوچه‌ی (سرده‌شتن) نیران هاتوته دنیا، له‌وی پیده‌گا: زانیاریبیه‌کانی
ئایینی دەخوینی، پاشان بەرەویه‌غدا دەروا، سالى ۱۸۰۶ له (الاحسا) جیهان بەجى
دېلى. گەلی كتىپسى داناده لهوانه شرح الفاكھى - لەسمر قەتەر کورى هشام و
ھەلبەستى "كتایف المعانى" لەسمر "نحو" تا دوايى، شىعرى بەزمانى عەربى ھەيە،
يەك لە ھەلبەستەکانى شەو پارچە ھۇئراوەيە كە بۇ شیخ عه‌بدوللای کورى سىفەتوللا
حەيدەرى نوسىيە، سۆز و يادى بۇ عىراق تىدا دەرىرىيە، دەلى:

إنى أحن العراق ولم أكن، لا من رصافت ولا من كرخته
لكن فى بغداد لى من قربى، واسهى الى من الشباب و شرخه

نامى عه‌بدوللا ئەفەندى

له زانیانى شارى ھەولىرە، سالى ۱۷۷۵ له‌وی هاتوتە دنیا ھەر لەویش
دەبىتە قازى، بەلام لەگەل "متسلم" حاكمى ھەولىر تىك دەچى. لەسمر دەمى والى
داود پاشا رو دەکاتە بەغدا، ھاموشۇي والى دەکات، دەرس بە خويندکاران دەلىتەوە،
پاشان والى دەيكاتە قازى بەسرە، سالىك بە قازىستى لە‌وی بەسمر دەبا،
بەلام سەبارەت بەناسازى شاو و ھەواكەي واز دەھىشى و دەگەرىقەوە بەغدا،
له‌وی ۱۸۲۵ كۆچى دوايى دەکات، سەر بوردەكەي بەكورتى لە "تذكرة الشعراء" دا
هاتووه كە دانەرەكەي عه‌بدولقادر خەتىپ شەھەرە بايىه، ئەب ئەنسىتاسى كەرملى
له ۱۹۳۶ بلاويكردۇته وە.

حاجی نەسەد نەفەندى حەيدەرى:

نەسەد كورى سىفەتوللا حەيدەرى گەورەيە، سالى ١٧٦٢ لە بەغدا ھاتۆتە دەنیا، لەلای نەحمدە تەبەقچەلى سوختەي باوکى دەخويىنى، پاشان دەكەۋىتە دەرس و تەبەه پەراوىزى لەسەر ھەندىك لە زانىارىيەكان دانابە .
گەل خويىندكارى بەھەرەور لەسەر دەستى پىگەيىشتن، لەپىش ھەمۇيىانەوە داود پاشاي والىيە و ئىجازە زانستىشى ھەر لەو وەرگەرتۇوە، پاشان داود پاشا دەيكاتە موقتى بەغدا، بە ئەركى ئەپايە ھەلدەستىن تا لە ١٨٣٩ بەنەخۆشى تاعون كۈچى دوايى دەكات .

کورده‌کان له تورکیا

سیاست مەداری دھولەتان (کورد سەعید پاشا کوری حوسین پاشا لە بەنھالەی خەندان ناسراو بە (کوردى) سالى ١٨٤٤ لە سلیمانى ھاتۆتە جىهان، باوکى نويىملى ئەحمدەد پاشا دوا مىرى بابان بۇوه، لە سالى ١٨٤٧ دا وادەكىرى بۇ ناستانە، پاشان ئىمارەتكەي لەتاودەپىرى (١٨٥١)، واپىدەچى كە حوسین بەگ دەچىتە پايتەختى عوسمانى، سەعید پاشايى كورى لەگەل خۇئى دەبا، لە خوينىنگاكانى توركى دەخويىنى، فېرى زمانى فەرەنسى، عەرەبى، فارسى و ئەلمانى دەبىت. بەپايدەي ملازم لە نوسيينگەي وەرگىران لە (باب العالى) دادەمىزلى، پاشان دەيىكەنە موتەسىرىيفى ليواي يانى (١٨٦٧)، دوايى لە (مەدى) لە دورگەي قىرس، سەعید پاشا لە پايدەكانى پىشىدەكەۋى، تا ئەوهى سالى ١٨٨٢ دەبىتە وەزىرى دەرەوهى توركىيا، لە سالى

ئايندهدا دهيكهنه بالويز له بيرلين، دهگريتهوه بهوزيرايهتى نهرهوه (۱۸۸۰)، پاشان بريکاري سرهك نجومى شورای دهلهت، ئىنچا سەرۆكايەتىيەكەي (۱۸۹۳) هەتا پيانى زيانى لەم پايەدا بىردهوام دەبى، لە ۲۹ تشرىنى يەكەمى ۱۹۰۷ لە ئاستانه مالشاويرى لە زياندا دەكات.

سەعید پاشا براي وزيرى دهولتى تۈركى عىزەت بېگ و مامى دبلوماسى عيراقى سيف الله بېگ، محمد ئەمين زەكى لە مىزۇوی سليمانىدا دەلىن؛ سەعید پاشا پىاويكى بەرزۇ زانابۇو، شارەزايى تواوى لەسەر نەرىپتو داب و دەستورى رۆزئاواردا ھەبۇوه، چەند زمانىكىيانى دەزانى، نىشتمانەكەي لا خۇشەۋىست بۇو، بە رۇلەي ولاتەكەي خۇى دەنمازى، چىن و توپىزى ھەزارى لا بەقىدر بۇو، رىزى لىن دەنا، بە راستى ئابىن ئىنكارى خزمەتكۈزۈرىيە مەزنەكانى كە بۇ شارى سليمانى و خانەدانەكانى تواندۇ بىكىرى، بىسايدۇ ھىمدەتى نەو پىماوه مەردو دلىرە بۇو كە قوتاپخانەي روشنىيە سەربازى لە شارى سليمانى كرایەوه.

كورە ھەرە گەورەكەي، مەحمدە شەريف پاشا ئاوىانگى بەھۇى ھەول و كۆششەكانى كەلەلاي نجومەنى بالاي سويند خۇزان لە پاريس دواي جەنگى يەكەمى مەزن بۇ بىرياردان لەسەر ھافى سەرىيەخۇبۇونى كوردەكان دەركىرد.

سەعید پاشا كورد

ئەوه سەعید پاشايەكى ترە، لە (۱۸۴۸-۱۹۱۴) لە سەرددەمى حەميدى دەبىتە سەرەك وزيران (صدر الاعظم) دواي ئەوه سى جارى تر لەسەرددەمى دەستورەكەدا ھەمان پايەي پى سېپىردارو.

ئەحمد سورىيا

كوري ئەبى بەكر كوري عەبدول قادرە، لە شارى ھەولير ھاتۇتە دەنيا، رۇو دەكاته ئاستانه، لە بەريوە بەرایەتى پەروەردە دەبىتە پېشىنەر، لە سالى ۱۹۰۷ لە پايەختى تۈركى جىهان بەجى دىلى.

"الاسما الحسنة"ی هونیووهتموه، لیکدانهوهی لەسەر "الروض الاعلى"دا ھەمیه.

رسول مسٹى

رسول نەفەندى نازناو بە گەورەدى دانایايان(شیخ الحکماء)، كورى مەحمود بەگە كە دەكى باپىرى وەزىزى زانى تۆفيق وەھبى، خەلکى شارەزورە، سالى ١٨٢٣ لە گۇنديكى سەرىيە ھەلەبجە ھاتۆتە دىنيا، لەلاي زانايانى ھەورامان و سەنە و رەواندوز خويىندويھتى؛ لەو ماوهى كە لە رەواندوز دەمینىتەوە، ئاميلكىيەكى لەسەر (تسريج الافلاك) و كتىپسى (اثبات واجب الوجود)ى داناوە، پاشان بەرەو ئاستانە بەرىدەكەۋى، لە خويىندىگاكانى خويىندووه (علم الطبيعة) يى داناوە، دەبىتە مامۇستا لە قوتابخانەي روشنىيە لە موسىل و كەركوك و بېسرە، دەگەرىتەوە ئاستانە دەيكەنە پېشكىنەرى پەروەردە لە (وان)، دوايى بەريووهبەرى خانەي مامۇستايان لە موسىل، پاش شەھەدە بەريووهبەرى پەروەردە، دوايى بېسەر بىردىنى حەفت سال لەم فەرمانەيدا رەوودەكاتە مىسر، زمانى فەرەنسى فېر دەبىت، گەشتقىك بە ئەوروپادا دەكەن، دەچىتەوە ئاستانە، ھەرلەوى دوايى جاردىانى دەستورەكە لە ١٩٠٨ جىهان بەجى دەيلى.

يوسف ظلياء پاشا

لە زاناكانى كورد و شاعيرانى سوقىيەتىيە، لەدھوروپەرى سالى ١٨٣٩ لە سليمانى ھاتۆتە دىنيا، لەوی پىيدەگاول لە پەيمانگاكانى خويىندووه، لە ھەرەتى لاويەتىدا ھاتۆتە بەغدا، دەبىتە كارەمند لە دەزگاى پۈستەدا كەوا بۇيەكەم جار لە ١٨٦١ - ١٨٦٦ تەلى لە عىرلۇق بۇ راكيشراوە.

يوسف ظلياء لە فەرمانەكەيدا پىش دەكەۋى، تائى وەدى دەبىتە بەريووهبەرى تەلەگراف (برق)، دوايى ئەوه دەگواززىتەوە بۇ بەريووهبەرايەتى (ئەملاكى سەننە) كە مولك و سامانەكانى سولتان عبدولھمەيدى دووھم بۇوه، بەريووهبەرايەتى يەكەنلى لە بېسرە و تەرابلوسى رۆژئاوا و حەلەب و موسىل و دوايىيەكەنلى لە بەغدا پىدراراوه، ھەرلەم

شارهدا مال ناوايى لەزىان دەكا (١٩٠٩). عەلەنەدەن ئالوسى لە كتىبەكەيا باسى دەكا و دەلى: پىاويك بۇو لەسەر وىرد و سلاۋات و خواناسى خۆى بەردىم بۇو، زاتا و سۈقىيەكانى لا خۇشەويىست بۇو. چوار زمانى بە باشى دەزانى: كوردى و عەرەبى و فارسى و توركى.

يوسف ظىياء

ئەمەيان يوسف ظىيائىكى تەرە (١٨٤٢ - ١٩٠٦)، خاودەنى "الهدىة الحميدية فى اللغة الكرديه" لە قدس لەدایك بۇوه، هەرلەويش كۆچى دوايى دەكتات، دەرسى عەرەبى لە قوتابخانە زمانە رۆزگەلاتىكەندا لە قىيەتى پايتەختى ئەمسا گۈتۈتە، سالى ١٨٧٦ ئەندامى ئەنجومەنى ئويىنەرانى عوسمانى بۇوه. محمدىمەن زەكى لە كتىبەكەيا (مېرىزووی سليمانى) بەناوى يوسف ظىياء ئەندى باسى دەكاو دەلى: ئەوه لەن وەي شىيخ خالىد ئەقشبەندى، لە دىمەشقى شام نىشتەجى بۇوه، بەنازىناوى (المقدس) ناسراوه، "عکاز الادب" و "التحفة الحميدية" ئى دانادە.

ئەحمدەد قائىز

كورى سەيد مەحمودى كورى ئەحمدەد كورى عبدولسەممەد (فضل الدين) كورى حمسەن گلە زەرەبىيە سەعدانى لە سەيدەكانى بەزىنچەيە، سالى ١٨٤٢ لە گلە زەرەبى نزىك سليمانى ھاتوتە جىهان، لەلاي باوکى و حاجى كاك ئەحمدەدى خالى و زانايانى تر دەخويىنى، لە ١٨٦١ دەبىقە ما مۇستا پاشان دەيکەنە قازى و، پايمەكەي لەكۆيە قىردداغ، كوت، تاسرىيە، كەرىيەلا، دەرسىم و ئورفە بىنۇيە، لە سالى ١٨٩٠ رwoo دەكتە ئاستانە سالىكى لى دەمەنچەتە، دوايى بە قازىتى دەنيرىرىتە و يەلايەتى قىسطة مۇوتى.

ئىنجا بۇ موسىل ۱۸۹۵ چەند سالىك لەو فەرمانىھىدا دەمەنیتەوە، دەگەرىتەوە
ئاستانە دەبىتە ئەندام لەنچۈمىنى "مەعاريف" دواجار لە سالى ۱۹۱۸ لە
پايىتختى عوسمانى كۆچى دوايى دەكتات، كىتىبى بە عەرەبى و كوردى و تۈركى و
فارسى دانادە: خلاصە العقىدە فى شرح الدره الفريده، (فى العقاد) تحفه الاخوان،
فى المعانى و البيان، خير الاثر فى مدح ال سيد البشر، جلاء الطرف فى اختصار
الصرف، انفس القوائد (فى علم الكلام) السيف المسلول - الدر المنظوم ارشاد العباد
لى صحيح الاعتقاد، السحر الحال فى تعريفات العلوم، كنز اللسن المكنوز - ... هەندى.

عىزەت بەگ خەندان

عىزەت بەگ كورى حوسين پاشاى خانەوادەي خەندانە، بىراى سەعىد پاشاى
ۋەزىرى دەرەوەو سەرۆكى ئەنچۈمىنى شورای دەولەتى عوسمانىيە، سالى ۱۸۷۰ لە
ئاستانە ھاتوتە دەنيا، لەوى خويىندويىتى، سالى ۱۸۸۶ دەچىتە كارى
فەرمانبەرایەتى وەزارەتى دەرەوە، لەپلەو پايەكانىدا پېش دەكەوى؛ كاتى دەستورى
عوسمانى لە ۱۹۰۸ راگەيەندرا نزىكەي نۇ مانگ لە فەرمان لادەدرى، پاشان
دەيگەرىتىنەو بە بەرىوەبەرى فەرمانگەي رەڭىز ئاسى (جنسىيە)، پاشان لەسەردەمى
وەزارەتى غازى ئەحمد موختار دەيکەتە وائى وان ۱۹۱۲، بىلام دواي ماوەيدىك
لەپايەكەي دەخەن، لەسەر ئەنچامى ئاگىر بەستىدا، لەوەزارەتى ئەحمد تۆقىق پاشا
دەيکەنە وەزىرى ئەوقاف ۱۹۱۸، دواي ئەوه بىرىكارى وەزىرى (تەموين) و ئاوخۇيى،
لە وەزارەتى داماد فەرىد پاشا پلەي وەزىرى ئاوخۇيان پېداوە بەلام ئېكىرىدوو،
دامەزرا بە وائى ئىزىمىرى، كە سوپاى يۇنانى ئەو شارە داگىر دەكتات، سوکاياتى و ئازار
و ئەشكەنچەيەكى زۇرى پى دەگەيەن. هەر لەو پايەدا سەر دەنیتەوە (كائۇنى دووھم
. ۱۹۲۰.

سلیمان بەگ خەندان

سلیمان بەگ خەندان براى عىزەت بەگ و بچوکترين كورانى حوسین پاشا يە، سالى ١٨٧٩ لە ئاستەنبول هاتۆتە دنيا، كەباوکى دەمرى تەمەنلى ئۇ سالان دەبىت، خويىندن تەواو دەكى، لە خويىندىگەي جەنكى دەردىچىت دەيكتەنە ياوەرى (مراافق) سولتان عبدولھمەيدى دوورەم، دەگاتە پلەي مير ئالاي (زەعيم يَا عەمید) لە ئاكامى راگەياندى دەستوردا لە خزمەتكۈزۈرى سوپايدا دەست بەردار دەبىت، خۇرى داودەتە لىن توپىزىنەوهى مېژۇوې.

بەئەندامى كۆرى زانىارى مېژۇوى توركى ھەلدەپۈرۈرى، دەبىتە مەفوەزى سەنور لە (يائىھە) سەر ئاقارى رۆمانى ١٩١٢، دواي ئەدەپ دەيكتە قايىقىمى دەشۈك، دەگەرىتىۋە ئاستەنبول، سەبارەت بەچۈنە ئازىزىيەتلىكى دەنەنەي بەرھەلسەتكارەوە دەگىرى، دواي بەردانى دەيكتە يارىيدەدەرى بەرىۋەبەرى گشتى ئاسايىش، كەعىزەت بەگى براى دەبىتە والى ئىزىمیر ئەۋىش لەگەلى دەچىت، پاش مردىنى بەھەفتەيەك براڭاشى كۆچى دوايى دەكەت ١٩٢٠.

ئىسماعىيل پاشاى بابان

ئىسماعىيل پاشاى بابان ناسراوە بە بەغدادى كورى محمد ئەمین پاشا كورى سەليم پاشاى بابان، لەبەغدا هاتۆتە دنيا، لە قوتابخانەي سوپايدا لە ئاستەنبول دەخويىنى، پىپىلىپى لەپايدەكانى سوپايدا بالا دەبىت تادەگاتە پايدەي مىرىليوا (عميد)، بۇتە پىشكىنەنەرى پۇليس، واز لە خزمەتكۈزۈرى دىنى و خۇرى خەرىكى لىكۈلىنەوهە دانان دەكەت، دوو كتىبى دانماوە كە ھەردووكىيان لەدوو بەش پىكەتۈون، (ھەدىيە العارفین فی اسماء المؤلفین واثار المصنفين) و ئەودى تىريان (ايضاح المكثون فی الذيل على كشف الظنون)، سالى ١٩٢٠ لە ئاستەنبول جىهان بەجى دىلى.

مسەقا زەنلى پاشاى بابان

مسەقا زەنلى پاشا كورى حسین بەگ كورى محمد پاشا كورى خالىد پاشا يە، لە ميرەكانى بىنەمالەي بابان، لە دەورو يەرى سالى ١٨٥٠ لە سلیمانى هاتۆتە

دنیاوه، لە تەمەنی نۆزىدە سالىدا لە ويلايەتى بىغداد لە سەردىمى مەدھەت پاشا دەبىتە فەرماتىپەر، لە پايىدە كانىدا پېش دەكەويت تا ئەودى دەبىتە (موتسىپەرىف) ي تەرابلۇس و كەرىپەلا و والى لە ئەدەنە و باينىه و حىجا زادا.

پاش جاردانى دەستور لە ۱۹۰۸، وزىزىرى ناوخۇرىسى و يلايەتى بىغداي پىن دەسىپىرن، بەلام ئەيکىردووه، فەرەقىسى و زەمانى ترى باش زانىووه، كىتىپى بەزمانى تۈركى دانماوه، سالى ۱۹۲۶ لە ئىستەنبول كۈچى دوايى دەكات.

ئىسماعىل حەقى بەگ بابان

كۈرى مىستەفا زەنلى پاشاى بابان، ئاوابانگى بەئۇيىتەرى و نۇوسىبرو مامۇستاي حقوق دەركىرد، سالى ۱۸۷۶ لە بەغدا هاتۇتە دەنیا، دەچىتە ئىستەنبول، لەوي لە حقوق دەخويىنى و بروانامەكەي لى وەردىگەرىت (۱۹۰۲)، بىروراي شازادىخوازانى تۈركى كارى تىدەكا، هەر لەھەرەتلى لاۋىھەتىيەوە لايەنگىرى ئازادى و حۆكمى دەستورى بىووه؛ لە دەزگای چاپەمەنی دەبىتە كارمەند، كە دەستور لە ۱۹۰۸ راگەيدەندا لە فەرمان دەست بىردار دەبىن. دىتە مەيدانى رۆژئاتىمەگارى، مەيدەن بىروراي نوى رادەگەيەنى، داواكاري چاك سازى بىووه، كارى نۇوسىبرى لە رۆژئاتىمەي (طنىن) كە خارەنەكەي حوسىن جاھيد يالچىن بىوو كەردووه، پىكىرە لەگەل عەنى رەشاد بەگ كىتىپىك لەسەر (بىسمارك) دادەنин، دەرسى ماھەكانى بىنچىنەيى لە حقوق پى دەسىپىرن. بە نوينەرى بەغدا بىۋ ئەنجومەنی نوينەران ھەلدەبىزىرى (المبعوثين) كانۇنى يەكەم (۱۹۰۸)، ئىنچا نوينەرى دىوانىيە لە دەورەي دووهەدا (ئىسان ۱۹۱۲)، خەيرى عمەن دەلى؛ دوو دەورە نوينەرايەتىيەكەي ئىسماعىل حەقى ئەودى سەلمانىد كە چەند سەرگەرمى ئىشىتىمان پەرەرەي بىووه. هەر لە سەرتادا بىرەتلىسى پەرۋەزەي ھىلى ئاستىنى شەمەندەقىرى بەغداي كەردووه، كە ئەلمانىا بە ئىز بىووه پىسى ھەلبەستى. ھەستى قولى بەرپەرسىياربۇونى بە ئەركى نوينەرايەتىيەكەي واي لىكىردووه كە بچىتە ناوجە ھەلبىزىرىداوەكەي خۇرى و دىراسەتىكى وردى لەسەر كىرۇڭرفت و پىداوىستى و چۈنىيەتى چارەسەركىرىنى كەردووه، رۆژئاتىمەي (طنىن) بە

زنجیره وتاریک له زیر ناوی (رسائل الوان) بُوی بلاوکردوتنهوه، پاشان له کتیبیکی بچووک کۆزکرايەوه و به چاپ گەياندرا (۱۹۱۲)، سالى ۱۹۱۳ كرديانه وەزىرى "معاريف" ي توركى، كەچى كتۇپر لە كاتى نەرس وتنەوه لە كۆلچى شاهانە دله مەزنەكەى لە ليدان دەوهستىن (۲۵ كانونى يەكم ۱۹۱۳)، موحازەركانى ياسايى بە زمانى توركى لە كتىبىك دا به ناوی (الحقوق الأساسية) كۆزکراوهتنهوه. پەيوەندىيەكى دۆستايەتى بە تىنى لەگەل شاعيرى ناودارى كورد جەمیل سدقى زەهاوى هەبوبوه. به پارچە ھەلبەستىكى پى سۆز شىوهنى بۇ دەكاو دەلى:

جاءت المصحف حاملات نعيا	اكبرته الاسماع في بغداد
فيكت في بغداد حقى عيون	كان حقى منها مكان السوار
كان مندوبيها و كانت تباهى	برجاحاته جميع البلاد
فبكينا شبابة ويكتينا	جلدا فية راسخ الاوتاد
بابى انت من اديب شجاع	نام فى اللحد بعد طول الجهاد

سلیمان نەزیف بەگ

والى بەغدا شاعيرى گەورەتىورك وندكار سليمان نەزیف بەگ كورى سەعيد پاشاي والى شەدیپ و دانەرى "میزان الادب" و "مرات عبر" لە نەزەدى كوردى دىيارىدەكرە، سليمان نەزیف لە سالى ۱۸۶۸ هاتۆتە جىهان. لەسەرەدمى سولتان عبدولحەميدى دووهەمدە لە شەورۇپا ژىساوه، بە بىئوراى شازاد و دەستور پەروھرى ناسراوه. دەيکەنە بەريوھبەرى (تەحرىر) لە بىرسە و جەده، پاشان دەبىتە والى بەسرە (تشرىنى يەكم ۱۹۰۹)، لە سالى داھاتوودا واز دەھىينى (تشرىنى يەكم ۱۹۱۰)، دەبىتە والى قسطمونى ئىنجا موسىل (تشرىنى دووهەم ۱۹۱۳) و بەغدا (۵ كانونى دووهەم ۱۹۱۵)، ئاھەنگى بۇونە والىتى بۇ دەگىردىرى (۶ ئازار ۱۹۱۵)، دوانىكى دا ئاواتە خوازى خۆى تىدا دەرىرى كەوا بىتوانى لەم ئاوه پېرۇزەدا خزمەت بىكا كە پېشتر لە وىلايەتى بەسرە موسىل كارمەند بوبوه. نىستاش وەتاتۆتە بەغدا لە كاتىكا شەورى رەشى شەر بەرى ئاسمانى داگرتۇووه، بەسرەش لە جەستەي دەولەتى

عوسمانی دابراوه، داوای کارگوزاری و هوشیاریونی لیکردن، هیوای سخنکهون و بلاوکردن و دی ناوهدانی و خوش گوزه رانی خواست، بهلام ساردهمه کهی له بهغا زور خایین نبیوو.

حکومه‌تی تورکی برباری یه‌کبونی ههردوو به‌ریوه‌به‌رایه‌تیه‌کهی سوپایی و شارستانیه‌تیدا، میر ئالای (عه‌مید) نوره‌دین به‌گ به‌الیه‌تی و سه‌کرده‌یی داندرا. سلیمان نهزیف له پینجی ته‌موز له پایه‌کهی لادرا، بهره‌و ئه‌سته‌تبول ده‌گریته‌وه، مه‌حمدود سوبھی ده‌فتھری و هزیری دادو و هزیری ده‌رهوهی عیراقی بؤی باس کردم گوتى: (سالى ۱۹۱۷ پیکده‌وه له‌گەل سلیمان نهزیف له هه‌یوانه‌کانی کوشک و ته‌لارى (باب العالى) له ئه‌سته‌تبول ده‌رئیشتن، تله‌عهت پاشای (صدر الاعظم) يان پیده‌گا زور به‌ریزو نهوازشته‌وه سلاو له والى پیشو ده‌کات، بهلام نه واتا -سلیمان نهزیف- رووی خۆی لى وەردەگیرى و وەلامى ناداته‌وه، چونکه تله‌عهت له والیه‌تى بە‌غداو خستبوو.. په‌یوه‌ندى بە‌تىنى ده‌فتھری له‌گەل سلیمان نهزیف ئەدیب له بە‌غداوه ده‌ست پیده‌کات و له ئاستانه‌ش پت‌دەبى، تا ئه‌په‌یوه‌ندىه بؤتە دوستايه‌تى و ئاشتايه‌تىدەکى خوشمۇيستانه، سلیمان نهزیف له‌کاتى جەنگا دىتە بە‌غداو، بىق مە‌بە‌ستى ناسىن و شوناسى پیشوازى له‌فەرمانبەر و مامۆستايان دەکا، لە‌تاۋياندا مامۆستاي ئەدەبى تورکى لاو مە‌حمدود سوبھى ده‌فتھری سەرینجى رادەكىشى و لە‌لائى خۆی دە‌يەھىلەتەوه، دەربارەی کارو بارى ئەدەبى دەيدوينى. والى هەموو سېبەيتانى ھەپىنى بۇ چاو پېكەوتى خەلکە له دیوان داده‌نىشت.

ناودار و زان او پیاو چاکانى بە‌غدا دەهاتنەلائى، له پیش هەمۇويانه‌وه جمیل سدقى زەهاوى، قونسلى دەولەتەکان و هېيت، رۆزىکى ھەپىنى دیوه‌خانەکەی پر میوان دەبى، لە‌ناکاوا سەکرتيرەکەی دىتە ژۇورەدە، لە‌بن گویى والى دەچرىپىنى كەوا پیاوه‌کەيان ھیناواه، سلیمان نهزیف به‌گ يە‌کسەر ھەلدەستى و دەچىتە ژۇورەکەی تەرەوە فەرمان دەدا كاپرا داركارى بىکەن، داركارىه‌کى شلکوت، كەدەگەریتەوه كۈرى مە‌جلیسەكە هەموو چاواي پرسىيارى تى دەپىرن، دەلىن: دەسەلاتدارىه‌تى سوپا فەرمانى دەركردووه كە دەبىت ئاگادار بىكرى لەو گەنم و دانەویله‌يە خەلک بۇ خۇيان

داکردووه، بونهوهی بیبین و بیکنهن نازوقةی سوپا، نه پیباوهش وەك زانیم پیشنه
چاوتیرینی هەر رو بیودۇن پەیوهست مەندەكان بۇوه، خەبەريان لى بىدالە و گەنم و
برنجە كەمەي كەبۇ گۈزەرانى ئىيانى خۆيان بىشتويانەتەوه، ناچار تەمبىي بىكم بەر
شىوهىيەي كەدىغان... دكتور محمد سديق جەللى بۇي باس كىرمەن و گوتى: سلىمان
نەزىف سىزىدە مانگ بەواپىتى لە موسىل دەمەنچەتەوه، (لە تشرىنى ۱۹۱۲ ھەتا
كۇتاپىي كانۇنى يەكەمى ۱۹۱۴)، لەويوه لە سەرەتاي ۱۹۱۵ بە (كەلەك) لەزىسى دېچلەوه
دەگاتە بەغدا. كەھنەنچادەو شەقامى نوى لە موسىل دەكاتەوه خەلکە كەپپىان
ناخوش دەبىت، عەبدول مەجید مەندەلى دەلى:

لزمو عن الحق المبين سكتهم	ما للرجاله ساكتين اراهم
اضحوا فارخ يخربون بغيرهم	القوم بآيدىهم وايدى غيرهم

مېزۇوهكەش بە حىسابى (الجمل) دەكا (۱۹۱۳)، سليمان نەزىف بەگ
كەلى كەتىپى داثاوه لەوانە: ئامىق كەمال، فضولى، فراق عيراق، جالعش اوكله، (مولكە
دزاوهكەن لەزەوی و زارى سنىيە) كە سولتان عەبدول حەممىد لەگەل مولكەكانى خۆى
داوه، الشاه ناصر الدين و البابية - بطارىت ايلە ايتىش (تۈپەكان و ئاشىر ۱۹۱۷)
... هەندى، كەلى وتارىشى لە كۇفارى (ثرىوت فنون)، (تصویر افكار) دا بلاو كەردىۋە،
سليمان نەزىف لە شاعىرە بەرزەكانى كورد بۇوه. عەباس عەزاوى دەلى: شەيداى
خۆشەويىسى عيراق بۇو (باشتىرىن نىازو ئاواتى پېرىۋىزى بۇلەدلدا بۇو، پەرۇشى
دابىرىن بۇو لە جەستەتى دەولەتى عوسمانى، ئەمەش بەچاڭى لەبىر ھەمە
دووايىەكانىدا دەرىدەكەويت، دەلى: وەك بىزانم داكى يەزىدى بۇوه مەلیك تاوسى بۇ
يەزىدىيەكان گەراندۇتەوه).

لە كانۇونى دووهمى ۱۹۲۷ لە ئەستەنبۇل جىهان بەجى دىلى: سليمان نەزىف
پارچە ھەلبەستىكى داثاوه كەداخى دەرچۈنى بەغداي لەباوهش ئالى عوسمانى تىدا
دەرىپرىو، مەعروف رەسافى كە ئەوسا نويىتىر بۇوه لە پايتەختى تۈركى بە
ھەلبەستىك (نواح دجلە) و دلامى داوهتەوه دەلى:

هي عيني ودمها نضاج - كل حزن لمانها يمتح
كيف لا اذرف الدموع وعزى - بيد الذل هالك مجتاج

سلیمان نهزیف عەربی خوش دەویست و داوای برایه‌تی سورک و عەربی
دەکرد، كە تورکە توئدرەوەكان دواى راگەيانى دەستور و ئالا و بەيداخى
تۈرانىيەتىان بەرز كرده‌وه، گیانى شىتىگىرىتى نەتموايەتىيان بلاودەكردەوه و
بانگەوازى ياك سازىكىنى زمانى تورکى لە وشەكانى عەربىيەندا، چەند
كەسايەتىيەكى ئازادى خواز لېيان راست بۇۋەوه، لەوانە: سلیمان نهزیف و ئەبو
ضياء تۆفيق بەگ خاوهنى رۆژتامى "تصویر افكار" و عەلى كەمال بەگ، دەپان
وەستان، درۇو دەلسەكانىيان پووچەل دەكردەوه. داوايلىيپوردن و تەبایىن و
يەكگەرتىيان لەگەل مىللەتكەيان دەکرد، ھەروەك ئەحمد عىزەت ئەعزەمى لە بەشى
يەكەمى كىtie كەيا (القضية العربية) باسى كردووه، مەحمود سوبىخى دەفتارى
ئەدىبىيەكى زمانى تورکى بۇو، لە رۆژتامەكانى ئەستەنبۇل و تارەكانى لەبرگرى
كەرنى عەرب و رەتكەرنەوهى ئەو تاوان و تۆمەتاتەى كە بەناھق و خۇرايسى
خراونەتە پاليان بلاو دەكردەوه، غۇستاف غۇترو لە كىtie كەيا (فرەنسا لە سورىا و
كلىكىيا) كە لەسالى ۱۹۲۰ دا چاپكراوه دەلىن: لە ئاكامى تىكشىكانى توركىيا لە جەنگى
كىشتى دا (۱۹۱۸) و داگىرەكەرنى ئاوجەي كلىكىيا وىنگەي "ئەتنە" لەلايەن
فرەنساو بەريتانياوە، تورکەكان كەوتىنە جموجۇلى ھاندانى سەردارانى كورد
لە ئاوجەي ماردىن و ديارىيەكى، بۇ خواتىنى سەرپەخۇبۇنى كوردىستان،
سلیمان نهزیف لەگەل عەبدوللا جەودەت و هيتر لەپىشىدەوي ھەموو داواكىارانى
ئەم بىرورايىدا بۇو.

فایەق عەلى بەگ

شاعيرى رۆمانسى بىrai سلیمان نهزیف ئاوبانگى دەركرد، سالى ۱۸۷۵
لەديارىيەكى هاتقۇته دنياوه. لە قوتاڭانەي (الملکى الشاھانى) لە ئاستانە دەرچووه.
فەرمانى بەرييەدەرىايەتى گرنگى وەرگەتسووه، لە كاتى جەنگى يەكەمى مەزىدا

موته سه‌ریقی ناستانه دهبن دوای شوه دهیته والی، کتیبه کانی که داینناون: الحان
وطن، مدهدحت پاشا، کۆمەلە شیعریک.

ئە

مسته‌فا شدوقي کوري عهزيز ياملکي کوري مهلا مسته‌فاي کوري مهلا عهزيز
کوري مهلا حهیده له عمشيره‌تى بلىسا، سالى ١٨٦٦ له سليمانى هاتوتە جيهان.
دهچىتە بەغدا لهوي خويندى ئاماده‌بى تەهاو دەكات. پاشان بۇ ناستانه دەروات، له
خويندىگاي سوپايسى و قوتا بطانەي ئەركان دەخويتنى، سالى ١٨٨٨ به پايەرى رەئىس
روكىن دەردەچىت، سالىك له وەزارەتى جەنگ خزمەت دەكات، پاشان دەگوازىتەوە به

نهفسه روکن له تیپی حیجازدا و نهندازیار له مەکھدا. دواى نهوه سالى ۱۸۹۳ دەیکەنە قونسل له (خوى و سلماس) - لە سالى داھاتوودا دەگواززىتەوە بۇ (سنە) دواىسى بۇ قارس (۱۸۹۷). دەگۈرىتەوە سوپا و نەكريتە برىكارى سوپاسالارى لەشكىرى شەشم له بەغدا (۱۹۱۰)، لە سالى ئايىنەدا دەگواززىتەوە بۇ (سيواس)، ئەركى رىكەوتىنى تخوب و سەنورى ئيرانىيان پىن سپاردوو، پاشان دەبىتە سەرەك ئەركانى تیپى سوپا له ئەتقەرە (۱۹۰۸)، بۇ پايەتى ئەمیر لىوا بالا دەكرى. دەیکەنە سەركىرىدەي تیپى بىست و يېك لە بەغدا، پاشان سالى ۱۹۱۰ دەگواززىتەوە بۇ تیپى سېيىم لە ئازربایجان، لهوئى دەبىتە سەركىرىدەي (فەيلەق)اي دەيىم. سالى ۱۹۱۱ شەرى توركى و ئىتالى بەرپا دەبىن، سەركىرىدەي تیپى پىنجەمى پىن دەسىپىرن، بە ئەركى بەرگرى و خۆسەپاندن لە "مضيق دەردەنيل" ھەلەھەستىن، بەسەركىرىدەي تیپى بىست و حەۋەتم بەشدارى لە شەرى بلقان دەكتات. تووشى جەنگى غالىبىلى و بولايرو سەندەنەوەي ئەدرەنە هاتووه. سالى ۱۹۱۴ لەسەرفەرمانى وەرزىرىرى جەنگ نەنھەر پاشا تەقا عود دەكرى. لە ۱۹۱۸ جەنگ وەستىنرا. كرديانە نەندام لە مەھكەمەي عورفى سوپاىيى، دواىسى بۇوه والى بروسو. داماد فەرىد پاشاي (صىدر الاعظم) فەرمانى پىك هيئانى ئەنجومەننېكى سوپاىيى بەسەرۇڭا يەتى مستەفا پاشا دەركىرد بۇ مەھكەمە كەردىنى مستەفا كەمال پاشا (ئەتاتورك) و ھاوريكىانى لەسەردارانى ئىشتىمانى، كە لە رووئى دەسەلاتدارىتى حکومەتى ئاستانە لە نەنزاۋەل راۋەستاون، لە ۲۰ ئايىرى سالى ۱۹۲۰ فەرمانى خنکانى پاشلەي بەسەر مستەفا كەمال و ئەمیر لىوا فۇئاد پاشا و فەريق مستەفا پاشا (چقماق) و حوسىين رەئۇوف بەگ هييتىدا، بە پىسى نەوهى ئەوانە ياخى گەرن.

كائىن بىزۇتنەودكەي مستەفا كەمال كەوتە بېرە و سەركەوتى تەواوى و دەدەست هيئا، لە ئاكامەكەي ترسا. لە ۱۹۲۱ پايتەختى توركى بەجىن ھىشت و گەرایەوە عىراق. بە وەزىرایەتى (مەعاريف) بەشدارى لە حکومەتى كوردى كرد، كەوا شىيخ مەحمودى حەفید لە سليمانى پىكى هيئابۇو (تشرىنى يەكەم ۱۹۲۲). رۇزىنامە يەكى لەوئى بە ئاوى "بانگى كوردستان" بە زمانى كوردى و فارسى و توركى دەردهچوواند

(ناب ۱۹۲۲)، دووباره نم روزنامه‌ی به کوردی له بعغا ده‌گردوه (۲۸ کانونی ۱۹۲۶) .. له بعغا له ۲۵ کانونی دووه جیهانی بعجن هیشت.

هاوسه‌رهکه‌ی سه‌فیه خانم کچی حسین پاشای خندانه، خوشکی سه‌عید پاشا وه‌زیری تورکی به‌ناوابانگ بسوو، مسته‌فا زور به‌نه‌ته‌وهکه‌ی خوی ده‌نازی، گوت‌وویه‌تی: "گه‌لی کورد به‌بن سیاست و زانست ژیانی نابن"، ده‌لین له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگا گوت‌وویه‌تی: "ناماه‌ببوم له پیناوی هه‌تیویکی بن که‌سی کورد به رووی پاشایه‌کدا بچم". مسته‌فا پاشا له دوا روزانی ژیانیدا شیعری هه‌نیووه‌وه له‌وهی که‌وا نوسيویه‌تی: "نه‌ترسم بمرم نه‌ی وه‌تن نه‌بیتم به‌ختیاری تو - باينوسن له‌سهر کورم وه‌تن غه‌مگین و من غه‌مگین". بویرو دلیرانه نه‌فره‌تی خوی در به توند ره‌وی ره‌گمز په‌رسنی‌یه‌تی راگه‌یاندووه، هانده‌رو لايدنگری بزروونه‌وه‌کانی کورد بسووه، له‌سهر وه‌سیدتی خوی له سليمانی له گردی سه‌بیوان نیزراوه، هه‌روهک له پارچه شیعریکدا گوت‌وویه‌تی:

نه‌ترسم نه‌ی وه‌تن بمرم له داخ هیجری تو
به ناواتم له باوه‌شتا بکم رزجم سپرده‌ی تو
له‌وهختی غه‌رغه‌ره توخوا دووه قه‌تره ناوی کانی‌سکان
فه‌قت تابوت‌کم دانین له بارزی گردکه‌ی سه‌بیوان
"وه‌گیر"

نه‌میر لیوا نه‌مین پاشا رواندوزی

نه‌مین رواندوزی له ده‌وروپه‌ری سالی ۱۸۶۵ هاتوته جیهان. له خویندنگای سوپای تورکی و قوت‌ابطانه‌ی (ئرکانی جه‌نگ) ده‌خوینتی، به نه‌فسه‌ری توب ده‌چیته ناو سوپای عوسمانی‌یه‌وه. له‌پله‌و پایه‌کانی پیش ده‌که‌وئی تا به پایه‌ی لیوا ده‌گات. له ماوه‌ی جه‌نگه مدرن‌که‌دا سه‌رکرده ده‌بین، پاش کؤتاپی جه‌نگ ده‌گمربیته‌وه عیراق، به نوینه‌ری هه‌ولیر هه‌لدیزیردی (ناب ۱۹۳۵). ده‌یکانه سه‌ردهک لیزنه‌ی کاروباری سوپایی. له سالی ۱۹۴۳ له بعغا کوچی دواپی ده‌گات.. خوی دیتبووم که‌وا پیاویکی

پیری به سالا چووبوو، هاموشۇی كۆز و مەجلىسە كۆمەلايەتىيەكانى دەكىد، لەكاتى جەنگى دوودمى جىهانى دا راكانى خۆى لەسەر روودا و بەسەرھاتەكان دەردەبىرى. شىوهى رwooچۇونى شەرەكەي لىك دەدایەوە. سامى خوندە بۇي باس كىردىم گوتى؛ سالى ۱۹۳۵ بۇ مەبەستى پاشكىنلىقى دارايىسى دەچىتە (رمادى) لەكاتىكى لە ھۆلى ئوتىلەكە دادەنېشىن، لەولاشەوە لىوا بەكىر سدقى سەركىزى تىپى دوودمى لىن دەپىن لەناكاو پىياويكى ليوهشاوهى بە ھەببەت دىتە ژۇورەوە، لەلايىكى سالۇنەكە دادەنېشىن، بەكىر سدقى گوتى؛ ئەو لىوا ئەمین پاشاى رەواندۇزىيە.. ھەستا چوو بەسلاويكى سوپاىي بەخىرەاتنى لىكىردى. بەرىزەوە بە زمانى تۈركى پىى گوت؛ گەورەم پاشا دەمناسىيەوە؟ ئەمۇن بەكىر سدقىم، لەكاتى جەنگى گشتى دا من (ۋائى) بۇوم لەلات! ئەمین پاشا گوتى؛ بەداخەوە تۆم نايەتەوە بىر. تۆ دەزانى ئەفسەران سەركىزەكانىيان لەياد ناکەن. بەلام چۈن سەركىزەكان ھەمەو ئەفسەرانى ژىز فەرماندەي خۇيان لەپىر دەمەنچى!

ئەمین رەواندۇزى يەكى تر ھەمەيە كە ئىمە لە نزىكەوە دەيتاسىن (۱۸۹۸-۱۹۰۵)، نازناتوى پاشايدەتى ئەبۇوە، يەكىك بۇو لە ئەفسەرە كورد پەروەرەكان، دلىرانە لە پېتار ئامانجە پىرۇزەكانى نەتەوەكەي تىكۈشىاوه، چۈتە رىزى رىخراوه كوردىيەكانى سەركىزەمى خۆى، ھەلوىست و رۆلى بە جەرگ و بويغانى ئواندووە، دواى دابرانى لە سوپايدا، سەرددەمەك سەرەك شارەوانى شارى رەواندۇز بۇوە، ھەر لەويىش سەرى ئاوهتەوە. كورەكانى د.ورىا لە قىيەتا دادەنېشىن، د.زۇزك لە ئىمارات، چەتىز سالى ۱۹۹۴ لە ئىيوان بەغداد و كوت كورۇرا، كچەكانى ھىدى خىزانى تەيمۇرى سالىح زەتكى بەگ بۇو لە لەندەن كۈچى دوايى كىد، پىرۇزە لە بەغدايد.

کورده‌گانی میسر

به همراه بارو نیازیک بوبین کورده کان بۆ میسر رهوبیان کردووه، جگه له قاره مانی (خطین) و رزگارکه‌ری قودس سولتانی مرۆڤ پهروهه‌ری سهروهه سهلاخه دینی نهیوبی (۱۱۳۷-۱۱۹۳) کهوا له تکریت، له عیراق دهچیتە دهر، دهیتە خاوهنی میسر و شام و ولاتسی جه‌زیره و موسل. سهردەسته و میری شاعیران نه حمەد شدووچی به گ (۱۸۶۸-۱۹۲۲) کورد شەزاده.. وەك له باوکی گوئی بستنیووه.

عهیاس بازاری

عه‌باس بازاری ناسراو به (سهریان): نهفسمه‌ریکی کورده، دهست به‌کارده‌بین له خزمه‌ت محمد مد عه‌لی پاشا والی میسر، به‌شداری له‌شهری سودان دهکات، له‌دهورویه‌ری سالی ۱۸۰۲ هاتوته دنیا. له ساله‌کانی ۱۸۳۶-۱۸۳۵-۱۸۳۴-۱۸۳۳ به‌ریوه‌به‌ری (بهریه‌ره) دهیت و هر له‌وی سالی ۱۸۳۹ کوچی دوایی دهکات. هه‌روه‌ها سلیمان بازاری برای له نهفسمه‌راتی سوپایی محمد مد عه‌لی پاشا ده‌بین، بتو مه‌بستی هینانه‌وهی مال و خیرانی برآکه‌ی دیته (بهریه‌ره)، که‌چی له‌وی له هه‌مان سالدا ده‌کوشیز.

عہد، حداہگ، کوہا

عهی رهزا بهگی کورد ناسراو به (کوردی)، دلیلین هاتنه دنیای سالی ۱۸۱۴ بوده، له و هدلمهت و بهره‌نگاری‌بیونه‌ی میسر به سدرکردایه‌تی نیسماعیل کامل پاشا، کوری سئی‌یمهی والی محمد عهی پاشا له سالی ۱۸۲۰ له‌گهله باوکی دیته سودان. له همراهه‌تی نوجه‌وانیدا ده‌چیقه ناو سوپا، زور ناخایه‌منی ده‌بیته "بلوک باشی" واته نه‌فسر له همزی "غیره نیزامی"، یاچ و خهراجی له ناواحدی روژهله‌لاتی نهی شن

پن دهسپیرن، چهند سالیک بەو نەركە هەلەستىن، سالى ۱۸۶۵ بۇ پايدى (سنچق) كە بەرانبىر - مير لىوا - يە بالا دەكىرى. لە زۇر فەرماندەي موسا حەممەدى پاشا، حاكمى گشتى سودان بە چەند بىزۇتنەوە يەكى سوبايى لە "سوق ابۇ سن" دا هەلەستىن و پاشان بۇ قايمقام دەگۈردى، سالى ۱۸۶۶ دەيكەنە حاكمى ناوجەى نىلى سېپى، تا سالى ۱۸۷۱ لەو پايدى دەمەتىقەوه.

حۆكم دەدرىت بە تۆمەتى خراپەكارى دەسەلاتدارى يەكەن، پاشان بىن تاوانىلى دەرددەكەويت، بەرى دەدەن و دەيگەرىننەوە بۇ فەرمانى حاكمى يەتنى نىلى سېپى (۱۸۷۵)، ياخى بۇونەكەن "الشلوڭ" دا دەمرەكىنىتەوه.

كە شۇرۇشى مەھدى لە جەزىرە بەرپا دەپىن بەشدارى لە قەلاچۇكىرىنىدا دەكات، سالى ۱۸۸۴ لە (خرطوم) گەمارۇى دەدەن، يەلام توانى لەگەل نەوانەنە كە بەھۆى نەو كەشتىيانە لە زۇر فەرماندەي (محمد تىصىخى) پاشاوه چوونەدەر نەۋىش خۆى دەرياز بەكات.

لەكاتى شۇرۇشەكەن سودان ئاميرىتى ھىزى (غەيرە نىزامى) بۇ پاراستنى سىنورى باشورى ميسىر وەردەگىرىن، ئىتىر لە ۱۸۹۰ لە فەرمان دەست بەردار دەپىن و پاشان لە قاھىرە كۆچى دوايى دەكات.

فەریق ئىسماعىل حەقى پاشا - نەبو جبل

ئىسماعىل حەقى كورى ئەبى بەكىر عەلسەدار سولتان مەممود خانە، لە خىزانىكى كورد نەزادە، لە وىلايەتى (ممۇرە العزىز) لە ئەنازول ئىشته جى بۇون، باوکى قايمقامى شارەكە دەپىن، ئىسماعىل حەقى لە سالى ۱۸۱۸ ھاتوتە دىنيا، باوکى لە سالى ۱۸۳۲ دەينىرىتە ميسىر دەچىتە قوتابخانە (القلعه الحربيه) بەدوو سان تەواى دەكات، تىكەل بە سلکى سوپا دەپىن، بەشدارى لە شالاوبىرىنەكەن ئىبراھىم پاشا دەرى وەھابىيەكان دەكات، ئازايەتى و نەبەردىتى نەوتۇزى نواندووه ئازناوى (ابو جبل) يان بەسەردا بىرىۋە، دەگەرىتەوە ميسىر، چەند فەرمانىكى بىنیوھ، سالى ۱۸۵۰

له جيى رۆستەم پاشا نەبىيە حاكمى گشتى سودان، دواي سالىك داوا دەگرىتەوە بۇ ميسر، لەسەر ھەندى تۆمەت كە دەخربىتە پالى حۆكم دەدرى، پاشان بەھۇى بىن تاوان بۇونى بەردىدري. سالى ١٨٥٤ لە قرم بەرامبەر سپاستوبول بەسەركەردىيلى يوايەكى ميسرى دەجەنگى، پاشان سەركەردايەتى گشتى ھەلمەت بوردى ميسرى پىن دەسىپىرن، سالى ١٨٥٧ دەگرىتەوە ميسر. دېكەن سەرەك ئەنجومەنی (طنطا) دوايى سەركەردىي پىيادە (مشاه)، دەست بەردارى دەكەن لە فەرمان، بەلام پاش ماوەيەكى كەم دەيگەرىتنەوە بە ئەندام لە ئەنجومەنی ئەحکام، دواي ئەوە ئەركى دامرکاندەنەوە ئازاوهى عەرەبى (فيوم واحات) يى پىن دەسىپىرن، بە بەريوەبەرى (قناو اسنا) دەگەرىتەوە، ئىنچا سەرەك ئەنجومەنی سوپايانى لە ميسر (١٨٦٣)، دوايى بەريوەبەرى (غەربىيە) و بۇ پايەتى (فرىق) بىلا دەكىرى، دېكەن ئەندامى ئەنجومەنی ئەحکام دوايى بەرپرسىيارى گشتى بەندەركان (١٨٦٧) ئىنچا پاريزگارى قاھىرە. دەيگەرىتنەوە بە ئەندام لە ئەنجومەنی ئەحکام (١٨٧٤) و لە سالى ئايىندەدا دەبىتە برىكارى ئەنجومەنەكە. پاشان ئەمیندارى گشتى (بىت الممال) (١٨٧٦)، دوايى سەرۆكى ئەنجومەنی ئەحکام (نيسان ١٨٧٩) تا لە ئەيلولى ١٨٧٩ تەقاعد دەكىرى. لايەنگرى خدييو توفيق بۇوە. ئامادەت ئەو ئەنجومەنەش دەبن كە لە كۈشكى شاھانەي (راس التنانين) كە لە ١٨٨٢ لە ئاسكەندەرى دەبەستى بۇ مەبەستى چارەسەركەردى شۇرشى عورابى. پىش ئەوهى ئۆستۈلى بەریتانى تۆپ بارانى قولەكان بىكت. لە ٢٥ ئىنيسان ١٨٨٣ كۆچى دويى كردووە.

مشير شاهين پاشا

شاھين كورى عەلى ئاغايى كورد نەزادە بە ئازىزاوى (گەنچ) ناسراوه، باوکى لەسەركەمى مەممەد عەلى پاشا والى لەگەل خۇي دەبىاتە ميسر، لە قوتاپخانەي سوپايانى (سان سير) لە پاريس دەخويىنى، لە سوپا دەست بەكار دەبىن، لەسەركەمى والى عەباس پاشاي يەكەم دا بۇ پايەتى قايىمقام بالا دەكىرى، بەشدارى لە شەرى قرم

دەگات (۱۸۵۳-۱۸۶۰)، سالى ۱۸۵۹ بۇ پايىھى (میر ئالا) بالا دەكىرى، لە سالى ۱۸۶۶ دەبىتە پارىزگارى قاھىرە، ھەرلەو سالەدا خدييو ئىسماعىل لەگەل وەقىدىكى سوپاپاىى بۇ دەيراسەت و لىكۆلىتەوە و ھۆكاري يېرىزكىرىدەوهى ئاستى سوپا دەينىرىتە فەرەنسا، بۇ پايىھى فەرىق بالا دەكىرى، ئامادەسى ئەمە ئەنۋەپ سوپاپاىى دەبىت كە ئىمپراتور ئاپلىقۇنى سېيىم لە پارىس سازى دابۇر، ئەمەش بە بۇنەتى گەرانەوهى بەتالىيۇنى سودانى كە لەگەل سوپاپاى فەرەنسى بۇ مەكسىك ئاردرارا بۇو ۱۸۶۷. ھەر لەم سالە شدا بەوەند دەنەرىتە سودان بۇ مەبىستى لىكۆلىتەوهى ياخى بۇونەتكەى سەربازانى سودانى (كىسلا و سواكن). لە سالى ۱۸۶۹ دەبىتە وەزىرىرى جەنگ، بە مەبەستى پىشكىن سەردانى سودانى رۇزىھەلات دەگات (۱۸۷۱)، پاشان بەريوم بەرائەتى ھىلى شەھەنڈەفەرى سودانى پىيدەسېمىرن كە بىريار بۇوه لە دۆلى (حلقا) و (نڭلا) رابكىشىرى. لە پايەكانى سوپا پىش دەكەۋى تا دەگاتە پايىھى (مشىر)، لە وەزارەتى مەممەد شەريف پاشا دەبىتە وەزىرىرى جەنگ (ئىسان تەممۇزى ۱۸۹۷) لەو سالەدا خدييو لى دەخريت ئەويىش لەگەلى دەچىتە ئاپۇلى، ئىتە لەو شارە ئىتالىيەدا جىهان بەجىن دىلىنى.

بنه‌ماله‌ی ته‌يموري

محمد‌داد کاشف کوری نیسماعیل کوری عهلى سالى ۱۸۰۱ لەگەل ساپریازانى عوسمانى دىتە ميسىر، لەرەچەلەكدا كوردى باکورى عيراقى، دەچىتە ناو سوپاى محمد‌داد عهلى پاشاي وائى، دەبىتە يەكىك لە دەست و پىوهندە تايىبەتىيەكانى، پايىھى (كاشفى) اى پىىدەدرى، دەبىتە پاريزىڭساري مەدینەي مونەودە (۱۸۳۷)، دوايسى بەريوەبەرى (شەرقىيە) لە دەورۇبەرى سالى ۱۷۶۵ لە دايىك بۇوه، لە ۱۸۴۸ كۈچى دوايسى دەكتات.

كورەكەي نیسماعیل رشدى پاشا لە پايىھەكانى دەولەت لەسىزدەمىنەردوو والىيەكەدا عەباسى يەكم و محمد‌داد سەعىد پاشا و خدييو نیسماعیل پىيش دەكەۋى، بەريوەبەرى ھەندى بەريوېرىايەتىيەكان و سەرەك دىوانى خدييو بۇوه، مردەكەي لە رىيکەوتى سالى ۱۸۷۲ دەبىن، كچەكەي عانشەي تەيموري شاعير و تەحمدە تەيموري پاشاي کورى ئاوبانگىيان دەركىرد، دوايسى ئەوان دوو كورەكەي تەحمدە: محمد‌دادى شاعير و مەحمودى چىرۇك نوس ئاودارىيۇن.

غانىشە خانى تەيموري

غانىشە عيسىمەت سالى ۱۸۴۰ لە قاهىرە هاتۇتە دەتىا، باوکى لە مالەوە ما مۆستىاي تايىبەتى بۇ دەگىرى، تۈركى و عەرەبى و فارسى فىئر دەبىن و چىزى لە

ئەدەبەكەيان وەرگرتۇووه (نحو، عروض، خط) دەخويىنى، دیوانى شىعىر و كتىبە ئەدەبىيەكان دەخويىتىتەوە، بەھەرسىن زمانەكە شىعىرى مۇئىيەتتەوە، لە تەممەنی پاڭزىدە سالىدا شو بە محمدەمەد تۆقىق بىك ئەلسلامبۇلى دەكتات، كچ و كورى لىيدەبىن، بەلام ھاوسەرەكەي سالى ۱۸۷۶ كۈچى دوايسى دەكتات، كارەساتى كۆستى كچە گەنج و جوانەكەشى (تەوحىدە) يى دىيتنە سەر، بە كول بۇي دەگرى و ئەشكى گەرمى پەر غەمى بۇ دەرزاينى، شىوهنى بە پارچە شىعىرىكى پەر سۆز و غەمگىن بۇ دەكتات، سەرەتاكەي بەم شىوه دەست پىن دەكتات:

فالدھر باغ و الزمان خدور	ان سال من غرب العيون بحور
سحرنا و اکواب الدمع تدور	طافت بشهر الصوم كاسات الردى
وجنات خد شانها التغير	فتناولت منها ابنتى فتغيرت
وانقد منها مائىش ونضر	فندوت ازاهير الحياة بروضها

خۇي لە خۇيدا بەسەرەتايىكى ناسىۋۇرۇ كارەساتىيىكى دل تمزىقى، ھەسىقى پەر ئازازى دەرروونى بە شىوه يەك دەرىرىپۇرە كە ناھومىدى و لە بەرچاوكەوتى شادى و رىنگىنى ئىيان دەبەخشىت، رەش بىنى و خۇ بەدەستەوددان بۇ ئىيانى ئەوسارى سەرمەدى دەگەيەنى، ئەو دايىكە جەرك سوتاوه ھۆگرى خەم و پەزىزە دەبى، تائەوەي وەك گولىكى لە چەل پېچراوى فەridraو چاوه جوانەكائى كزو لىل لەزىز بارى غەما دەبىن، بەرئۇن و بالاي شەنگ و شۆخى سىسىس و لاۋاز دەبىن، ھەلسا شىعىرە تۈركىيەكائى لە دیوانىكدا كۆكىردىتەوە لە ئىزىز ناوى "شىكۈفە" دا بە چاپى گەياند، پېشتر دیوانە عەرەبىيەكەي (حلیيە الطراز) لە سالى ۱۸۸۶ چاپ كردىووه، جىڭ لەمانەش كەلسىن شىعىرى ھەمە جۇرى ترىيشى ھەدە سەرچەمى كتىبەكائى كە دايىناون: (نتائج الاطوال ۱۸۸۸) و (مراة التأمل فى الامور). بەراستى پېشەواي راپەرينى ئەدەبىياتى ئافرەتتانە لە سەرەدەمى توپىدا، سالى ۱۹۰۲ لە قاھىرە جىهان يەجى دىلىنى.

ئەحمەد تەيمۇر پاشا

له قاهيره له ٧ تشریفى دووهم ١٨٧١ هاتوتە دنیا، ناوي به نەحمدە توفيق دەبرا، كە ئىسماعىل پاشای باوکى كۆچى دوايسى دەكتات كۆرىكەي سى مانگان دەبى، عائىشەي خوشكى بەخىبى دەكتات. له قوتاپخانى يەكى فەرەنسى دەخويىنى پاشان مامۇستاي تايىبەتى بۇ دينىتە ماھەوە، سەرەرای زمانى فەرەنسى فيرى زمانى عەرەبى، تۈركى و فارسسى دەبى. خوشكە گورەكەي عائىشەي شاعير زۆر كارى لەسەر ھەست و دەروننى ھەبووە. شەدەب پەروەرى و زمان پاراوى و بەردەوام بۇون لە تۈرىزىنە و پىكەوتى، نەفس بەرزى و رەوشت پاكى بۇ بەجى دەمەنى، ماھەكەي بېۋە يانىيەكى ئەدەبى پىباو چاك و ئەدىبابى مىرى و عەرەبى روويان تىيدەكرد، بەھەزاران كتىب و دەستقتووسى كۆ كردىۋە و بە "گەنجىنەي تەيمۇرى" ناوئرا، دوايسى مردىنى نرايە كتىپخانەي مىسرى.

ھەلبىزىردا بە ئەندام لە كۆرى زانىيارى عەرەبى لە دىمەشق، لە ١٩٢٢ بۇوە ئەندامى ئەنجومەنتى پىران (مجلس الشيوخ)، لە كۆتاپىن سالى ١٩٣٠ لەبەر ئادرۇستى بارى تەندروستى واز دەھىتى، لە ٢٦ نىسان ١٩٣٠ لە مەلبەندى هاتتنە دنیاي جىهان بەجى دىلى، لە بەغدا كۆرى ماتەمەنلى بۇ دەپەستىرى، نەحمدە حەسەن زەبىيات بەشدارى تىدا دەكتات، مەممەد بەھەجەت ئەسەرى ھەلبەستىكى شىوهنى تىدا دەخويىتەوە، سەرەتكەي بەم شىوهە دەست پى دەكتات:

دنیا تېبىش مائىما و نەحولا
هل انت قىها بالغ مامولا؟

لە شاعير و ئەدېبە عېرەقىيانى شىوهنىيان بۇ كردووە: جەمیل سدقى زەھاوى، مەعروف رەسافى و دكتۆر مىستەقا جود، ھەنروەها شاعيرانى مىسرىو سورىا و لوپىان و فەلەستىن، لە كتىپەكانى نەحمدە تەيمۇر كە چاپ كراون: التصوير عند العرب، نظرية تاريخية في حدوث المذاهب الاربع، تصحيح لسان العرب، تصحيح قاموس المحيط، اليزيديه ومنشأ نخلتهم، تاريخ علم العثمانى، ظبط الاعلام، لعب العرب، ابوالعلاء المعرى وعقیدته، الاتصال والرتب، الاشار النبوية، اعيان القرن الرابع عشر، الامثال العامية، الكتابات العامية، ترجم المهندين العرب، التذكرة

التيموريه" دووبهش" اوهام شعراء العرب فى المعانى. جگه لهمانه كتيبى دهستخه تيشى هيه لهوانه: الالفاظ العاميه المصرية، قاموس الكلمات العاميه "شهش بهش "...هند.

نهحمد تهيمور پهيوهندىهكى بهتىنى لمگەل (الاب انسناس مارى كرملى) زاناي زماشـوانـى عـيرـاقـى هـبـوـوه، نـاـمـهـيـانـ لـهـ بـارـهـى نـهـدـهـبـ وـ زـعـانـهـوانـى وـ مـيـزـوـ وـ دـهـسـتـنـوـسـهـكـانـ شـالـوـگـورـ كـرـدـوـوـهـ. كـورـگـيـسـ مـيـخـانـيـلـ عـهـوـادـ نـاـمـهـكـانـى نـهـحـمـدـ تـهـيـمـورـيـ بـقـ (الاب انسناس) كـوـكـرـدـوـوـهـتـهـوـهـ وـ سـالـىـ ١٩٤٧ـ بـهـ چـاـپـيـانـ گـهـيـانـدـوـوـهـ، بـهـلامـ نـاـمـهـكـانـىـ (الاب انسناس) بـقـ نـهـحـمـدـ تـهـيـمـورـ، جـهـلـيلـ ئـيـسـراـهـيمـ (عطـيـةـ) پـيـداـ هـاتـوـوـهـتـهـوـهـ وـ بـقـ بـلـاوـكـرـدـتـهـ وـهـيـ ئـامـادـهـكـرـدـوـوـهـ، مـهـعـرـوـفـ رـهـسـافـيـ پـيـشـ مرـدـنـىـ قـهـسـيـدـهـيـهـكـىـ لـهـ سـالـىـ ١٩٤٥ـ لـهـسـهـرـ بـتـهـمـالـهـيـ تـهـيـمـورـيـ دـاـنـاـوـهـ، سـهـرـهـتـاـكـهـيـ بـهـ شـيـوهـيـهـ:

تشير بتعظيم اليها الانامل	لأحمد تيمور ما ثر لم تزل
ولكنها لا تعتيرها الزلزال	شواخ كالاطواد عالية الذرى
وتبلى الدواهى دونها والغواائل	تزيد على الجديدين جدة

محـمـدـ تـهـيـمـورـ

شاعير و نـهـكتـهـرـ وـ دـاـنـهـرـىـ شـانـوـگـهـرـىـ محـمـدـ كـورـىـ نـهـحـمـدـ تـهـيـمـورـ سـالـىـ ١٨٩٢ـ لـهـ قـاهـيرـهـ هـاتـوـتـهـ دـنـيـاـ، بـقـ خـوـينـدـنـىـ پـزـيشـكـىـ روـودـهـكـاتـهـ بـهـرـلينـ، بـهـلامـ بـقـ پـارـيسـ دـهـگـواـزـيـتـهـوـهـ، نـهـدـهـبـ فـرـهـنـسـىـ لـىـ خـوـشـ هـاتـوـوـهـ، دـوـاـيـ سـىـ سـالـ دـهـگـرـيـتـهـوـهـ مـيـسرـ (١٩١٤ـ)، تـيـپـيـكـىـ شـانـوـگـهـرـىـ خـيـرـانـىـ پـيـكـ دـيـنـىـ، گـهـلـىـ شـانـوـگـهـرـىـ دـاـنـاـوـهـ، بـهـ هـوـىـ پـيـشـنـيـارـ وـ وـتـارـهـ رـهـخـنـگـرـيـهـكـانـىـ كـهـ پـيـشـتـىـ بـهـ دـيـرـاسـتـ وـ لـيـكـؤـلـيـتـهـوـهـكـانـىـ شـانـوـگـهـرـىـ فـرـهـنـسـىـ بـهـسـتـوـهـ، نـاـسـتـىـ شـانـوـگـهـرـىـ مـيـسرـىـ پـىـ بـسـرـزـ كـرـدـتـهـوـهـ. شـاعـيرـيـكـىـ وـيـجـدانـ نـاسـكـ بـوـوهـ، لـهـ هـمـرـهـتـىـ نـهـوجـهـوـانـيـداـ هـمـسـتـ بـهـ تـزـيـكـ بـونـهـوـهـ مـرـدـنـىـ دـهـكـاتـ وـ دـهـلىـ:

هیئت‌اللئی فی باطن الارض قبرا
و دعوتنی انام تحت التراب
فی ظلام القبور راحة نفسی
و من النور شقوتی و عزابی

له ۲۴ شوباتی ۱۹۲۱ له مەلیکەندی له دایک بیوونیدا مال ژاوایی لە زیان دەکات. له پاش مەرگى کتىبەکانى، له سىن بەشدا بلاوکرايەوە، و مېيپن الروح: دیوانى شىعر و نۇسقىنە ئەدەبىيەکان و ھەندى چىرۇك و بىرەورىيەکان. حىاتنا التمثيلىيە: مىشۇوى شانۇڭىرى و رەختە لە ئەكتەرەکان و داستانى ئارەزۇرۇ مەندان دەگرىتىوە. المسرح المصرى: عەبدولسىtar ئەفەندى، چۆلەكەي ناولقەفس.

مەحمود تەيمۇر

ئەدەبىي چىرۇك نۇوسى مەحمود كورى ئەحمد تەيمۇر له ۱۶ حوزەيران سالى ۱۸۹۴ ھاتوتە جىهان. دەجىتە خويىندىگايى بالاي كشتوكال له چىزە، بەلام نەخۇشى پەكى بەردەواام بیوونى لە خويىندىن دەخا، ھەواردار و ئارەزۇ مەندى ئەدەب دەبىن؛ له پىشەوايى كورتە چىرۇك نۇوسان بۇوه، له سەرەتاوه چىرۇكەكانى بە زمانى رەشۇكى مىسرى (عامە) نۇوسىيەوە، پاشان زمانى رەوانى رېزمانى بە باشى قىر دەبىن، دەيكاتە كەرەستەي نۇوسىنەكانى و تىيدا بالا دەست دەبىن. له سەرەمى لاويتىدا شعرى پەخشانى ھۆنۈيەتەوە، چەندىن پارچەي ئەدەبى و لىكۆلىتەوە لە فەرەنسىيەوە وەرگىراوەتە سەر زمانى عەرەبى.

مەحود تەيمۇر له كانۇنى يەكم ۱۹۴۹ ھەلبىردرارا بە ئەندامى كورى زمانەوانى عەرەبى لە مىسر، ھەروەها ئەندامى پەيامنیر لە كۆرى زانىيارى عىراقدا (۱۹۶۱). لەسالى ۱۹۴۷ خەلاتى كۆرى زانىيارى زمانى عەرەبى و ھى مەلیک فۇنادى يەكم (۱۹۵۰) و خەلاتى واسف پاشا (۱۹۵۱) و خەلاتى پەسەندكارى دەولەت لە ئەدەبى كىشتى دال له ۱۹۶۲ پىپى بەخىراوە.

ھونەركارى چىرۇك نۇوسانى فەرەنسى كارىيان تىكىرد بۇو، لە سەر رىپازى ئەوانىش دەرۈمى، بەلام چۈته ناخى زیانى واقىعى گەل مىسرى و دەرىرىنى ھەيت و ئازارەكانى، و لايىنى خىر و چاك سازى گىرتۇرۇ، ھەولى بەرچاوخىستنى كەم و كورىيە

کۆمەلایەتیەکانى داوه، دكتور شەقى زەييف ئىرەخنە گربە دامەزىرىنىمىرى كورتە
چىرۇكى ئەددىبى نۇرىي عەرەبى دانماوه.

لەم سالانەي دوايىي دا لىكۈلىتەوە و دىيراسەتى زمانەوانى نۇوسىيە، بەلام ناوى
ئەمرى بە هۆى چىرۇكەكانىيەتى كە هەموو لايدەن ئەددىبىەكانى گىرتۇتەوە. سەرچەم
بەرھەمەكانى لەچىلەتىبى ئەددىبى و كۆمەلە چىرۇك تېپەرى كىردووه. مەحمود تەيمۇر
لە ٢٥ نىسان ١٩٧٣ لە كاتى گەشت و گوزاردا لە لۇزان كۈچى دوايىي دەكات.

شىخ محمدەد عەبدە

رابىر و چاكسازى خواز شىخ محمدەد عەبدە كورد ئەزادە، ئەگەر چى خەيردىن
زەركەلى لە ئىعلامەكە يَا بىندىچەكە يى بە پال توركمان داوه، بەلام مىزۇو نۇوسس محمدەد
ئەمين زەتكى بىگە كەكتىبەكەيدا (ناودارانى كورد و كوردىستان) بە كوردى دانماوه كە
ئەۋەش راستىيەكەيەتى.

محمدەد كورى عەبدە كورى حەسەن خىروللايە سالى ١٨٤٩ لە گەرەكى (ئىسرىي)
سەر بە مەلبەندى شېراخىت لە بەرىوبەرايەتى (بەحیرە) لە ميسىر ھاتۇتە جىهان، لەوى
پىدەگا، لە سەرەتاي ژىانى مەندىدا گۆيى ئەداوهە خويىندىن، ئارەزوى مەلەوانى و
سوارچاڭى و تىرهاوېرى دەكات، پاشان داويانەتە دەست (المودب) قورئانى لە بەر
كىردووه، دواي ئەوه لە مىزگەوتى ئەحمدەدى لە (طنطا) دەخويىنى، پاشان لە ١٨٦٦
دەگوازىتەوە بۇ قاھىرە و دەچىتە ئەزەھەر. لە سالى ١٨٧٧ بروانامەي جىهانى
وەردەگرى. كە جەمالەدین ئەفغانى لە ١٨٧١ دىتە ميسىر، محمدەد عەبدە پەيوەندى
پىوه دەكات و ھۆگرى دەبى، دانايىي و رەوانبىرىشى لىيەر دەگرىت، مەستى بىر و را
ئازاد و چاڭ سازىيەكانى دەبى. پوختەي موحازەركانى لە رۆزئانامەي (ميسىر) دا
بلاوكىردىتەوە، كە جەمالەدین ئەفغانى فەرمانى چۈونە دەرەوهى لە ١٨٧٩ پى
دەدرىيت و لە ميسىر ئامىنى گۇتوپەتى: خىر و بىرىكى زۆرم لە زانستى شىخ محمدەد
عەبدە لە ميسىر بەجى هيشتىووه.

محمد محمد عەبدە دواى دەرچۈوونى لە ئەزىزلىكىرىدىيانە مامۇستايى ئەدەب و مېزۇوى ئىسلامى لە (دارالعلوم) و خويىندىگاي (الالسن) (1878)، لە سالى ئايىندىدا كە مامۇستاكە يىان لە ميسىر دەرىپەراند - واتا جەمالەدىنى ئەلغانى - فەرمانى پىيدرا بچىتەوە شارەكەي خۆى ئەوهش بە هوئى قەلس و پەست بۇونىيان لە بىروراي ئازاد و ئىازە چاڭ سازەكەي؛ بەلام مىستەفا رىياز پاشا سالى 1880 دەرچۈنلىنى (الوقائع المصرىي) يى پى دەسىپىرى زمانەكەي پىاراو كىرد واى ليكىرد بېيىتە مىنېرىكى نۇوسەرانى هوشىيار و بەھەرەودر، لەوانە سەعد زەغلولۇ ئەلۋەن بۇو، كە شۇرۇشى عورابى سالى 1882 بەرپا دەبى تۆمەتى لايمىنگىرىتى خراوەتە پال، داواى چۈونە دەرى ولاتەكەي لى دەكەن، بەرھەو بەيروت بەرى دەكەوى. دەبىتە مامۇستا لە كۆلىجى ئىسلامى كە شىيخ ئەحمدە دەباس دايىمەززاند بۇو، زۇرى لى ئەمايمەوه، لەگەل ئەلغانى لە پارىس پىك دەگەمنەوه، رۇزئاتامەي (العروه الونقى) دادەمەززىنى، داواكارى بىروراي ئازاد و دەپ بە ئىستىعماز و لايمىنگىرى چاكسازىيەتى بۇوە، لەو ماۋەيەشدا سەردىانى بەریتانىا و تونس دەكتات، دووبىارە دەگەرىتەوە بەيروت بەشەركى مامۇستا يەتى لە خويىندىگاي سولتانىيە ھەلدەستى، ئەوساسىش (رسالە التوحيد) يى دانادە (1885)، شەرھى مەقاماتى "بديع الزمان" يى ھەمدەدانى "نهج البلاعه" يى كىردوھ، نامەكانى ئەلغانى لەبار پەرچەدانەوەي "الدھرين" وەرگىراوەتە سەرەتەبى. بە درەنگەوە لە تەمەنلى گەورەيىدا فيرى زمانى فەرەنسى دەبى. بە هوئى ئەوهشەوە رۇشنىزىرىمەتكەمى سەردىم تەواو و درەنگىرى، ئاسۇي ھۆشمەندىيەتى بەر فراواتتە دەبىن، لە 1888 رىگاى پىيدرا بىگەرىتەوە ميسىر خەدیو مەحەممەد تۆقىق پاشا بە قازىيەتى لە مەحكەمەي ئەھلى دايىدەمەززىنى، موختارەرەي لە بارەي بەيان و تەفسىر لە ئەزىزەر پى دەسىپىن، پاشان لە 1891 بالا دەكىرى و دەبىتە راۋىزڭار لە مەحكەمەي ئىستىئاناف، دەيىكەنە ئەندام لە ئەنجومەنلى بەریوە بەرایەتى ئەزىزەر، لە 1899 دەبىتە موقۇتى ولاتى ميسىر، ئەم پايەيى وايلەكىرد بېيىتە شوينىكى بەرز و بايەخ دار، بۇوە پېشىيوانى پىباو چاڭ و ئەدىيەن لەوانە: عبدالمحسن الكاضمى و مەحەممەد حاۋىز ئىبراهىم، لە ھەمان كاتىيشدا كىرىدىيانە ئەندامى ھەميشەيى ئەنجومەنلى شوراي ياساكان، لە ھەر بار و بايەتىكەوە كىشەر

گرفتیک هاتبیته پیش هر گوی بیستی نمودهبوون، به سه رؤکی نهنجومه‌تنی خیرخوازی نیسلامی هـلبریدردا، هـولیکی دلسوزانه‌ی زوری لـه بـواری چـاکهـو خـیرخـوازـیدـا نـوانـدـ، لـه سـالـهـ کـانـی دـوـایـیدـا نـیـوانـی خـدـیـوـعـهـ باـسـ حـیـلـمـیـ دـوـوهـمـ و سـهـرـدارـیـ نـیـشـتـیـعـانـیـ مـسـتـهـفاـ کـامـیـلـ پـاشـاـ تـیـکـدـهـچـیـ، نـاـچـارـ دـهـبـیـ واـزـلـهـ مـوـفـقـیـیـهـتـیـ بـیـضـیـ، نـهـخـوـشـ دـهـکـهـوـیـتـ وـهـرـدوـ بـیـمـارـیـهـکـهـشـیـ هـرـ گـرانـتـرـ دـهـبـیـ تـالـهـ ۱۱ـ تـهـمـوزـیـ ۱۹۰۵ـ لـهـ نـسـکـهـنـدـهـرـیـهـ مـهـرـگـ گـیـانـیـ لـیدـهـسـتـیـیـ، بـهـ رـیـورـهـسـمـیـکـیـ شـکـوـذـارـوـ پـرـ رـیـزـهـوـ لـهـ قـاـهـیرـهـ دـهـنـیـزـیـ. لـهـ کـاتـیـ بـیـمـارـیدـاـ گـوـتـوـیـهـتـیـ:

أَبْلَى أَوْ اكْتَفَى عَلَيْهِ الْعَامُ	وَلَسْتُ أَبْلَى أَنْ يَقَالُ مُحَمَّدٌ
أَحَادِيرُ أَنْ تَقْضِيَ عَلَيْهِ الْعِمَانُ	وَلَكِنْ دِينًا قَدْ ارْدَتْ صِلَاحَةَ

عبد المحسن كاضمي له ستايش کردشیدا دهلى:
يا عالم الدنيا الوحيد اليكها من شاعر الدنيا العليم الاوحد

دواي مردى شيوهونى بـوـ دـهـكـاتـ وـ دـهـلىـ:
أـقـسـمـتـ لـاـسـلـوـ الأـمـامـ وـذاـكـ جـهـدـ المـقـسـمـ
اصـبـحـتـ بـعـدـكـ يـاـ مـحـمـدـ بـيـنـ شـدـقـيـ أـرـقمـ

محمد محمد حافظ نيراهيم له شيوهونى دـاـ دـهـلىـ:
سلام على الاسلام بعد محمد
على الدين والدنيا على العلم والحجـ على البر والتقوى على الحسنـاتـ

محمد محمد عـبدـهـ دـاـواـکـارـیـ ـهـوـهـ بـوـهـ کـهـ دـهـبـیـ پـشتـ بـهـ قـوـرـثـانـ وـ دـهـسـتـورـهـ کـانـیـ بـیـسـتـنـ، دـهـرـگـایـ بـوـ چـوـونـ وـ لـیـکـدـانـهـوـ بـکـرـیـتـهـوـ، دـهـبـیـ لـهـ نـیـگـرـ لـهـ نـیـوانـ هـوـشـ وـ وـهـحـیـ دـاـ رـابـگـیرـیـ، لـهـ شـوـینـ هـلـگـرـانـیـ نـیـعـامـ غـمـزـالـیـ بـوـهـ، رـیـبـاـزـهـ کـانـیـ نـیـینـ تـمـیـهـ وـ نـیـینـ قـیـمـ الجـوـزـیـهـشـ کـارـیـانـ تـنـ کـرـدـبـوـ، بـهـرـهـ لـسـتـکـهـرـیـ فـرـوـ فـیـلـ وـ خـمـرـافـاتـ بـوـهـ، رـایـگـهـ یـاـنـدـوـوـهـ کـهـ دـهـبـیـ رـهـوـشـتـ لـهـ سـهـرـهـوـهـ هـمـمـوـ درـوـشـمـهـ کـانـیـ بـیـرـوـبـاـوـهـ بـیـنـ،

پیویسته دابونه‌ریتی مەحكەمە بکری، کویرانە بە دواى نەكەوین، دواى نۇنى
کردنەودى زمانى عەرەبى كردوه، دان بە ماۋەكانى گەل و مىللەت بىزى،
شارستانىيەتى بىسەلمىندرى بە پىسى نەوهى لەگەن نامۇزىگارىيەكانى ئايىن جىانەبىن،
دۇرى ئىستەعمارى نەورۇپى بۇوه، بە گۈچەورۇ سەتمەدا چووه كە لە ولاتى ئىسلامىدا
ھەبۇوه، چەندى لە تواناى دا بوبىن بۇ چاكسازى كردنى نەزەر كردويمەتى، بۇ
چەسپاندى شىرازە خىزىانى و چارە گەشەپيدانى، داواكاري ليك بوردن و
هاوكارى و تىك گەيشتن لە نىوان مىللەتان و پەتكەنلىكىنى پەيوەندى نەدەبى و
كۆملەلايەتى بۇوه، لە شىتىگىرى و توند رەویدا گەلى دور بۇوه، لەو موسولماناتە بۇوه
كە گوتويانە: ئايىن دەپىن زۇر بەرفراوان بىن، نىشتەمان پەروھىرە بىن گەردو بىن
خۇپەرسىتى يەكەمى واي كردىبوو دۆست و بىرادەرە سەرگەرمەكانىشى لە خوتىبەكانى
بىزازارنەبن. عورابى پاشاى ئاشتاى جارىك گوتويەتى: (راكانى عەبدە بۇ شەبەقە لە
سەرىك گۈنچاوترە نەوهى بۇ عەمامە لە سەرىك) ئەو كەتىپ و نۇسېنائى كە لە دواى
بە جىماون: "تفسير القرآن الكريم" تەواوى نەكردووه. شى كردىنەودى لە سەر
مەقاماتى (بەدیع الزمان) و لىكدانەمە (نهج البلاغة) و (رسالە التوحید ۱۸۹۷).
بەرپەرج دانەودى لە سەر-ھانۇتو- (ئەوه جىبرائىل ھانۇتو نەدىب و مىزۇونوس و
وەزىرى دەرەودى فەرەنسىيە) و تارەكانى كەلەم بارەيەوە نۇوسييوبىتى لە سالى ۱۹۰۰
لە "المويد" بىلاوى كەردىتەوە بۇنەتە بىندىماي كەتىپەكەي "الاسلام و النصرانىيە مع
العلم و المدىيە" و (رسالە الواردات) لە سەر فەلسەفە و تەسەوفدا، و "الاسلام و الرد
على منتقديه و الرد على الدهريين" لە بىنچىنەدا هي نەفغانىيە وەرىگىراوه. هەتا
دواىي نەوهى شايانتى باسە مەحەممەد عەبدە لە كاتىكا واز لە موقتىپەتى دەھىنەن كە
(عەبدۇل رەھمان شەرىپىنى) دەكىرى بە شىيخى نەزەر، خەدیو عەباس حىلىمى لە
خوتىپەكەيدا كەبەو بۇنەيەوە داوىيەتى هىرىشى ھىناوەتە سەرى.. ئىتەر دواى نەوه
زۇرى پىن ئاچىن نەخوش دەكەۋى بەرەو لاي ھاورىيى بەرز و مەزنى خۇى دەروا.

قاسم ئەمەن

پشتیوان و پیشه‌وای راپه‌رینی نافره‌تان قاسم بەگ نەمین، محمدەد نەمین
 باوکی کوری میریکی کورد بود، دیکاته بارمته له ناستانه، پاشان له سەردەمی
 خدیو نیسماعیل هاتۆتە میسر، تیکەل بە سوپای میسری دەبىن تا نەوهى دەگاتە
 پایەی (میر نەلای)، کچى نەحمد بەگ خەتاب دەھینى، منداли فەھبىن گەورەتەنیان
 قاسىم بۇوه سالى ۱۸۶۲ لە شارى (ظرە) میسرى هاتۆتە دەنیا، باوکى دەبیاتە
 نەسکەندەری، پاشان بۇ قاھىزە لەوئى دەخويىنى، دوايى لە فەرەنسە لە جامیعەی
 مۇنبىلیيە حقوق تەواو دەگات، سالى ۱۸۸۵ دەگەرتەوە میسر، دەبیتە بىرکارى
 جىگرى گشتى مەحکەمە میسرى تیکەلاو، پىن بە پىن لە پىلەو پایەكانى "قضاء" بالا
 دەبىن تا دەبیتە راۋىزكار لە مەحکەمە نیستىناف دا، لە ۲۱ نىسان ۱۹۰۸ لە قاھىزە
 جىهان بەجى دىلىن.. هەر لە هەرەتى لاۋىھەتىدا بایەخى بە چاكسازى كۆملەيەتى
 داوه، لە سالى ۱۸۹۸ كتىبەكەي "اسباب و نتائج و اخلاق و مواضع" دەرچواند، بۇ
 سالى نايىنده كتىبىيکى ترى بە پال دا (تحریر المراة) نەمەش هاتووھەرای فەيدا
 بۇو، محمدەد تەلغەت عەرەب بىرپەرچى بە (فصل الخطاب في المرأة و الحجاب)
 داوهتەوە، محمدەد فەرید وەجدى بە (المراة المسلمة)، دواي نەمائە قاسىم نەمین
 كتىبىيکى ترى سالى ۱۹۰۱ دان، نەمەشيان لە وەلامدانوھى رەختنەگەرەكانىيەتى. بەلام
 پىن لىيەلېرىن و تۈنۈرەوەكەي كە لە كتىبەكەي پىشۇدا دەرى خىستبو نەم جارەيان
 كەمى كردىبۇوە. لە شاعيرانى شىيوهنىان بۇ كردوووه: محمدەد حافز ئىبراھىم، خەليل
 مەتران، عەلى جارم، عەبدوللەھمان شوڭىرى. بانگەوازەكەي قاسىم نەمین لە سەرەتتاي
 سەددەي بىستەمدا بۇ رۆشنېتىرى كەنەنی نافرەت و سەرفراز و دەرباز بوشى لە كۆشەگىرىدا
 كە بەسەرى سەپابۇو هيشتى زۇو بۇو كاتى نەھاتبۇو، دەتوانىن بلىين بەروبومەكەي
 دواي جەنگى يەكەمى مەزن لىي پەيدا بۇو، ئالەو كاتى كە نافرەتتائى میسرى سالى
 ۱۹۱۹ بە خۇپىشاندانىك دەر بە داگىر كەنەن سوپای بەريتائى هەلسان، حافز ئىبراھىم
 لە ھەلبەستە بەناوبانگەكەيدا:

خرج الغوانى يحتججن ورحت أرقب جمعهنە

له قه‌سیده‌کهی تری دا دهلى:

الیکن یه‌دی النیل الف تحیة

هودا شه‌عراوی (۱۸۷۹-۱۹۴۷) راده‌په‌رئ و سه‌رۆکایه‌تی بزوتنه‌وهی ئافره‌تان ده‌کا، بـ سـفـورـی بـن پـهـچـهـو عـهـبـا پـیـش خـوـبـیـشـانـدـهـرـان دـهـکـهـوـی، هـمـرـوـكـهـ خـاوـهـنـی (له عـلامـ) دـهـلى: هـودـا شـهـعـراـوـی يـهـکـهـمـیـن ئـافـرـهـتـی مـوـسـلـمـانـی مـیـسـرـی بـوـوـکـهـ پـهـچـهـی فـرـیدـاـ.

بانگه‌وازه‌کهی قاسم نـهـمـیـن درـهـنـگ لـهـ عـيـرـاقـ دـهـنـگـیـ دـايـهـوـهـ، جـهـمـیـلـ سـدـقـیـ رـهـاـوـیـ سـالـیـ ۱۹۱۰ وـ تـارـیـکـیـ لـهـ روـزـنـامـهـیـ (المـؤـیدـ)ـیـ قـاهـیرـهـداـ بلاـوـکـرـدـهـوـهـ بـدرـگـرـیـ لـهـ ئـافـرـهـتـانـ کـرـدـبـیـوـوـ، هـیـشـتـاـ روـزـنـامـهـکـهـ نـهـگـهـیـشـتـبـوـهـ عـيـرـاقـ کـوـکـهـ قـیـامـتـ لـهـ شـیـخـهـ شـیـتـ گـیرـهـکـانـ هـهـلـسـاـ، خـوـبـیـشـانـدـانـیـ خـهـلـکـیـ تـورـهـیـ دـرـ بـهـ شـاعـرـیـ هـاتـهـ ئـارـاوـهـ، خـواـسـتـیـ کـوـشـتـنـ وـ خـوـینـ رـزـانـیـانـیـ دـهـکـرـدـ، لـهـ مـاـمـوـسـتـایـهـتـیـ خـوـبـینـدـنـگـایـ حـقـوقـ یـانـ خـسـتـ، ئـاـچـارـ لـهـ تـرـسـیـ گـیـانـیـ نـهـیدـهـوـیـرـاـ بـیـتـهـ دـهـ خـوـیـ لـهـ مـالـهـوـ گـوـشـهـگـیرـ کـرـدـ، رـوـوـ لـهـ رـنـکـهـیـ دـهـکـاـوـ دـهـلىـ:

ابـثـیـنـ انـ اوـدـیـ جـمـیـلـ خـابـطـاـ
بدـمـ لـهـ اـهـرـیـقـ فـوـقـ رـقـامـ
فـتـذـرـعـیـ لـلـخـطـبـ صـبـرـاـ وـ اـمـسـحـیـ
منـ اـدـمـعـ فـوـقـ الـخـدـوـ سـجـامـ

لهـوـ مـهـینـهـتـیـ وـ لـیـ قـمـوـمـانـهـیـداـ شـاعـرـیـ ئـازـادـیـ خـواـزـیـ مـیـسـرـیـ (وـقـیـ الدـینـ یـکـنـ)ـ بـهـ هـاـنـاـیـ دـیـتـ وـ سـهـرـفـرـازـیـ دـهـکـاتـ. بـزـوـوـتـنـهـوهـیـ رـزـگـارـیـ ئـازـادـیـ ئـافـرـهـتـانـ وـ لـادـانـیـ پـهـچـهـوـ سـهـرـپـیـوشـ لـهـدـهـوـرـوـبـهـرـیـ سـالـیـ ۱۹۲۴-۱۹۲۵ لـهـ عـيـرـاقـداـ سـهـرـیـ هـهـلـدـاـوـ کـهـوـتـهـ جـمـوجـولـ وـ کـوـمـهـلـیـکـیـ ئـافـرـهـتـانـ دـامـنـزاـ، مـشـتـومـرـوـ مـلـمـلـانـیـ بـهـ شـیـعـرـوـ پـهـخـشـانـ لـهـ نـیـوانـ لـایـنـگـرـانـیـ پـهـچـهـوـ سـهـرـپـیـوشـ وـ نـاـحـمـزـانـیـ بـهـرـدـوـامـ بـوـوـ. قـاسـمـ نـهـمـیـنـ دـهـلىـ: هـارـچـهـنـدـهـ بـیـرـ لـهـ بـهـخـتـهـوـرـهـرـیـ دـهـکـهـمـهـوـهـ ئـافـرـهـتـیـکـمـ دـیـتـهـ بـهـرـچـاـوـ کـهـ جـوـانـیـ وـ شـوـخـیـ ثـنـ وـ ثـقـلـ وـ هـوـشـیـ پـیـاوـیـ هـهـیـهـ. قـاسـمـ نـهـمـیـنـ حـهـزـیـ بـهـ هـوـنـهـرـ دـهـکـرـدـ، بـرـوـایـ وـابـوـوـ رـیـانـ خـوـیـ لـهـ خـوـیـداـ خـوـشـهـوـیـسـتـیـ وـ مـیـهـرـهـبـانـیـ وـ لـیـبـورـدـیـیـ وـ نـاشـتـیـهـ وـ نـیـشـتـمانـ پـهـرـوـهـرـیـ رـاـسـتـهـقـیـنـهـ دـهـبـنـ کـهـمـدـوـوبـنـ خـوـهـلـکـیـشـ نـهـبـنـ.

نه محمد شهوقی شیوه‌نی قاسم نهمن دهکا: سهره تاکه‌ی بهم شیوه‌یه دهست پن
دهکا دهلى:

محمولة لمشيئه القدار ان العصيبة في الامين عظيمة

محمد حافظ نیراهيم دهلى:
الله درك كنت من رجل لو أمهلك غوايل الأجل^(۱)

دكتور شوقى ضيف دهلى: قاسم نهمن نالى چاكسازى كۆمەلایەتى هەلگرتبۇو،
راى وابسو گۈرنگىرىن ھۆزى دواكەوتى ميسىر لە چاو رۆزئىساوادا سەرىپوشىسى و
نه خويىندەوارى ئاقرەته، دەستەوەستان كردنى بە شىكى زېندىسى كۆمەل، پى شىل
كردىنى ماقة كانىيەتى لە شوڭىرىن بەلكو لە ژىاندا، وتارەكانى لە و باردىيەوە لە
رۆزئىنامەي "المؤيد" سالى ۱۹۰۰ بلاو كردىۋە، پاشان لە كتىبە كەيدا (تحرير المرأة)
كۆزى كردىۋە^(۲).

عوسمان نەبوبەگر دقنه

"امير الامراء" لە سوپىايى محمد نەممەد مەھدى سەردارى ئايىشى سودانى
كىوا لە سالى (۱۸۸۲-۱۸۸۵) لەگەن لەشكىرى ميسىرى و بەريتاني بە شهر ھاتووە
بە سەرپياندا زالى دەپىن و دەست بە سەر (خرطوم) دا دەگرى. پاش ماودىيەكى كەم مەرك
لە ۱۸۸۵ يەخەگىرى دەپىن، عوسمان سالى ۱۸۳۷ ھاتۇتە دنيا، واى رادەگەياند گوايە
لە رەچەلەكى خەليفە كانى بەنى عەباسە، بەلام دەلىن باپىرانى لە باپرا كوردى
دياريەكىن، بە شدارى لەو ھەلمەتە سوپىايىيە دەكەن كە سولتان سەليمى يەكەمى
عوسمانى سالى ۱۵۱۸ بۇ سەرسەواكىنى تاردووە، لەۋى لەگەن عەشىرەتى بىجايى
خۇمالى نىشتەجى دەپىن، عوسمان سەرەتاي ژىانى بە بازىگانى دەريايى لەگەن
كەنارەكانى عەربى دەست پى دەكەت. ئىنگلิزەكان ۱۸۷۷ سەبارەت بە هيئانى

کویله بۇ سودان دەيگىن و دەيدەنە دەستت كاربىدەستانى مىسرى و بەندى دەكەن و دەگەرىتەوە (سواكن).

لەسەر دەمى شۇرۇشى عورابى لە مىسرەولى دا خەلکى جۇش خوارىو ھانىدا، بەلام لەوەدا سەرناكەوى، ناچارى دەكەن شارەكە بەجىبىلى، روو دەكاتە بەرىپەرە، پاشان لە سالى ۱۸۸۳ دەچىتە پال مەھدى، بەرەو (ابىض) بەرى دەكەرىت، دەيکەنە ئەمېر، دەگەرىتەوە گردو تەپۈلکەكانى دەريايى سور، خەلک و حەشاماتى عەشىرەتى بىچا كۆدەكەتەوە بەگۈز مىسرى و بەرىتائىيەكاندا دادەچى. لە چەندىن شەرى جىاجىادا بەسەرىياندا زال دەبن ھىزەكانىيان تەقىرۇ تونا دەكا، دوايىسى سەرگەرمى و ورەي جەنگا وەرەكانى عەشىرەتەكەي دادەبەزى، داوايى لىدەكىرى بىگەرىتەوە (ام درمان)، لە ۱۹۰۰ پاش شەوهى سودان داگىر دەگەرىتەوە بىزۇتنەوەكەي مەھدى لەناو دەبرى. دەيگىن دەيخەنە بەندىخانەي "رشید طە" دوايى لە ۱۹۰۸ لە دۆلى (حلقا) بەند دەكىرى، لە تەممۇنى پېرىيەتى دا روو دەكاتە تەسەوف، لە ۱۹۲۴ دەچىتە حەج، پاشان دەگەرىتەوە دۆلى (حلقا) لەوئى لە سالى ۱۹۲۶ كۆچى دوايى دەكەت، تاوبانگى زۇر بەھۆى ئازايىتى و ئەبەردى لە شەرەكاندا پەيدا كەرد.

پەرأويىز:

- (۱) شىعەركىي تەحمدەد شەوقى و محمدەد حاقيز تىپراھىم، زىاتە لەوەدى بەرچاو خىزان، بە پىيوىست ئەزىزلىرى ھەمووى بىنسىن. "وەرگىر"

(۲) محمد حسین هایکل پاشا، نصیر قاسم ثابتی نوسيپور، رئیس انتظامی و
رهبری برخوبی و همکاری نیشتمانی و دلسوزی و چاکسازی کفرمادلیه‌تی در خسته‌وره.

كورده‌کانی حیجاز

شیخ محمد مهدی کورد

زانای شافیعی له ولاطی حیجازدا شیخ محمد مهدی کوری سلیمان کورد سالی ۱۷۱۵ له دیمهشق هاتۆته دنیا، له مدینه پیگە یشتتووه، لهوی دهیتە موتفی شافیعی هەتاله سالی ۱۷۸۰ کۆچی دوایسی دهکات، زۆر کتیبی داناده لهوانه: الفتاوی، الحواشی المدنیه علی، شرح ابن حجر للمقدمة الحضرمية (فی جزاین)، شرح فرائض التحفلة، عقود الدرر، فتح الفتاح (فی الحج)، زهر الربی فی بیان احکام الربا، الفوائد المدنیه فیمن یفتی بقوله من آنمه الشافعیه، الثغر البسام ... هتد.

عەلی زوھری شیروانی

عەلی کوری محمد مهدی کوری عەلی زوھری شیروانی له سالی ۱۷۲۲ له مدینه هاتۆته جیهان، هەر لە ویش سالی ۱۷۸۵ کۆچی دوایسی دهکات، لهوی سەرۆکی زانایانی حەنەفی دەبىن، پەراویزی لە سەر "فقه" داناده و بارھەمی ھەلبەستى ھەبپووه.

محمد مهدی ماجدی کورد

محمد ماجد کوری محمد مهدی صالح کوری شیخ فەیزوللایه، باپیری له ولاطی کوردەوارییە و روده دهکاتە (مەکە) لهوی لە ۱۸۷۵ هاتۆته دنیا، هەر لە سەرەتاي پیگە یشتنييە و شەيدا و هوگری کتیب دەبىن، چاپخانەیەك دادەمەززىتنى، زۆر کتیبی بلاکردوتەوە، بازرگانیيەتى کتیبی کردۇتە پیشەی خۆي، لە سەرەدمى شەریف حوسین دا تووشى ئەشكەنجه دەبىن، کاتىن ولاته كە دەكەويتە ئىزىز دەسەلاتدارىتى مەلیك عبدولەھىزىز ئال سعود، له گۈشە گىرى دەرددەچىن، دەيکەنە ئەندامى ئەنجومەنلى شورا، پاشان بىريکارى بىريوەبەرى (مەعاريف)، دوایسی بىريوەبەرى ئەوقاف، سالى

١٩٣١ لە مەلیمەندى لە دايىك بونىدا جىهان بەجىدىلىن، و گەلى دەست خەتى لە پاش
بەجى ماوە لەوانە : معجم كىز العمال، معجم التخاس، المنتخبات الماجدية، و
پىرسەت داڭان بۇ كتىبىخانە تايىبەتكەي كە زۇر بايەخى بە كۆزكەرنەوە دابۇ.

كوردەكانى سورىا

هۆلۆ پاشا و بنەمالەکەی

محى الدین ئەبۇل ھۆلۆ پاشا ناسراوه، کورى عەبدولقادر عابدى كورده، لە پىباوه ماقولەكانى دھولەتى عوسمانى بۇوه، پەيوەندى بە سولتانەكانەوه دەپىن، پەتو پايەكانيان وەردىگەرى. سالى ۱۸۷۷ دەبىتە ئەمېرى حەج، لە ۱۸۹۵ جىهان بەجن دىلىنى.

كۈرەكەي ئەحمدە عىزەت پاشا راوىزكاري سولتان عەبدولحەمیدى دووەمى تاوبانگى دەركىرد. لە سالى ۱۸۵۵ ھاتۆتە دنيا، لە بەيروت دەخويىنى، لە دادگەرى سورىا بە پىشكەنەر دادەمىزى، بەلايدىنگارانى ئازادى خوازو چاكسازان ناسراوه، رۇزئىنامە يەكى حەفتانەي بە زمانى عەرەبى و توركى بە ئازى (دېمەشق) دەرچوأندۇه (۱۸۷۸)، پاشان بەسىقەر دەچىتە ئاستانە لە رىگاى "ابى الھدى الصىيادى الدفاعى" پەيوەندى بە سولتان عەبدولحەمیدى دووەمى دەكتات، دەبىتە نۇرسارى دووەمى سولتان (۱۸۹۵). لە پىباوه سىاسەتمەدارە ھۆشمەنەكان بۇوه، ھەولى داوه پەيوەندى توركىا بە دەولەتە ئورپىيەكانەوه بېستى و ھىلى ئاسىنلىنى شەمەنەقەرى حىجاز دابىمەززىنى، دواى كودەتكەي سالى ۱۹۰۸ توركىا بەجن دىلىنى رووەدەكتە لەندەن، لە ھاتوچۇرىنى ئىوان ئىنگلتەرەو سويسراو فەرەنسەدا دەپىن، لە ئاكاما لە مىسر نىشىتە جىن بۇوه.

لە تىشىرىنى دووەمى سالى ۱۹۲۳ جىهان بەجن دىلىنى. لە توركىيە وە كتىبىسى (حقوق الدول) و (تارىخ جودت) وەردىگىرى.

پاشى ئەو مەممەد عەلى بەگ عابىد كورى ئەحمدە عىزەت پاشا سەرەك كۆمارى سورىا تاوبانگى دەركىرد. سالى ۱۸۷۲ لە دېمەشق ھاتۆتە دنيا، لە خويندنگايى (غلطة سراي) لە پايىتەختى توركىا خويندويمىتى، پاشان رwoo لە پاريس دەكاو حقوق دەخويىنى، دەگەرىتەمۇ ئەسىقەنبۇل، لە فەرمانگەي راوىزكاري حقوقى وەزارەتسى

دەرەوە دادەمەزى. پىن بە پىن لە پايەكانى وەزارەتدا تىن ھەلەچى، تا ئەۋەلى لە سالى ۱۹۰۵ دىيىكەن وەزىرى مەۋەزى تۈركى لە واشىتۇن، لەو پايەمى دا دەمەيتىتە وە ھەتا دەرچۈونى دەستور (تەمۇزى ۱۹۰۸) ژىانى لە نیوان سویسەرە، فەرەنسە، ئىنگلتەرە و ميسىر بەسىر دەبا، كە شەرە مەزىنەكە كۆتاپىي پىن دىن لە ھەرىمى ميسىر ئىشتەجىن دەپىن، لە ھاوپىنى ۱۹۲۰ دەگەرىتە وە دېمەشق، بە توپىنەر ھەلەبزىرىدىنى (۱۹۲۲)، لە ئەنجومەنى يەكىتى سورى دەبىتە وەزىرى دارايسى كەوا دەولەتى فەرەنسى دايىمەزراپبوو (۱۹۲۳-۱۹۲۴)، لە كۆتاپىي نىسانى ۱۹۲۲ دەبىتە سەرەك كۆمارى سورىا، لە ۲۲ تىشريپى ۱۹۲۹ لە پارىس كۆچى دوايسى دەكتات، تەرمەكەي دەھىقەتە وە دېمەشق و لەوي دەنیزى.

ئىبراھىم بەگ ھنانۇ

سەردارى ئىشتىمان پەروەرى سورى ئىبراھىم كورى سليمان ئاغاى ھنانۇ لە سالى ۱۸۶۹ لە كفر حارم رۆزئاواى حەلب ھاتۇتە دىنيا، لە خىزانىكى دېرىپىنى حەلبى كورد ئەزادە. لە خوينىنگاى (الملکى الشاھانى) ئەستەنبۇل دەخويىنى، لە سەرەتەمى عوسمانىيەكانا پايەمى جىاجىيات بەرىپەدرایەتى بىتىپو، لە چەندىن قەزا قايىقام دەپى، سالى ۱۹۰۸ دەگەرىتە وە شارەكە ئىخۇى، ھەلەبزىرىدى بە ئەندام لە ئەنجومەنى گىشتى حەلبىدا، پاشان سەرقالى جىبەجىن كىرىنى پىرۇزە كشتوكالىيەكانى دەبىت. كە سوپاى عەربى سالى ۱۹۱۸ دىتە ناو شارى حەلب، دەگەرىتە وە ھەلەبزىرىدى بە ئەندام لە كۆنگرەتى سورى لە دېمەشق، كەفەرەنسا سورىا داگىز دەكاو ئىنتىدابى بەسىر دا دەسەپىپەن، لە باكىرى حەلب بە گۈزىاندا دەچىن و تووشى دەرە سەرىپيان دەكا، پاشان رwoo دەكتاتە عمان، سەردارنى فەلسەتىن دەكا، كارىبەدەستانى بەرىتاتى لە قودس دەيگەن دەيدەن دەست فەرەنسىيەكان لە حەلب، حوكىمى دەدەن، بە پىپى ئەۋەدى بىزۇتنە وەكە سىياسى بۇوه، بەرى دەدەن، تەكان دەدا بۇ مەيدانى سىياسى، دەكەدەپتە بەرھەلسەن دەولەتى داگىزىكەر، تا لە تىشريپى دۇوەم ۱۹۲۵ لە حەلب جىهان بەجى دىلى.

میژوونوسی لوینسانی یوسف نیجراهیم یزیک دهلى: لینین سهرداری
سۆقىھىتى چوار نامەي بە دەست خەتى خۇى بۇ ھنانق نووسىيە داواي
لېكىردوھە ھارىكارى لەگەل بىزۇتنەوەكانى رىزگارى خوازى نىشىتمانى لە ئاوجەكەدا
بىكا، لە خەبات و مەملانىسى عەرەب دىز بە ئىستەعمار، پاشت بە يارمەتىدانى
سۆقىھىتى بېھستىن.

لە كاتى مردىنيا شاعيران شىيوهنىان بۇ كردۇوه. شاعيرى شام شەفيق جەبرى لە
سەرەتاي پارچە شىعەركە يا دەلى:

لمن النعش مائجا بمصابة زاجقا بالحمى و زهو شاباه

محمدەد سليمان ئەحمدەد بە دەھى دەلى:

أزنة ألامي عن الدمع والأسى فتوسها مني الطلاقة والبشر

شاعيرى عيراقى ئەنور شانول گوتويەتى:

صرخة كالرعد في قصته ليما لا افاق رعا ودوا

عومر ئەبو ريشە شىيوهنى بۇ دەكا دەلى:

هنانو أي صاعقة اقضت على صرح من العليا مشير؟

شيخ فوناد خەتىپ گوتويەتى:

سل الفلك الدوار ما للكوكب شواحب في الابراج غير ثوابق؟(1)

محمدەد كورد عەلى

لە ئاودارانى نوى خوازى ئەدەبى عمرەبى محمدەد فەرىد كورى عەبدۇل رەزاڭ
كورى محمدەد كورى عەلى، لە ئازارى ۱۸۷۶ لە دىيمەشق لە دايىك بۇوه، بىنچەكەي
دەچىتەوە سەر خىزانىكى سليمانى، پىش سەدەو نىويك روو دەكەنە شام. دايىكى

چهرکەس و باوکى بازىگان و كشتىياربۇوه، لە ساوايىمەوە باوکى بايەخى بەقىرىبۇون و خويىندى داوه، زمانى عەربى، توركى، فەرەنسى، فارسى دەخويىنى. سالەھاي لە خويىندىگاي تاوهندى (وشدىيە) و قوتاپخانەي (الاباء للعاذرين) بەسەر بىردووه، پاشان دەچىتە لاي شىيخ تاھىرى جەزائىرى سوودى زۆرى پىيدەگەيمەن. باشتىرىن كتىب دەخويىنەتەوە، بىرڭىدە شىعەرمەقاماتى ئەدەبى لەبىر دەكات، تا لە نۇسخىن وېيان بەھەرەوەر دەبى، لە تەمنى بىیست سالى دا رۈزىنامەيەكى رەسمى لە دىمەشق بەناوى (شام) دەرەچۈيىنى سىن سال لىيى كارمەند دەبى، ئالوگورى نامە لەگەل گۇۋارى (المقتطف) يى ناودار دەكا، سالى ۱۹۰۱ بەسەرداش دەچىتە مىسر، ماوهى ۱۰ مانگ رۈزىنامەي (الراىن المصرى) دەرچۈاندۇو، دەگەرىتەوە دىمەشق بەلام كار بەدەستانى توركى بەتۆمەتى بىزوراي ئازاد و سەرىيەستى تەنگى پېھەلەچەن، دىسان دووبىارە روو دەكتەوە مىسر، پەيوهندى بە شىيخ محمد عەبدۇھۇ پىاواچاكانى تريانەوە دەكا. لە كانونى دووهەمى ۶ ۱۹۰۶ گۇۋارى (المقتبس) دادەمەزىيىنى، لە ھەمان كاتىشدا رۈزىنامەي (الظاهر) و (المؤيد) دەگەرىتە دەست. كە دەستانى توركى لە ۱۹۰۸ راگىيەندىرا رۈزىنامەگىرى ئازادو بىزورا بەرلا دەبى، محمد عەلى كورد دەگەرىتەوە دىمەشق، لە دەرچۈاندى گۇۋارى (المقتبس) دا بەرەۋام دەبى.

لە ئۆزىدەي كانونى يەكم دا رۈزىنامەيەكى تىرىشى بەھەمان ئاو خىستە پالى، دەبىتە مەيدانىك بۇ خامەي گەورەترين نۇوسەران و نامازىزىكى دەپسىياسەتمەكەي تەترييکى عوسمانى، بۇيە كارىيەدەستانى توركى تەنگەتاوى دەكەن، بىرەو مىسر دەرواتەوە، سەردانى ئەوروپا دەكا، پاشان دەگەرىتەوە رۈزىنامە رۈزىنامەيەكەي بۇ ئەحمدە كورد عەلى بىراي بەجى دىلىن و خۇي بۇ گۇۋارەكە تەرخان دەكات. شەرى گىشتى بەرپا دەبن (۱۹۱۴) خەرىك بۇو خۇي و ئازادى خوازانى ترى ھاوريي بەرىنە دىوانى جەنگى عورفى، بەلام جەمال پاشاي والى قەناعەتى هينا كە لەپەرەتا ناحەز بە فەرماندارىتى توركى ئەبۇوه، داوايلى دەكا رۈزىنامەكەي دەرېچۈنەتەوە، دەرھىناتى رۈزىنامەي (الشرق) يى پىن دەسىپىرى كەوا لە سالى ۱۹۱۶ دەرى دەچۈاند، خامەي ناودارتىرىن ئەدىب و نۇوسەرانى بۇ دەخاتە كار، وەك عەبدۇل قادر مەغribi،

شەكىب نەرسەلان، تاجىدىن حوسنى و محمدەد حەبىب عوپىدى موسلاوى، بە مەبەستى باڭگەواز بۇ تۈركىيا و سوپاڭھى. خەيرەدين زىكلى دەلىن: لە ماودى شەرەكەدا بە نابەدلى زىمان و خامىكەي بۇ باڭگەوازەكەي بەكارھىتاوه، دواى بەسەر چۈونى شەرەكەش تىرىسى جەمالى ھەبۇو. لە ئاكامى دەرچۈونى تۈركەكان لە شامدا كورد محمدەد عەلى بۇ ئاستانە دەروا، پاشان نۇرى پىن ئاچىن لە سى تەممۇزى ۱۹۱۹ بە دامەزراڭنى كۆرى زانىيارى عەرەبى ھەلدەستىن، ھەتا پايانى ژىيانى بە سەرۆكايەتىيەكەي دەمەنچە وە^(۲).

پەرأويز:

- (۱) ئىيمە تەنبا سەرتاتى شىعرەكانمان خستە بەرچاو. "ۋەرگىر"
- (۲) تاوارى بە كۆرى زانىيارى و كىن قارو كىتىپخانەكەمەۋە بەند بۇو، بە پەرۇشىۋە سەرىمەرشتى شەرەزگايانى كىردووه تا بقوانى پەيامى رۇشنىرى خۇيان بەتكەواوى بەجىن بېىن. لە وزارەتى جەمیل ئالشى دەبىتە وزىرى مەعاريف (ئىيلول ۱۹۲۰)، دۇوپارە ئام وزارەتە لە زېر سايىھى ئىينتىدابىن فەرەنسى وزەرەگىرىتەوە (شوبات ۱۹۲۰). جارەها گاشت و گۈزازى بۇ ولاتانى ئاپروپىا كىردووه، لە كۆرى زەماتەوانى عەرەبى دەبىتە شەندام لە كاتى دامەزراڭنى (۱۹۲۶). خوي داۋەتە ليكۆئىنەمەوە ئۇرسىن، بە دەيان كەتىپى دانادە جىڭە لە سەدان ليكەنەوە و ليتۇئىنەوە لەوانە: خطط الشام (٦ مجلدات)، الرحله الانترية الى الاصفاع الحجازيه و الشاميه (۱۹۱۶)، غرائب الغرب (جزان ۱۹۱۰)، غابر الاندلس و حاضرها (۱۹۲۲)، الحكومة المصرىة في الشام (۱۹۲۵)، ديمەشق مدینە السحر و الشعر (۱۹۴۴)، القديم و الحديث

(١٩٢٥)، *تاریخ الحضارة لـ فریدنستین* و درگـیردراوه، داتر دکـهـی شارل سنـنـیـوـیـوس، الـادـارـهـ الـاسـلـامـیـهـ فـیـ عـرـبـ (١٩٣٤)، *الـاسـلـامـ وـ الحـضـارـةـ الـعـرـبـیـهـ* (مـجـلـدـانـ ١٩٣٤)، *امـرـاءـ الـبـیـانـ* (مـجـلـدـانـ ١٩٣٧)، *اقـوالـناـ وـاقـعـالـناـ* (١٩٤٦) دـاشـانـیـ چـهـنـدـینـ کـتـیـبـیـ تـرـوـ لـیـکـوـلـینـهـ وـهـ بـهـهـهـیـ تـرـ... لـهـ دـوـوـیـ نـیـسـانـیـ ١٩٥٣ـ لـهـ دـیـمـهـشـقـ مـاـلـ نـاـوـایـیـ لـهـ زـیـانـ کـرـدـوـهـ.

پـیـاوـانـیـ ئـائـیـنـیـ وـ ئـهـدـهـبـیـ

بنه‌ماله‌ی حهیده‌ری

بنه‌ماله‌ی حهیده‌ری ناویانگیان بهوه دهکردوه که زانای ناینیان زور لئن ههلكه و توهه، لهوانه: سویغه‌توللا حهیده‌ری دووهم، موقتی شافیعی له بعضاو دانه‌ری "المسائل الایقانیه في الاجوبه على الاستئله الایرانیه" له سالی ۱۸۶۲ کوچی دوایس کردوه.. نیبراهیم فه‌سیحی کوری زانای میزونووس کوچ کردوه سالی ۱۸۸۲، لهان: محمد‌محمد نه‌مین کوری عه‌بدوللا حهیده‌ری له ۱۸۶۳ مردووه، ههروه‌ها له و زانا کوردانه‌ی که ناودار بوون شیخ محمد‌محمد مارانی^(۱) مامؤستای عه‌بدولوهاب نائیب و گهوره زانایانی تر، شیخ محمد‌محمد سالح سه‌هره‌وهردی له کتبیه‌که‌یدا (تب الالباب) دهانی: له عیلم الكلام، بالا دهست و له هوته‌ری (معقول) به‌هردادیووه، له دهمه‌ته و وتتویزدا به تایبه‌تی له‌گهله مادی یه‌کهم بروآکاندا به توانا بوو، کورو مه‌جلیسی درس و تنه‌وهی له قوتا بخانه‌ی سلیمانی و به‌غدا همردهم پر موریدو سوخته و قوتا بی بورو، سالی ۱۸۹۱ له ته‌مانی نزیکه‌ی حهیده سالی دا جیهان به‌جن دیلن. له‌وانی تریان: شیخ نه‌بو هودا عیسا سه‌فائه‌دین به‌منه‌نجی کوری موسا چه‌لاله‌دین قادری نه‌قشبه‌ندیبه، به ناوی شاره‌که‌ی خوی ناوده‌بری، (به‌منه‌نجن)ی پشان شاره‌که به (مه‌ندلی) ناسرا که ده‌که‌ویته روزه‌هلاطی به‌غدا نزیک سنوری شیران، له ده‌وروپه‌ری سالی ۱۷۸۹ هاتۆتە دنیا، له‌سردهستی چاکترین زانایانی سه‌رده‌می خویسا ده‌خوینتن، ده‌ستیکی بالای له عمره‌بی و نه‌دهبیاتی همردوو زمانه‌که تورکی و فارسی

دا هەبۇوه، دەرسى لە قوتا بخانەي داود پاشا لە بەغدا گوتۇوھەتھوھ، كتىبىكى لەسەر بەغدا و دەوروبەردەكى داتاواه، ھەلبەستى ناسكى ھۆنیوھەتھوھ، مىدىنەكەي لە بەغدا رىكەوتى سالى ۱۸۶۷ دەبىن، كتىبى (أولىاء بغداد) لە تۈركىيەوە وەركىراوە كە دانەرەكەي مۇرتەزىل ئال نەزمىيە، دەست خەتكەدى لەلاي مىزۇو نۇوس عەباس عەزاوى دۆزراوەتھوھ، ھەروھا لە زاناييانى تۈريان مەممۇد رۆزبەيانى كۆچ كەردىووى سالى ۱۸۵۳ و عەبدۇلەھەمانى كورى كەوا لە ھەمان سالدا دواي مىدىنى باوکى بە چەند مانگىك ئويش جىهان بەجى دىلىنى، يەكىتىر لەوان حاجى رەسىلى كورد كۆچ كەردىووى سالى ۱۸۶۰.

ئىبراهىم فەسیح حەيدەرى

ئىبراهىم فەسیح كورى سوبىغەتوللا كورى محمد مەدد ئەسەندر سەدرەدين موقتى حەنەفى كورى عوبىيەدوللا حەيدەرى شاقىعىيە، سالى ۱۸۲۰ لە بەغدا ھاتۆتە دەنيا، لەوئى لاي زاناكان دەخويىنى، زانا و ئەدیب و مىزۇو نۇس بىوو، لە بەغدا (نيابە القضاة) وەردەگىرى. گەلى كتىبى داتاواه لەوانە: المجد التالى في مناقب الشیخ خالد (لە ئاستانە چاپكراوە ۱۸۷۵). (تطبیق الھیم الجدید، الاثار على بعض الآیات الشریفہ، وبعض الاخبار استانہ ۱۸۷۵) احوال البصرة (بغداد ۱۹۶۱)، عنوان المجد في بيان احوال بغداد والبصرة والنجد (۱۹۶۲)، فصیح البیان في تفسیر القرآن. ھەروھا دیوانى ئەبى تەمام و مەقاماتى ھەریرى شىكىردىۋەتھوھ، لەگەل دانانى پەراوىز لەسەر (نحو صرف). لە ۲۶ كانونى يەكم ۱۸۸۲ لە بەغدا جىهان بەجى دىلىنى.

ئىبراهىم فەسیح لە كتىبەكەيدا (المجد) لەسەر عەشىرەتەكانى كوردى عىراق دواوه لەوانە: باسى عەشىرەتى سەرچى و خۇشتاۋ دەكا و دەلسى: لەوانە ژمارەيان زۆرن و ئازاز، ئاكۆكى و شەر لە ئىوانىيائدا بىردهوامە، زاناي بلىمەتىان تىيا ھەلكەوتە لەوانە: زاناي پايە بەرز مەممەد خەتنىي بالەكىيە، لە زىبارىيەكانىش

(وەلی نەحمدە گەلالى) لە مزورىيەكان: (گەورە شىخانى عىراق شىخ يەحىاي مزورى ئامىدىيە).

عەشىرەتى بلىباس بىن شومارن، ئازماز نېبرەد و خۇراڭىن، زاناي بلىمەتى پايدە بىرز (مەولانا زىائەدىن خالىد عوسمان نەقشبەند) يانلى پەيدا بىووه. باسىنى عەشىرەتكانى ترىيش دەكات لەوانە: شوان، زەند، زکمە.

مەممەد نەمين زەند

مەممەد نەمين زەند ناسراو بە (الكھييە) كورى نەحمدە زەندى زاناي مودھرييە، لەلای زانايانى سەرەممەكەي دەخويىنى، خەرىكى دەرس وتنەوە دەبىن، دوايسى لە جىگاي ئەبى سەنتا و مەحمود شەھابەت دين ئالوسى دەيکەنە موقتى بەغدا (١٨٥١)، تاكو سالى ١٨٥٤ لە پايدەكەي بىرددەۋام دەبىن. دواى ئەو دەيکەنە (كەھىيە) واتا يارىددەرى والى بەغدا، پاشان رۇودەكتە ئاستانە، دەبىتە نەندام لە ئەنجومەننى شوراي دەولەت، لە پىنجى حوزەيرانى ١٨٦٨ لە پايتەختى تۈركى مالئاوايسى لە زىيان دەكا، ياداشتەكانى خۆي لە سەر رۇوداوهكانى بەغدا توپسىيە. مىزۇونووسى تۈركى نەحمدە لوتفى كۆچ كەرددۇرى ١٩٠٧ پىشتى بە نۇوسىتەكانى ئەو بەستووه لە بارەي بەسەرەتەكانى سالى ١٨٢٥ هەتا دواى سەرەممى مەمالىك، عەباس عەزاوى دەنگۈياسى ئاوى لە مىزۇودەكەيدا (تارىخ العراق بىن احتلالىن) راگەيەندرۇوه. كاميل بەگى كورى خانوەكەي دەكتە (وەقف) كە بە (جامع كەھىيە) دەناسرى، كىتىپخانە بەهادارەكەشى دەبىتە بەشىك لە پەرتوكخانەي ئەوقاف.

موقتى زەهاوى

شاعيرى عىراقى عەبدول باقى عومەرى دەلى:

شاهدت دین محمد يتجدد	قد قيل في ان راحت انشد عندما
افتى الامام الشافعى محمد	في مذهب النعمان بالزوراء قد

محمدهمد نه مین فهیزی کوری میر نه حمده بگ کوری حه سنه بهگ کوری روسته
بهگ کوری که یخه سرهو بهگ کوری میر بابا سلیمانی با پیره گه ورده بنه ماله بی بابانه،
له سالی ۱۷۹۷ له گوندی زههار (یان زههاب) هاتوته دنیا، ههر بهم شوینه و هش
دهناسری. له سدر دهستی شیخ مه عروفی نوادی له سلیمانی ده خوینی، پاشان هر بو
مه بهستی خویندنی زانست رورو ده کاته سنه (سنندج) لای عهی شیخ مه مه د قسمیم.
دوایی له لای محمد مه کوری رسول له ساوجبلاغ (سابلاع) ده خوینی. کاتی ٹیجاڑه
لی و در ده گری ته منی بیست سالان، ده بین ده گه ریت و سلیمانی ده بینه مه لای
مزگه و تی عه بدوله حمان پاشا، خوی بؤ ده رس و تنه و هو سود به خه لک گه یاندن
تدرخان ده کات. پاشان بهرهو که رکوک ده روات ما ودیه کیش له وی ده رس دلیت وه.
دوایی له ۱۸۵۰ رورو ده کاته به غدا پیش چونه کهی ناویانگی ده کاته نه وی، ده یکه نه
سه روزکی ماموستایان، دوای چوار سال له ۱۸۵۴ والی محمد رسید پاشا کوزلکی
له جیگای محمد نه مین رهند ده یکاته موقنی به غدا، همتا پایانی ریانی له پایه کهیدا
ده مینیته وه (۱۵ کانوونی یه کم ۱۸۹۰). نزیکه دی حفت سالی به ده رس و تنه و هو
و هعنزو فتووا به سدر بردوه.

عهیدول غهفار ئەفرەسى زەلە:

⁽⁷⁾ ينفيه عن مدى علم عظيم

اري في لفظ هذا الشهم حسنا

رات تھا قطاس العلوم

ومهما زدتة نظرا يفكري

له همه‌لیه‌ست و په‌خشنادا بالا دهست بوده، زانیاریه‌کی به‌رفراوانی له ئەدەبی فارسی و عربی دا هېبوده له شوینیکدا دەلی:

لاتدع في حاجة بازا ولا اسدا
الله ريك لا تشرك به احدا

محمدیه دله مین رذکی به گ له لیدکانه وهی نه م به یتهداده دهی: مه به ستنی له
 (بان) شیخ عه بدلوقاری گهیلانیه و له (شیر) نیمامی عه کوری نه بی تالیبه،
 دهیه وی له خه لک پگمهیتی که پؤنزاو دواعچ پیویست به واسیته له نیوان

خواو ناده‌میرزاد ناکا، موقتی زه‌هاوی دوازده کوری ههبووه، زوریان له کور و نهودکانی ناودار بیون، به ناوبانگترینیان شاعیری گهوره جه‌میل سدقی به (۱۸۶۲-۱۹۳۶) و محمد رهشید پاشا (۱۸۴۸-۱۹۱۱) که له همندی قهزاکانی عیراق و سوریا و قایمقام دهی و نهندامی مه‌حکمه‌ی نیستیئناف له به‌غدا و جیکاری موتسه‌ریفی که‌ریلا بیوه.

شیخ ره‌زای تاله‌بانی

له شاعیره ناوداره‌کانی عیراق، به زمانی کوردی و فارسی و تورکی شیعري داناوه، له بنه‌ماله‌یه‌کی ناوداری که‌رکوکه، ده‌چیته‌وه سه‌ره‌شیره‌تی زه‌نگنه، زیاتر به کوئندی تاله‌بانی سه‌ره به قه‌زای چه‌مچه‌مال که تبیدا نیشته‌جن بیوه ناسراوه، باب و باپیرانی له شیخه‌کانی ریبازی سوّفیه‌تی قابری بیون، باوکی شیخ ره‌زا ناوی شیخ عه‌بدولره‌همان خالیس کوری نه‌حمد کوری مه‌حکموده، شاعیریو شیخی ته‌ریقه‌ت بیوه له که‌رکوک، له سالی ۱۸۵۹ مال ناوایی له ریاندا کردبووه، دیوانی شیعري به زمانی تورکی و فارسی له ۱۸۶۸ چاپکراوه.

شیخ ره‌زا سالی ۱۸۲۷ له گوندی قرخ قه‌زای چه‌مچه‌مال هاتوته دنیا، له که‌رکوک پیده‌گا، له‌لای باوکی و زانایانی تر؛ عه‌لی محمد مه‌د بلاغ، سه‌عید حیلمی و مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لی زاده له کوئیه ده‌خوین، هر له تافی لاویه‌تیبه‌وه به چاکه ناسراوه، له سالی ۱۸۶۰ هه‌وار ده‌باته نه‌سته‌نبول، دوای دوو سان ده‌گهربیته‌وه که‌رکوک، بؤ جاری دووهم گوزه‌ر ده‌کاته‌وه بؤ پایته‌ختی تورکی، پاشان به مه‌بستی به‌جن هینانی حه‌ج روونه‌کاته حیچان، له ریگاوه به میسردا تیده‌په‌ری، ده‌گهربیته‌وه نه‌سته‌نبول، له‌وی شوناسی له‌گه‌ل شاعیرانی تورک په‌یدا ده‌کا، له پیش هه‌موویانه‌وه نامیق که‌مال (۱۸۴۰-۱۸۸۰)، له لایه‌ن ده‌زیری تورک کامیل پاشانو نه‌حمد پاشا کوری سلیمان پاشای میری بابان چاودیری تایبه‌تی ده‌کریت، ده‌لین له ثانی مانه‌وه‌ی له میسردا ده‌رسی فارسی به کوره‌کانی خدیبو نیسماعیل گوتووه، بؤ دوواجار ده‌چیته‌وه حه‌ج، له ۱۸۷۴ ده‌گهربیته‌وه که‌رکوک، پاشان روو ده‌کاته به‌غداو لی نیشته‌جن ده‌بین، له ۲۰ کانونی دووهم ۱۹۱۰ جیهان به‌جن دیلن.. دیوانی شیعري

بُو يەكەم جار بە زمانى كوردى و توركى و فارسى لە سالى ١٩٣٥ لە بەغدا چاپكراوه.
 دووباره عەنى كورى عەبدوللائى تالىبانى شەودى شىخ رەزا چاپى كردۇتەوە،
 شىعرەكانى بە هەجۇو زەنېت و تانەي ناشرين ناسراواه، تا شەوهى ھەندى لە رەختە
 گران بە (خطىئە) كوردىيان ناوتاوه، شەرە شىعري هەجۇو دەممەتەقەي لەگەل جەمیل
 سەدقى زەهاوى و ئەدیبائى سەرەدەمى خۆيىدا كردۇوە، هەروەها شىعري غەزەل و
 ستابىش و شىعوهنى ھۇنىيەتەوە، ستابىشى ناسىرەدىنى شاي شیران و هەردوو
 سۈلتانەكان عەبدول عەزىز و عەبدول حەميد، و مير مستەقا فازل، بىنمالەي بابان،
 نەقىب و جەمیل و هيئىت دەكتات، لە ھەندى شىعرەكانىدا چەند بەيتىكى عەرەبى بۇ
 رازاندەوە كردۇتە تىكەلکىش، كە لە تازىيە نامەكەي بۇ مىسە ئا زەنلى پاشاي بابانى
 بە بۇنەي مردىنى قادر بەگى براي تاردووە سەرەتاڭەي بەم شىعوه يە دەست پىن دەكتات:
 لقد أصيّب حبيب القلب وأسفا
 وصار بدر سماء المجد منخسا

شىعرەكەش خۇي بە زمانى فارسيي، لە هەجۇي پېش نويىز و ئىمامى مەزگەوتى
 "الإمام الأعظم" كەوا نەزان و لە زانست و لە چاڭ بەدەر بۇوه دەلىن:
 لو كان يعلم انت من جيرانه من قبره فر الإمام الأعظم

عەباس عەزاوى لە بەشى ھەشتەمى مېرىۋەكەيدا دوو دىرىي شەوي لە هەجۇي
 والى بەغدا عطاء الله پاشا ھیناواه كە دەلىن: والى تەمنى گەيشتۇتە پېرىيەتى سەرگۇز،
 لە سەدد سالى تىپەرەندوو، بىگومان دانانى بە والىيەتى دەبىتە پېشىو بارى ولات، بە
 بىردا ئايىن چاكسازى و بۇرۇان وەدى ھەريم بىيەكىن لە مردوان بىرىنى!! ھەربىزى ھىزى
 ھۇشەندىيەتى بابى عالى بۇ ھەلسۇرانى كاروبارى دەولەت!!.
 پېشتر هەجۇي سرى پاشاي والى بەغدا قازىيەكەي حەقى ئەفەندى كردۇوە،
 ماناتەكەي كە لە دوو بېيتە تۈركىيەكەدا ھاتۇوه دەلىن: ئەگەر سرى والى و حەقى قازى
 بىن دەك خاك بەسەرى رەعييەبىن، ھاوار لە خۇستان خەلکىتە!! لە پارچە ھەلبەستىكدا
 باسى باب و باپرانى دەكتات تاڭو دىتە سەر خودى خۇي و دەلىن:
 مەلا مەحمودى زەنگەنە يەعنى قوتىي دائىرىدە ئىرشارد

له دهوری مهربانگی یاهو دیت و یامه عبود

پاشان دهلى:

رمزاش له نهسله يه بېبەخشە يارەب چونكە قەت ئابىن
گولى بىن خارو بەحرى بىن بوخار و ئاڭرى بىن دوود

مەممەددى مەحوى

شاعيرى تەسەوف شىيخ مەممەد مەحوى كورى شىيخ عوسمانى بالخىيە،
دەچىتەوه سەر گوندى بالخى سەر بە شاريازىرىن سالى ١٨٣٦ لە سليمانى ھاتۆتە
جىبهان، زانىارى ئايىنى و بىروباوھرى سۇفييەتى لە سەر دەستى باوکى خويىندوه، دواى
ئەوه بۇوهتە سوختە و قوتاپى موقتى مەممەد فەيزى زەهاوى، بۇ بەجن هينانى
دەستورى حەج دەروا، لە رىگاى گەرانە وەيدا لا نەداتە ئاستانە، لە سەرفەرمانى
سۇلتان عەبدولھەمیدى دووھەم، تەكىيەكى لە سليمانى بۇ دروست دەكريت، خوى
داوهتە دەرس وتندەوه و رايەرى و ئىرىشاد كىردىن، ھەتا مەرك لەو شارەدا لە ئەيلولى
١٩٠٩ يەخىرى دەبن. وەزىرى مىزۇو نوس مەممەد ئەمين زەكى بەگ لە كتىبەكە يا
(مېزۇو سليمانى) باس دەكا و دەلىن: دەستىكى بالاي لە زمانى كوردى،
فارسى و عەرەبى دا ھەبۈوه. عەلى كەمال ديوانى شىعرەكەي سالى ١٩٢٠ لە
سليمانى چاپ كردۇوه^(٣)، زۆر تىرىن قەسىدە و غەزىلەكانى پەيەندى دارن بىه
ئاين و فەلسەفەكەيەوه.

سالح حەريق

شاعيرى كورد مەلا سالح حەريق كورى مەلا ناسروللائى، لە گوندى (زىوئى) اي
سەر بە سليمانى سالى ١٨٦٦ ھاتۆتە دنيا، بۇ مەبەستى خويىندەن و زانست بە دەست
ھىنان ھەموو ناوجەكانى كوردىستان گەراوه. زۆر شارەزايى لە زمانى فارسى پەيدا
دەكا، ماوهىيەكى زۆر لە سليمانى نىشتەجن دەبن، پاشان دەگوازىتەوه بۇ ناوجەمى

سابلاغ. ریبازی نه قشیدنی له سر دهستی شیخ عوسمانی تهولله بی و هرگز تووه. همرو کاتی خوی بدهرس و تنهوه خویندنهوه به سر بردووه، سالی ۱۹۰۹ له سنه مال ژاوایی له ژیان دهکات. وزیری میژوونوس محمد نهمن زهکی له کتبه کهیدا (میژووی سلیمانی) دهلى: گهی شیعري نایاب و ناسکی همیه. دیوانه شیعره کهی سالی ۱۹۳۸ له بهغا چاپکراوه.

نه محمد ملا قادر

شاعیری کورد ملا نه محمد کوری ملا قادر ناسراو به (سانیب) سالی ۱۸۵۴ له سلیمانی هاتوته جیهان، سرهتای زانستهکان و زمانی فارسی لای باوکی فیردهبن و زانیاری نایی لای شیخه کانی شاره که یان دهخوینی. له زاخو به نیاباتی شارعیه داده مهززی. نینجا نهندام له مه حکمه بیدانه سلیمانی. دوایی ده بیته جیگری قازی هله بجه، بهترکی مامؤستایه تی له قوتا بخانه تایبه تیه کهی خویدا همساوه. سالی ۱۹۱۰ کوچی دوایی کردوه. شیعري به عربه بی و کوردی و فارسی هؤنیوه توه.

محمد محمد نه مینی کورد

واعیزو دانه ری متنه ویف شیخ محمد نه مینی کورد کوری شیخ فتحوللایه له ههولیر هاتوته دنیا، هدر له ویش خویندوبیه تی، ریبازی نه قشیدنی له سر دهستی شیخ عوسمانی تهولله و هرگز تووه، به مه بستی حاج چوته مه ککه، پاشان روو دهکاته مهدینه. دهرس له مزگه و تی نه بموی ده لیتهوه. ده سال له حیجاز بدری دهکا دوایی بدره و میسر دهکه ویته ری، له مزگه و تی نه زهر تیکه ل به (رواق الاکراد) ده بی، ده بیته جیکاری بدریوه برا به تیه کهی. کتبی له سر: فقه و تهسیوف و ره وشت دانساوه. پوخته هی تهستیه کانی نیمامی غه زالی له فارسیه و هرگزراوه، ریبازی نه قشیدنی بلا و کرد و توه خه لکی کی زوری

کهوتۆتە گەل. لە ۹ شویيات ۱۹۱۴ لە قاھىرە لە تەمىنەتكى پىرى پەك كەوتەدا سەرى ناودەتەوە.

كتىبەكانى كە دايىناون: *تنوير القلوب* (۱۹۴۰)، *سعادة المبتدئين في علم الدين* (۱۹۱۲)، *ضوء السراج* (۱۹۰۹) *فتح المسالك في ايجاظ المناستك، مرشد العوام لأحكام الصيام* (۱۹۱۳)، *هدایة الطالبين لأحكام الدين* (۱۹۱۲)، *ارشاد المحتاج الى حقوق الأزواج* (۱۹۱۴)... هەندى.

جىڭە لە شىيخ محمد ئەمین كوردىيە يەكى تىرىھىيە كە ناسراوه بە مەلا مەعنه‌وى، ئىبراھىم دەروبى لە كتىبەكەيدا (*البغداديون: أخبارهم و مجالسهم*) باسى دەكا بە پىياو چاك، مەشرەب خۇش، تۈند رەو، دەمەتقة پەروردە، بەزەيى هاتن بە كىانداراندا، ئازەزۇدارى كىيمىاڭەرى و سىحرۇ ئەفسون.

لەلائى موقتى محمد فەيزى زەهاوى و شىيخ عەبدولسىلام مامۇستاي تەكىيەي كەيلانى و عەبدولوھاب ئائىب خويىندىيەتى. لە تىشىنى يەكم ۱۹۱۴ لە بەغدا ژيان بەجىن دىلىنى.

عەبدولرەحمان قەرەداغى

باوکى شىيخ عەبدولرەحمان قەرەداغى لە پىياوه ئايىتىيە بەزەكانى كوردستان بۇوه. شىيخ عەبدولرەحمان لە دوازىدەي كانۇنى دووتم ۱۸۳۸ لە قەرەداغ سەر بە سلىمانى هاتۇتە جىهان، لەلائى باوکى دەخوينى پاشان لە ۱۸۵۹ دەگۈزۈرتەوە بەغدا، خۇى گەياندۇتە موقتى زەهاوى و لائى ئەو دەخوينى، دواي سالىك دەگەرىتەوە كۆنە ھەوارەكەى، خەرىكى دەرس و تەنھەوە كتىب دانان دەبن، چۈتە رىزى مورىدانى رىيازى ئەقشىبەندى، سالى ۱۸۱۲ دەچىتە كەركوك، پاشان بۆ سالى ئايىنده رۇو دەكاتەوە بەغدا، دەرس و تەنھەوە لە تەكىيە (بەكتاشىيە) ناسراو بە مزگەوتى بابەگورگور و لە خويىندىگاي ئېبى يۈسف لە (كااظمىيە) ئى پىن سپىيردرارو، بىئارىدەيدك لە زاناتى ليھاتوو، لەسەر دەستى پىن گەيشتى وەك (عەبدولوھاب ئائىب، مەحمود شوکرى ئاللوسى، عەبدول مەلیك شەواف). لە ۲۲ ئايار ۱۹۱۷ لە بەغداد جىهان

به جیدیلیت. گهان تهسینی داناده لهوانه: دقائق الحقائق، الايقاظ في شرح الانفاظ انسنی المطالب في بيان علم الواجب، تحفة الليبب في المنطق، الاجوبة البهية في الأسئلة الهندية، سعادة الدارين، التباین في بیان الناسخ و المنسوخ، مواهب الرحمن في علم البيان، تنبیه الاصدقاء في بیان التقليد و الاجتهاد، و لافتاء و الاستیفتاء... هند، محمد مد صالح سنه روهدی له "لب الالباب" دا باسی دهکا و دهلى: گهان زیرهک و بیز تیز و بهلگه به هیره له و توویزدا. بالا دهست له "علم الاصول، فقه، حدیث، کلام، حکمه، بلاغه و منطق" خواناس و پاک روشت بیو، مه حمود شوکری باسی دهکا دهلى: هنرگیر و گرفتیکی ثالوز بیوایه به رای خوی چارهی نهکرد، شیخ عهی: له کوره ناسراوه کانی بیوکه جیگای نهوي له دهرس و تنهوه خویندنگای نیمام نهی بی یوسف دا گرتۆته وه، که شیخ مه حمود نیماره تهکهی له ۱۹۲۲ له سلیمانی راگه یاند کردیه و هزیری داد، بهلام شیخ عهی نهو پایهی له ترسی دووبدرهکی و فیتنه گهیدا رهت گردۆته وه.

هبروهها شیخ مستهقا مه حمود قهره داغی برازای ناودار نهین، له سالی ۱۸۹۲ هاتۆته دنیا، زانسته کانی شمرع دهخوینی، له خویندنگای "قضاء" له نهسته نبول نه رده چن، له سهره تاوه دبیته قازی شمرع (۱۹۱۸)، قازیه تی نامیدی (۱۹۲۲)، نینجا که رکوک، پاشان نهگوازیت وه به حاکمیتی - منفردی ههولیر (۱۹۳۱)، دبیته یاریده دهري بهريوه بسری گشتی تاوخو (۱۹۳۸)، دوای موتھ سهه ریفی سلیمانی (۱۹۴۱) و سارهک تهسوییه مافی زهوي (۱۹۴۴)، موتھ سهه ریفی ههولیر (۱۹۴۸)، که رکوک (۱۹۵۰). دوای دهست بهربوشه له فهرمان خهه ریکی پاریزه ری نهین، کتبخانه بهه داره کهی دهکاته دیاری بز "کوری زانیاری کورد" شیخ مستهقا له نایاری ۱۹۷۳ له بهغا جیهان بهجن دیلن.

نهمين يومنى

شاعیری کورد نهمين يومنى بهگ سالی ۱۸۴۵ له سلیمانی هاتۆته جیهان، خویندنگاهی له سهه شیوازی کون بیووه، زمانی تورکی و فارسی به باشی زانیوه،

پاشان که میکیش فرهنگی قیر بسووه، همندی فرمانی بینیو دبیته (قونسلی) دولتی عثمانی له سنه، پرزاوه ته سمر دیراسه تی شیعری فارسی، دلگرتهی حافظی شیرازی بسووه.

دیوانه پینج خشندکیه که له زیر ناوی (جدبة العشق) له دسته نبول به چاپ گهیاندووه (۱۹۲۱)، همراهها بهشی یه که (المثنوی) هی چه لاله دینی رؤمی و "ساقی نامه" ای تهمیس کردووه، به تورکیش نه مانهی دانشون (پوته نسرار، قهرمان قاتل، ضروب امثال، ترکیب بند، هفت بیکر - حموت دم و چاو)، دست نووسی تری به فارسی و کوردی له پاش به جیماوه، له سالی ۱۹۲۱ مرگ گیانی لی دستینی.

محمد مهد ته‌ها شیروانی

شیخ محمد مهد ته‌ها کوری نیسماعیل کوری حسه‌ن به گ شیروانیه، سالی ۱۸۳۴ له هولیر هاتوته دنیا، لای زاناکانی نهادی دخوینی، پاشان بهره و گوندی ته‌ولله به بری دهکه‌وی، ریبازی سوفیه‌تی له سمر دهستی شیخ محمد مهد به هائه دین کوری شیخ عثمان و هرگرت سووه، دهکریت‌وه هولیر به شرکی درس و تنه‌وه خه‌ریک ده‌بی په‌لام زور نامینیت‌وه به‌رده و به‌غدا دروا، ته‌فسیر له‌لای موقتی محمد مهد زه‌های دخوینی و نیجازه‌ی زانستی فی و هر دگری، دوای شده‌وه ده‌چیت‌هه که‌ریه‌لا. رابه‌رایه‌تی و زانستی ثایتی بلاو ده‌کات‌وه، و تورو ویز له نیوان نه و زانایانی شیعه رووده‌داد، هه‌روده محمد مهد سالح سمه‌ره و هر دی له (سب الاباب) دا ده‌لئن به ته‌بایی و تیگه‌یشتون کوتسایی پن هاتووه.

پاشان شیروانی دهکریت‌وه به‌غدا لبه‌ری که‌رخ داده بمهزی، دست دهکا به دامه‌زراشدی (ختمة النقشبندية) و درس و تنه‌وهی له مزگه‌وتی خدر نیلیاس پن ده‌سپیدن، والی محمد مهد ته‌قیه دین پاشا وای پن باش بسووه بگریت‌وه که‌ریه‌لا، دهیکاته ببریوه بمهزی نه‌وقاف، له‌وی هه‌تا شورش‌کهی عیراق

دهمینیتەوە، سەھرەوەردی دەلىن؛ ھەندى نەقام و نەزانى كەربەلا پەلامارى مالەكەي دەدەن و ئاگرى تىپەرددەن، شتومەك و كىتىپەكانىشى بە تالان دەبەن، مال و مەنداڭەكانى دەگوازىتەوە بەغدا. وەزارەتى نەوقاف لەسەرەمى وەزيرايەتى ئىبراهيم حەيدەرى دەيكاتە مامۇستاي خويندنگاي (ئەزبەكىيە) و خوتىپ خوين لە مىزگەوتى حاجى ئەمين. لەوە بەرددوام دەبن ھەتا پايانى ئىيانى لە ٢١ ناياب ١٩٣١.

سەھرەوەردى دەلىن: پىياويكى خواناس و ئاين پەرەورو پاك و دلسۆز بۇو. ھەندى نامەو پەراوېز و لىدوانى فۇوسىيە، دواي مردىنى ھەندى لە شاعيران شىوهنىان بۇ كردىووه لەوانە مەحمود ئەل مەجۇمى و مەممەد رەشید حەفيىد و شيخ داود ئەقشىپەندى.

نورەدين شىروانى

نورەدين كورى شىيخ ئىسماعيل كورى حەسەن بەگ شىروانىيە، سالى ١٨٦٧ لە ھەولىر ھاتوتە دىنيا، دىرسە سەرتايىيەكان لەوئى دەخويىنى، پاشان دەچىتە كەربەلا بۇ لاي شىيخ تەهای بىراي كەلەۋى مۇنەرىس بۇوە، لەسەر دەستى ئەو و عەلى مىزرا باقر يەزدى دەخويىنى، تەجىيد لەلاي حاجى عەبدۇلسەلام بەغدايى فېر بۇوە، دەيکەنە مامۇستاي قوتاپخانەي روشنىيە كەربەلا، دەگوازىتەوە بۇ بەسرە (١٨٩٩)، دوايى بۇ حەي پاشان بۇ بەريوبەرايەتى خەستەخانەي (غريباً) لە بەغدا (١٩٠٤)، دەيکەنە ئەندام لە ئەنجومەنلى (مەغارىف)، دواي ئەوە دەبىتە جىكارى بەريوبەرى قوتاپخانەي دوowan اوەندى، جا بەريوبەرى خانەي مامۇستايان لە بەغدا، دوايى لە بەسرە، پاشان بەريوبەرى (دار الأيتام). دواي دەگىر كەنلى لە لايىن بەريتانياوە دەگەرىتەوە بەغدا، دەبىتە مامۇستا لە كەركوك، دوايى پېشىكتىنلىرى (ئەعششار) لە ھەولىر، پاشان دەيکەنە بەريوبەرى كولىيە ئەعزەزمىيە سەر بە بەريوبەرايەتى ئەوقاف (ئازار ١٩٢٠)، لە سالى ١٩٢٦ واز دەھىنلى، دەيکەنە بەريوبەرى قوتاپخانەي

رەھمانىيە لە بەسرە ھەتا تەقاعد دەكىرى (تەمۇوز ۱۹۲۰) كە شىخ تەھاى براى دەمرى بە ئەركەكانى ئەو ھەلدىستى.

كتىبى لەسەر مىزۇوى ئىسلام و فلسفەئى رەوشت، مەنتىق، مىزۇوى پەروەردە، زىنەپوونەو دواى مردن، زانستى جىاكارى داناوه. مردەكەي رىكەوتى ۱۹۴۲ دەپن لە بەغدا "ئە باوکى بە ھائى دىن شورى وەزىزە".

ئەمین قەيزى بەگ

ئەمین قەيزى بەگ لە سليمانى ھاتۆتە دنيا، سالى ۱۸۸۹ خويىندىگاي جەنكى لە ئاستەنىپۇل دەرجۇوه، لە پىلە و پايدەكانى سوپاى تۈركى پېش دەكەۋىن تا دەگاتە پايدە مير ئالاي (عەقىد)، سالى ۱۹۱۱ بۇتە فەرماندەي تۆپ سازى لە بەسرە، دواى شەوه سەرفراز دەكىرى، سەرددەميك لە بەغدا بەرىۋەپەرى قوتابخانەي روشنىيە و دواناوهندى بۇوه، بە زمانى تۈركى داناوه (اجمال الفتاح) "پۇختەيەكى بىركارىيە" چاپى ئەستەنىپۇل (۱۸۹۳)، (تفرقة رياضية) "لەسەر زانستى جەبرە ۱۹۱۱". هەرودە كتىبى شىعرى بە كوردى ھەيدە لەوانە: ئەنجومەنى ئەدىبانى كورد (۱۹۲۱)، پېشىنگ (۱۹۲۵) و ھەواي نەسىمى.

محمدەمەد ئەمین زەكى ياسى دەكا دەلى: ئەدىبىكى باش بۇو، لە زانستى بىركارىدا شارەزا و لە شىعەر ئەدەبدە بە توانا و بەھەرەوەر بۇوه، لەگەل شىيخ رەزاي تالەبانى نامەيان بە شىعەر ئالىوگۇر كردووه. لە شىعەر كوردىكەنانى كە لە وەرگىرانى رەفيق حىلىمىيە:

كە جەيشى غەم ھجومى كرد ئىزامى عومرى من تىك چوو
مومكىن نىه ئاسايش حال پەريشانم
بىنای بورجى بەدەن رۇوچا بە گولله حادىسات ئەمرىق
ئەما قوەت لە ئەزىزىما برا پېشم شىكا شامن

به گویره‌ی که عباس عذرلی له کتیبه‌کهیدا (تأریخ علم الفلك) باسی کردوه
کهوا نه‌مین فهیزی به‌گ سالی ۱۹۲۸ له ناستانه کوچی دوایی کردوه.

حسین نازم

له پیاوائی کوردی روزنامه‌گهربی و میژووا حسین نازم کوری عبدهول فهتاج
کوری نه‌محمد خهیاته، سالی ۱۸۷۱ له سلیمانی هاتوته دنیاوه، هه‌ر له‌ویش
خویندویه‌تی، جگه له زمانه کوردی‌کهی فارسی و تورکی باش زانیووه، کاتن پن
ده‌گا ده‌چیته ناو فرمانی میری، ده‌بیته مودیر ناحیه و قائمقامتی قهزا، دوای چه‌نگی
یه‌که‌می جیهانی بونه راویرکاری شیخ مه‌حمدود له کاتن سه‌ربه خوکردنی فارمان
ره‌واکه‌یدا له سلیمانی، پاش نه‌وه دووچاری کینه‌بری ئینگلیزی نه‌بن، ده‌یگرن و
دهست بسهر خانوه‌کشی داده‌گرن. له سالی ۱۹۲۴ له‌سرده‌می فرمانزه‌وایی شیخ
مه‌ Hammond با بووه سه‌رسه‌ری روزنامه‌ی "ئومیدی ئیستقلال" که به‌هه‌رسن زمان
کوردی و فارسی و تورکی ده‌ده‌چوو، که حکومه‌تی کوردستان له‌ناوبرا به‌رو و تورکیا
ده‌روا، ده‌یکه‌نه قائمقامتی قهزا ای شه‌مزیتان کاتن حکومه‌تی تورکی ده‌که‌ویته
سه‌رله‌دوونانی نیشتیمان په‌روهانی کورد ده‌گه‌ریته و سلیمانی، سه‌رپه‌رشتی
روزنامه‌ی (ژیان) ده‌کات. که فرمانگه‌ی شاره‌وانی ده‌ری ده‌چوواند، به‌ده‌وام بوو
له‌سر ده‌رچواندندیدا هه‌تا له شاری له‌دايك بوونیدا له ۱۹۳۲ مال ناوایی له ژیان
ده‌کات. له‌سرده‌می خویدا له‌برزترین پیاوائی روزنیبیری کورد بووه، به‌دهست خه
میژووی نوسیوه‌تله‌وه که بونه سه‌رچاوه بونه مه‌محمد نه‌مین زه‌کی و میژوو نووسانی
تر، به‌هه‌مه‌کانی به (ده‌فته‌ره‌کهی حسین نازم) به‌ناوابانگه.

مسته‌فا ساحیبقران

شاعیری کورد مسته‌فا به‌گ کوری مه‌حمدود به‌گ کوری نه‌محمد ساحیبقرانه،
له‌سره‌تای ژیانیدا (هیجری) کردوته نازنناوی خوی، پاشان ده‌یگوری ده‌یکا به

(کوردی). له سالی ۱۸۶۱ له سلیمانی هاتۆته دنیا لەویش خویندویه‌تی، به سەلیقە شاعیر بورو، شیعري هۆنیوەتەوە. هەرودك محمد نەمین زەکى بەگ دەلىن: بەھەرەيدکى خۆرسکىي زیاتر لەوهى كەسى بۇوبىت.

شیعره‌كانى خۆى لەبەردەخويىندهو، شیوازەكەي يەكجار ناسك و رهوان بېرىۋە تەرو پارا او پىر مانا بۇو، زۇرترىن شیعره‌كانى دلدارى و غەزەلن، بۇ مەبەستى جياجىا شیعري ھەيد، دەنلىگەراتى نەوە بۇوە كە رۆلەي نەوەكەي لە ژىز نەستى ھېزى فەرمان رەوادا پەريشانە، شیعره‌كانى كلاسيكى شیوازى كۆنە، غەزەلە كانىش سۆقىيەتىه لە چوارچىوەي رىپازى فارسى چاول يىكەرىدا دەرنەچۈوه، مىستەفا بەگ ماوەيەكى زۇر لە تەھران نىشتەجن دەبىنى، ستابىشى شاي ئىرانى كردووه، دەيىكەنە نەندام لە (مونتەدای ئەدەبى ئىرانى) شىيخ رەزاي تالىبانتى دلگەرتەمى مىستەفا بەگ بۇوە، لە باشتىرين شاعيرانى سەرددەمدەكەي دانادە، لە مەلبەندى ھاتنە دنیاى دا سالى ۱۹۴۸ جىهان بەجى دىلىن، بەشىك لە ديوانى شیعري سالى ۱۹۳۱ لە بەغدا چاپكراوه.

نەحمدە بەگى ساحىپقaran

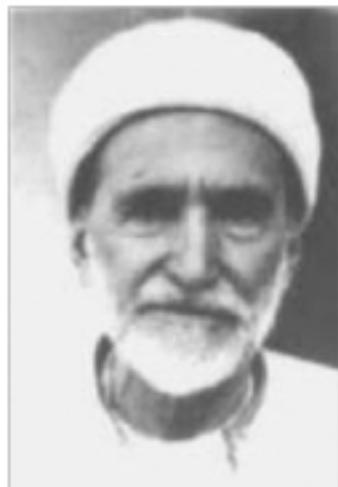
شاعيرى كورد نەحمدە حەمدى بەگ كورى فەتاح بەگ كورى ئاراسى كورى ئىبراهيم بەگ كورى مەحمود بەگە، ناسراوه بە "حەمدى". دەچىتەوە سەر بەنەمالەي ساحىپقaranى ناودار، سالى ۱۸۷۸ لە سلیمانى لەدایك بۇوە، لە قوتابخانە كانى نەوئى خويندوه لە مەندالىيەوە هاوريى وەزىرى مېزۇو نووس مەحمدە نەمین زەكى بەگ بۇوە، لە كتىبەكەشىيا (مېزۇو سلیمانى) ياسى نەحمدە حەمدى دەكا دەلى: نەحمدە شارەزايى لە زمانى كوردى و فارسى پەيدا كردووه، تا نەوهى چۈتە بنج و بناوانى نەدەبەكە شىيانەوە، كە سلیمانى سالى ۱۹۱۸ داڭىر دەكىرىت ديوانە شیعره‌كەي دەسوتنى، بەلام دواى نەوه شیعري ترى زۇر هۆنیوەتەوە. ديوانە كوردىكەي سالى ۱۹۰۷ لە بەغدا چاپكراوه، نەحمدە حەمدى لەگەن شىيخ مەحمود جىاكار دەبىنى، بەلام كە شىيخ مەحمود لە شۇرۇشەكەيدا نشۇست دىنى و

دەگىرىنىڭ روو دەكاتە كىيۇ، كاتى شىيخ مەممود دەگەرىتىۋە سەر حۆكم دەيكتە
بەريوبەرى گشتى باج و خەراج (گومىرگ)، پاشان دەبىتە سەرەك شارەوانى
سلىمانى.

لە دوازدە تىشىرىنى دووھم ۱۹۳۶ مەرك لە مەلبەندى لە دايىك بۇونىدا
يەخەگىرى دەبىن، محمدەن زەمین زەكى دەلىن: لە واقىعا قەسىدە و غەزەل و پىنچ
خشتەكىيەكانى نەمۇنە يەكىن لە تېبىعەتى بەرزا ناياب، بۇيىھەن نەتەوەي كورد بە
ئەدەبەكەي و ئەدبىانى وەك ئەو بنازى، پارچە شىعىرىكى ئەوى خستۇتە بەرچاو.

حەسەن بامەرنى

شاعىرى كورد حەسەن كورى مەلا ئەحمد بابەكە. سالى ۱۸۶۷ لە^(۴)
گۈندى بامەرنى هاتۇتە جىهان. لە خىزانىيىكدا كە دەچنەوە سەر ئەبوبەكر سدىق^(۵)،
لەزىير چاودىرى باوکى كەوا لە پىباوانى سۆفى گەرى سەر بە رىبازى ئەقشبەندى
بۇوه پىيدەگا. مەحفوز محمدە عومەرىمى لە كىتىپەكەيدا (امارە بەدىنەن العباسىيە)
باسى دەكا دەلىن: "شىعەكانى ناسكىن و لە ھەردوو چەشىن كۆن و نوى، شىوازى
يەكچار جوان و پىر مانا رەوانىبىرۇ ئەندىشە فراوانىن و نايابترىن قەسىدەي لە سەر
پىشىركىيى گولانە".

ئەبوبەكر مەلا

زانى و ئەشرافى ھەولىر ئەبوبەكر مەلا
ئەفەندى كورى عومەر كورى ئەبى بەكىرى ناسراو
بە (كۈچك مەلا) كورى عوسمانى، لە سالى ۱۸۶۷
لە ھەولىر هاتۇتە دەنیا^(۶). لەلائى باوکى دەخويىنى،
كۈچك مەلاي باوکى وەك باب و باپىرانى لە
مرىگەوتى قىدلا مۇدەرىيس بۇوه، پاشان خوى

داوهته را بهری و نیرشاد. ملا نهفهندی جیگای باوکی لە درس و تندوهدا دەگریتەوە. دانان و وەرگیرانى لە سەر ئەستىرە ناسى كۆن و نويدا ھەيە. لە ۲۱ ئىكانۇنى يەكم ۱۹۶۲ لە مەلبەندى لە دايىك بونى دا جىهان بەجى دىلىنى^(۷). كە بىزۇتنەوە كەرى رەشيد عالى گەيلاتى روودەدا شەر لە گەل نىنگالىز بەرپا دەبىن، مەلیك فەيسەلى دووەم و مەلیكە عالىيە دايىكى دىنە ھەولېر دەبىن میوانى ملا نەفهندى كە ئەوسا مەلیك تەمەنى شەش سالان دەبىن.

لىوا عبدولله تىيف سەرۆكى يَاوەرانى مەلیك بۇي باس كىرم: كەوا شەو و رۆز
 مەلیكى بەرنەداوه ل
 ي ژۇورە كەرى ئەۋدا
 دەنۋوست.. گۇوتى: ئ
 بابا يە دەبوا يە پەسەر
 لا شەكەرى مەدا تىپەربىو

حاجى تۈ

شاعیری کورد توفیق بهگ کوری مه‌حکمود ناغا کوری همه‌مناغای مه‌سره‌قه، به ناوی (پیره‌میرد) ناسراوه، نه و نازناوه‌شی له گهرانه‌وهیدا بؤولات له خوی ناو به نه‌ده‌بیاتمه خمریک دهین و نه و نازناوه ده‌گریته خوی. همه‌زه ناغای با پیری و هزیری نه‌حمه‌د پاشا دعوا میره‌کانی بنه‌ماله‌ی بابان بووه.

پیره‌میرد له سالی ۱۸۶۷ له سلیمانی هاتوته جیهان، زانیاریه‌کانی زمان و نایینی له قوتا بخانه کونه‌کانی ولاته‌که‌ی و له بانه‌ی سه‌ر به شیران خویندوه. زمانی کوردی و تورکی و فارسی به باشی فیر دهین، سالی ۱۸۸۲ ده‌یکنه تووسه‌ر له دانیره‌ی ره‌گه‌زناسی سلیمانی، پاشان ده‌بیته سه‌ر تووسه‌ر له دادگای شاریاژیر (۱۸۸۶) دوایی یاریده‌دهری داواکاری گشتی له که‌ربه‌لا (۱۸۹۵)، له فارمان دهست بهردار ده‌بی. له‌گه‌ل شیخ سه‌عید حه‌فید له ۱۸۹۸ ده‌چیته تورکیا، بؤ سالی ناینده پیکرا ده‌چنه حج. ده‌یکنه نه‌ندام له نه‌نجومونی بالای مه‌عاریف له ناستانه‌دا (۱۸۹۹). نازناوی به‌گی پس ده‌به‌خشرنی، له‌هه‌مان کاتیشدا له حقوق ده‌خوینی بروانامه‌که‌ی لی و هرده‌گیریت، کاتی ده‌ستوری عوسمانی له ۱۹۰۸ راگه‌یه‌ندرا نه‌نجومه‌نى بالا ناهیلن، ده‌که‌ویته کاری پاریزه‌ری و روزنامه‌گه‌ری، به‌شداری له کوئله نیشتمانیه‌کانی کورد که نه‌وسا له پایته‌ختی عوسمانی دامه‌زرا بیوون ده‌کات. به‌هه‌رسنی زمانه‌که‌ی که باشی لیده‌زانی ده‌ینووسی و شیعری دانواه، روزنامه‌ی "رسملى کتاب"ی ده‌چواندوروه (۱۹۰۸)، ده‌بیته قایمقامی چوله میرگ (۱۹۰۹)، دوایی ده‌یکنه موتسله‌ریفی لیوای نه‌ماسیه (۱۹۱۸)، حاجی توفیق دوایی جه‌نگه مه‌زنکه ده‌گه‌ریته‌وه سلیمانی (۱۹۲۰)، ده‌چیته ژیز سایه‌ی بزروتنه‌وه‌ی نیشتمانی کورد که شیخ مه‌حکمود حه‌فید نالاکه‌ی به‌رزکردبیوه^۴، پاشان له کانوونی یه‌کدم ۱۹۲۶ که‌وته سه‌په‌رشتی کردنی روزنامه‌ی "ریان" که شاره‌وانی سلیمانی ده‌ری ده‌کرد، بیووه‌ته سه‌رنووسه‌ری (۱۹۲۲)، پاشان خاوه‌نه‌که‌ی (۱۹۲۴)، گه‌لی جار روزنامه‌که‌ی داخراوه، به‌لام هر به‌رده‌وام دهین له ده‌چواندینیدا، تا له ۱۹ حوزه‌ی‌ران

^۴ پیره‌میرد له شوباتی ۱۹۲۴ گهراوه‌ته‌وه بؤولات نه‌که له ۱۹۲۰، هه‌روهه‌ها فرمای شورشی شیخ محمود نه‌که‌وت. (وهرگین)

۱۹۵۰ مال ناوایی له زیان دهکات. پیره‌میرد پهندی پیشینانی کردۆتە شیعر کە
ژماره‌یان دهکاته (۴۸۰۰) پهند و چهندین کتیبی داناده لهوانه: چیزکی مەم
وزین، دوانزده سواره‌ی مریوان (۱۹۳۵)، پهندی پیشینان (۱۹۳۶)، مەحمود
ناغای شیوه‌کەل (۱۹۴۲) و بلاوکردنووه‌ی دیوانی عەبدولره حبیم مەولەوی له دوو
پەش (۱۹۴۵) و گەشتی هونه‌رمەندیک لە جیهاندا، کەمانچە ژەنسی
وەرگیراوه‌تە سەر زمانی کوردى (۱۹۴۲)^(۷). لە شیعره وەرگیردراوه‌کانی
پیره‌میرد (پایزی دلتەنگ و بەفره باریووه)^(۸).

پایزی دلتەنگ

پایز دلتەنگ پایز دلتەنگ - مەورى توئى زويرو دلتەنگ
رەشمبا ليمان بەزارو ژەنگ - گەلا ريزانه گول ئالقۇن رەنگ

بەفره باریووه

بەيانى بورو له خەرەستام کە روانىم بەفره باریووه
سولەيمانى ئەلىي بەلقىسە تاراي زىوی پۇشىووه
دەمن بورو چاودىن بەغىركى دابۇرم مۇزىدەبىن بارى
سەرم بەفره کەچى هيشتا شەرە تۈپەلمە بۇ يارى

مەلا مەھمەدى كۆيى

قازى و زاتا فەقىيە كۆيە ئەدېبى كورد مەلا مەھمەد ئەفەندى كورى حاجى مەلا
عەبدوللا كورى مەلا ئەسىددە دەچىتىووه سەر بىنەمالەتى جەللى كەوا له مەلا
عەبدولره حمانى باپىرىيەوە هاتوتە خوار، پشتاپىشت خزمەتى ئايىنى ئىسلاميان
كىدووه، مەلا مەھمەد سالى ۱۸۷۶ لەشارى كۆيە هاتوتە دنيا. زانىارىيەكانى ئايىنى
دەخويىتنى دواى مردىنى باوکى له ۱۹۰۸ جىگاى لە سەرۋەتى زاتايانى شارەكەدا
گرتۇتەوە، سالى ۱۹۱۶ دەيکەنە ئەندامى ئەنجومەنلى گشتى ويلايەتى موسىل، له

ئاکامى داگىر كردى بىرىتانيا بە قازىيەتى شەرعى كۆيە دادەمەززى (كانۇنى يەكەم ۱۹۱۸). سالى ۱۹۲۴ بە نۇينەرى ھەولىر لە ئەنجومەنى دامەزراڭدى عىراق دا ھەلدەپېزىردى.

دواى ئەوه خۇى خەرىكى كتىب دانان و شىعىر ھۆننەتەوە كردووە، خواست و داواكارى چاكسازى و خويىندەوارى بۇوە... ھەتا لە مەلبەندى ھاتىنە دەنیايى دا لە دوازىدە ئىشىرىنى يەكەمى ۱۹۴۲ جىهان بەجىن دىلىن. گەلن كتىبى لە دووا بەجىماواه زۇرىبەي زۇريان دەستخەتن لە: (علم الأصول والكلام والعقائد والتفسير) ھەرودە ئەم كتىباتەشى داناون: (كشف الاستار في مسألة الاختيار، إيهى المارب في الثبات الواجب، المشاهد، حقيقة الإيمان، ضيغان عضيمان، خراب العالم) دىيارى مەلا محمدەدى كۆيى... ھەند^(۴).

جىڭە لە شىعىر و پەخشان و نۇوسىيەكانى ئەدەبى كوردى، لە شىعىرەكانى كە لە كوردىيەوە وەرى گىراوە:

دەمائىي مەنداڭ كان پەركەن لە حوبىي وەتەن
تەرىپەتىيان باش بىدەن مىلەتىيان فېر بىكەن
لە رىگەرى راست لامەدەن رىي يەكە ئايى بە دوو^(۵)

مەسعودى كورى ئاوداربۇوە^(۶)، وەزىر پاشان ئەندامانى خزمەتكۈزۈرى گشتى، ئەندام لە كۆرى زانىيارى كورد، ھەلبىزىرىدە كەى بۇ ئەندامىيەتى پەرلەمان لە حوزەيرانى ۱۹۵۴ بۇو.

عەبدول عەزىز حاجى ئەمین

موقتى سليمانى عەبدول عەزىز كورى ئەمین كورى ئەحمدە ناسراو بە حوسنى، لە رەچەلەكدا دەچىتمەوە سەر مەلا مەھەدى دىلەزەبى كە بەمەلاي گەورە تاودار بۇوە و لە ۱۷۵۹ كۆچى دوايى كردووە. لەبىنەمالە زانستىيەكانى كوردىستانە. لەپىش ئەمدا

باوک و باپیرانی پایه‌ی (موقتی) بیان له سلیمانی بینیووه، عبدولعزمیز به دوو زمان کوردی و فارسی شیعري داناوه، له سهر پهیره‌ی شاعیرانی سرده‌ی خویدا که نازناوه‌که بیان له دووا دیری شیعره‌کانیان دهربرسووه، نه‌ویش "فهوزی" کردۆتە نازناوه‌ی خۆی. سالی ۱۸۷۱ له سلیمانی هاتۆتە جیهان، له لای باوکی دهخوینی، پاشان زانیاری ئاینی له لای زاناكانی پینچوین و بیاره و هرگرتسووه، له سالی ۱۸۹۷ دیکەنە موقتی سلیمانی و سه‌رۆکی نه‌نجومه‌نی (مه‌عاریف)، پاشان حاکمی دادگای شاره‌که بسووه، دوای داگیرکردن نینگلیز دووچاری ده‌رده سه‌ری ده‌بین، له فرمانه‌کانی بدهر نزاوه، به‌لام له رابه‌ری فیرکاریدا بەردەوام ده‌بین، له ۲۰ شاب ۱۹۴۷ مال ئاوايى له ژیان ده‌كات.

تۆزینه‌وهی له سهر (منطق)، هله‌بستیکی رۆزی که بەزمانی کوردی و فارسی و مەلھەمیدک که تەھامەتی و کارهساتەکانی جەنگی يەکەمی مەزنی هیناوهتە بەرچاو له پاش بەجىن ماوه.

عبدولعزمیز حاجی نەمین موقتی سلیمانی سالی ۱۹۳۲ بۆ کاریکی راسپیپرداو له وەزارەتی ده‌رده‌هاتە لام بۆی باس کردم گوتى: خوا که پیغمبەرەکانی دەناراد پشتگیری ده‌کردن بەو ئایەت و نیشانانی که له جەرگەی ژیانی سەرددەمکەوە هاتبىن. له کاتیکا موسای ناردە لای فیرعون میللەتكەی واتا (میسریه‌کان) ھەوارداری سیحرو نەفسون بسوون، وەک زانیمان گۆچانی (عصا الكلیم) ای موسسا ھەمۇ سیحەرەکانی نەوانی ھەللوشى که عیسای نارد بەنى نیسانئىل ویلى پېزىشکى و چاره‌سەرکردنی دەردو نەخۆشیه‌کان بسوون، ئایەت و نیشانانی عیساش چاک كردنەوهی بىمارو زىندو كردنەوهی مردوان بسو، نە رۆزەی کەنەبى مەممەدی ھەناراد عدرەب خولیاوا كردو كۆشى و تەو رووانبىزى بسو، پېغەمبەر هات لەوان رووانبىزىر و زمان پاراوا تر بسو، موقتی بەردەوام بسو گوتى: نەگەر خوا حەزیکا پېغەمبەریك له سەرددەمی نیستای نیمه‌دا بئیرى، گومانم نیه رۆکفلەر يان فۆرد ياخود يەمکن لەوان نزىك له سەرمایەداره زەکان ھەلەبزىرى. له سەرددەمکدا كەوا مادە كەتووەتە باوو بىرەو، سەرۋەت و سامان بسووه سولتانىكى گەورەو مەزن!!.

فایهق بیکهنس

شاعیری پیشکەوتخوازی فایهق عەبدوللا
کاکە حەمە ناسراو بە (بیکهنس) سالى ١٩٠٥ لە^(١)
سلیمانی هاتۆتە جیهان، لەوئى و پاشان لە^(٢)
کەركوك و بىغدا دەخويىنى، لە مەندالىيەوە^(٣)
تۇوشى نەخۇشى ئاولە بۇوه، چاوىكى ئابىنَا^(٤)
دەبنى بىنەواو ھەزىار پېدەگا، كارو پېشەي جىا^(٥)
جيای كردووه، جىڭەرە فرۇشى و چاودىرى كارو^(٦)
مامۇستاي سەرەتايى.

شىعري بە زمانى كوردى هۇنۇوهتەوه، شاعيرىكى تىكۈشەرى گەل پەروھر بۇو،
كۈرانى و سرودى بىق سەرەتەوهكەي گوتۇوه. داواى تىكۈشانى دېزبە
داگىرکەرو ئىستەمار كردووه.. ھەرۋەك ئەدىبى كورد فازل دەلىن؛ بەشدارى لە^(٧)
رەپەرىنەكەي (شەشى ئەيلولى ١٩٣٠) دېزبە پەيمانى عىراقى و بەرىتانى دەكتات،
چەندىن جار كىراوه يەندىكراوه، شىعري لە رۇزئاتەو گۇڭارەكاندا بلاوكراؤهتەوه^(٨)،
لە ١٨ يى كانۇنى يەكىم ١٩٤٨ مال ئاوايى لە زىيان دەكتات^(٩)، مەحمدەد مەھدى
جەواھىرى بىرەوھرى بە پارچە شىعريك دەكتاتوه دەلىن:

أختي بيكتس يا سراجا خبا	و يا كوكبا في دجي يفتقد
ويا حاصدا من كريم الزروع	غلال الاسى والانى والحسد
بلا احد سنة العبقري	يعي الناس لا يعية احد
بلا احد غير خضر الجبال	ووحي الخيال وصمت الابد

سەيد ئەحەممەدى خانەقا

زانای روحی و شیخی سوْفیه‌تی سهید نه‌حمد خانه‌قا کوری حوسین کوری
 عبدول قادر کوری نه‌حمد ساردار په‌رنجی یه، لنه‌وهی سهید بابا علی هه‌م‌دانی
 کوچکردووی سالی ۱۴۱۴ز، خاومنی دانانی سوْفیه‌تی و ناینیه، نه‌حمد ساردار
 خلیفه‌ی شیخ خالید نه‌قشبندی بووه، له گوندی سه‌رگه‌لوی ناوچه‌ی سورداش له
 لیوا سلیمانی هاتوودته که‌رکوک، نه‌حمد خانه‌قا سالی ۱۸۶۸ له که‌رکوک هاتووته
 دنیا، له‌لای حیکمه‌ت نه‌فهندی و زانakanی تری سه‌ردەمی خویدا ده‌خوینی، پاشان له
 ته‌کیه‌که‌ی خویا که به خانه‌قا ناوبراوه ده‌که‌ویته رابه‌ری کردن و فرباگوزاری هه‌زار و
 بن نه‌وایان، ده‌ستیکی بالای له پروژه‌کانی خیرخواری و خزمتی نیشتیمانی دا
 بووه، چه‌ندین جار دوچاری ده‌ریده‌ری و به‌ندیه‌تی هاتووه، چونکه ودک نه‌دموندس
 له کتیبه‌که‌یا "کورد و تورک و عمره‌ب" دا ده‌لئی: پیاویکه به‌ریوه‌چوونی له‌گه‌ل دا
 گرانه. هه‌ول ده‌دا خدلکی گرگرتو بکاو ناگری فیتنه خوش بکات، له ماوهی جه‌نگه
 مه‌زنه‌که‌دا له‌گه‌ل موریده‌کانی ده‌چیته جیهاد شان به‌شانی تورکه‌کان له شعیبیه و
 ناسریه ده‌ز به سوپای شینگلیزی جه‌نگاوه (۱۹۱۵). پاشان له‌کانی باس لیوه‌کردنی
 مه‌سنه‌له‌ی موسسل بتو با
 ره‌وانه‌ی به‌غدادی ده‌که
 ده‌ستخه‌تی ناینی و سر

که‌وا له که‌رکوک له ۲۷
 شاره‌زاوی له نه‌ده‌بی

نه‌دیبی کورد ره‌
 نایار ۱۹۷۲ له ته‌م‌دنی
 کلاسیکی کوردی هه‌بو

عه بدول قادر زدهاوى

عهبدول قادر زده‌هاوی شاعیر کوری سه‌لیم کوری موقتی محمد فیزی یه. له خویندنگای سوپایی له نهسته‌نبول به نهفسه‌ر دهرده‌چنی؛ به پایه‌ی رهیس شهودل (رانید) له سوپایی تورکی خرمت گوزار دهیان، دوای جه‌نگی یدکه‌می مهزن واز له فرمان دینن و خوی خریکی نه‌دهب و شیعر دانان کردوه، له هوگرانی فه‌همی موده‌رس دهیان. له کانونی دووه‌همی ۱۹۵۳ له به‌غدا کوچی دوایی دهکات.

کوره‌کانی موقتی زده‌هاوی به‌هره‌وهره‌رو هوشمه‌ند بیون لهوانه: عهبدول غه‌منی کوری محمد فیزی کهوا سالی ۱۸۶۱ لمدایک بیوه، هروده‌ک محمد مهد نه‌مین زه‌کی دهان: له پیاو چاک و نه‌دیبه‌کان بیوه، به تایبه‌تی له زمانی فارسی‌دا. شاعیریکی نه‌ندیشه بهرز و ناسک بیوه، لهم پاره‌یه‌وهش جه‌میل سدقی زده‌هاوی پرای شاهیده. محمد مهد نه‌مین زه‌کی سالی ۱۹۰۷ له به‌غدا شوناسی له‌گهان په‌یدا دهکات به‌لام میژووی مردنه‌که‌ی پاس نه‌کردوه.

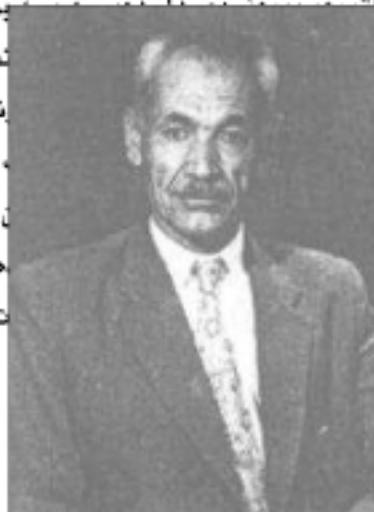
دفیق حیامی

له پیاوانی کوردی روشننیر رهفیق حیلمنی کوری صالح عهبدوللا ناسراو به حیلمنی، له سالی ۱۸۹۸ له کمرکوك هاتۆتە جیهان، باوکى ئەفسەریکى سوپیاى تۈركى بىوه. قوتاھخانەي دوواناناوهندى لە سەلماناش و يېغدا تەواو دەگات، ياشان

بەرهەو نەستەنبول دەروات، نەچىتە كولىيە سۈپاپىي؛ كە جەنگە مەزىنەكە بەرپا دەبىن دەگەرىتە وە سليمانى، پاشان دواى كۆتايىي جەنگەكە دىسان دەگەرىتە وە پايتەختى تۈركى، نەچىتە خويىندىگاي ئەندازىيارى سالى ۱۹۲۰ تەواوى دەكەت، چەندىن زمان قىر بىووه وەك: كوردى، عەرەبى، تۈركى، فارسى، فەرنىسى، رۆشتنىرىيەكى بەرفراؤانى بۇ خۆي بەدەست ھىناوە، لە تافى لاۋىيەتىدا شىعىي بە زمانى تۈركى ھۆنۈوهتەوە. لە ئازازى ۱۹۲۱ دەبىتە مامۇستا، بۇ سالى ئايىنە كە شىيخ مەحمود حەفيظ حەكومەتەكەي لە سليمانى راڭەيىاند و تارو شىعىي لە رۆزىنامەي (رۆزى كوردىستان) دا بلاودەكردەوە. لەسەر رۇو لېتاتى شىيخ مەحمود و تۆۋوپىرىنى نەھىنى لەگەل ئەفسەرى تۈركى عەلى شەفيق بەگ كردووە. دەگەرىتە وە پىشەي مامۇستايەتى، پاشان بەشدارى لە راپەرىنەكەي شەشى ئەيلۇي ۱۹۲۰ دا دەكەت، بە مامۇستايەتى بۇ ھەولىر دەگۈزۈتە وە، دەبىتە پېشىنەرى مەغارىقى سليمانى (تەمۇز ۱۹۴۲)، دوايسى بەريوبەرى مەغارىقى لېواي بەسرە (ئەيلۇل ۱۹۴۵)، ئىنجا لېواي دىالە (تشىرىنى دووھەم ۱۹۴۶). پاش شۇرۇشى تەمۇزى ۱۹۵۸ دەيکەنە (ملحق سەقاقي) لە يەكىك لە باليقۇز خانە كانى دەرھەدى عىراقدا^(۱). لە چوارى ئابى ۱۹۶۰ لە بەغدا جىهان بەجىن دىلىنى، لە سليمانى بە خاڭ دەسىپىردرى. زۇر بەرھەمى كتىب داثانى ھېبۈرە، لەوانەي كە بە زمانى عەرەبى يە: الاكراد مەذ فجر التارىخ إى سەنە ۱۹۲۰ (۱۹۲۴). دراسات في الأدب الكردي المعاصر. "وەرگىرداوە" دراسات في الشعر الكردى "وەرگىرداوە" (۱۹۳۹)، مقالات (۱۹۵۶). بە كوردىش ئەمانەي داشاون: ياداشت (شەش بەش ۱۹۵۶-۱۹۵۸)، شىعىر ئەدەبىياتى كوردى (دوو بەش ۱۹۴۱-۱۹۵۶). دواي تەمۇزى ۱۹۶۰ كتىبىسى ماتعاتىك و جوڭرافىياسى قوتا بخانە كانى كردونەتە كوردى. داستانى رۆستەمى لە تۈركىيە وە وەرگىرداوە سەر زمانى كوردى. بەرھەمە كانى بە زمانى تۈركى: صفات من القضية الكردية (۱۹۳۵). رەفيق حىلىمى لە پىشەوايانى راپەرىنى رۆشتنىرىيەتى كوردى، بىرواي بە مافى ڑىيانى ديموکراتى و سەرۋەرى نەتەوەكەي خۆي ھېبۈرە. لە پىنماوى ئەۋەشا تىكۈشىۋاوه^(۱۰).

عەبدوللا گۆران

شاعیری کورد عەبدوللا گۆران کوری سلیمان بەگ هوشیار ناسراو بە گۆران سالی ۱۹۰۴ لە هەلهبجە هاتۆتە دنیا هەر لەمیش دەخوینى. پاشان دەچیتە خانەی مامۆستایان لە کەركوك، بەلام خویندەکەی تەواو ناکات دەگەربىتەوە هەلهبجە و دەبیتە مامۆستا (۱۹۳۷-۱۹۵۲)، لەھەمان کاتىشدا لە شارەزايى و فېرىپۇنى زمانى عەرەبى؛ فارسى توركى؛ ئىنگلەيزى بەردەۋام دەبىن، لە سالى ۱۹۳۷ دەبیتە فەرمانبەر. لە کاتىكا شىعرى ھۆنۈوهتۈرە كە تمەنلى لە سىزىز سالى تىپەرى نەكىرىپۇو، شىعرى چاولىكەرى كوردى و شاعيرى ئىنگلەيزى (شىللى) كارتىكەرى بۇون، شىعرەكانى لە سەرەتاوە رۆمانسى پاشان بۇ رىالىزمى شۇرۇپتۇرە، سەرداشى ئاوجەكانى كوردىستانى كردووە، هەلبەتە سروشى ھۆنۈنەوەي شىعرى لە دىمەنلى چاوشەندازو زىيانى خەلكەكەوە ها پېشىكە و تەنخوازەكان، لە ۱۹۵۲- رۆژنامەي - زىين عيراق دا كردووە (۱۹۵۴) دەخريتەوە، لە زېنداڭە پاش شۇرۇشى تەمۇزى ۸ سالى ۱۹۶۰ دەچیتە بە ۱۹۶۲ لە سلیمانى جىهان

چوار بەرگ لە شیعرەکانی پلاو کراوه‌تەوە، بەھەشت و یادگار (۱۹۵۰)، فرمیسک و هونەر (۱۹۵۰)، سروشت و دەرون (۱۹۶۸) لاقە و پەیام (۱۹۶۹)، هەروەها "پەیام" (۱۹۵۴). نامەی کورد بۆ میھەجاتی بۆخارست (۱۹۵۴).. تادواپی.. شاعیری میللی محمد صالح بەحر العلوم دەلی:

اذا الدهر يبقى جانب الخير خالدا
فگوران باق في جميع جوانبه

گوران لە شاعیرانیه کە ئەدھبی کورديان لە شیواز و ناوه‌رۆك دا نسوی کردۇتەوە، كۆمەلیک لە شیعرەکانی ناوازى بۆ سرودی خویندکارو قوتا بخانەکان بۆ داندراوه، جگە لەمەش شیعری بۆ شکۈزدارى برايەتى کورد و عەرەب و رووداوه نېشتمانیەکان دانادە، لە شیعرە وەرگىرداوه‌کەی بۆ عەرەبى:

(براى عەرەب)

چەخماخەی شەمشىرى تۆزدار
ئا لە خوینەدا ئاوابۇو
کە لە ملى باوكت - باوكم
رزايە سەر ملى مېزۇو

ھەروەها ئاقرەت و جوانى (وەرگىرانى سەلام عەرفان):

بە ئاسمانە وە ئەستىرەم دىۋە	لە باغچەی بەھار گولم چنیوە
لە زەردەي زۆر كەل سەرنجم داوه	شەۋىنى درەخت لە رۆوم پېڭاوە
كام بەرزى جوانە وەك بەرزى بالاي؟	كام تىشكەنگانە تىشكى نىو نىگائى؟
تەلىسماویە وەك ھى دىلدارى	كام تاسە كام مەيل كام چاوه‌ئوارى؟

نەديبي كورد محمد مەلا كەريم دەلىن: لە گۇزانتىم پرسى راي لە دووا رۆزى
شىعر لە شاو شەپۇنى پېشكەوتتى زانست و بەرفراوان بونى شارستانىت دا چۆنە?
وابى پېش بىنى كرد كە شىعر نامىرىت چونكە بېشكە لە جەركە ئىزىانى مەۋەنە
ھاتووه. راستى ئەوهىيە وەك گۇزان دەلىن: ئەگەر ئىنسان لە ئىگەران و ئازاز رزگارى
بۇو ئەوا رەورەوەي گۇزانكارى رايدوهستى.

پەرأويز:

- (۱) دەپىن مەباستى (ساوداران) يىن، گۇندىكە دەكەويتە تىزىك شەقلادە، پېشكەو مەلبەندى
بەنەمالەي خەيدەرىيە. (وەرگىن)
- (۲) شىخ مەممەد سالىح سەھرمۇردى ستايىشى تواناى يارزى زانستى و شارەزايى و زانايى لە
تەفسىرچى حەدىقىس وە بەھرۇچۇ بىلەتى، بىرۇ يە تىپنى دەكتە.
- (۳) كۆزى زانيارى كورد دیوانى شىعىر و بىسىرەتاتى مەھوى بە تىپو تەسەل لە قەوارەدى
لەپەردا لېكىدانوھە لېكۈلىنەوەي مامۇستا عەيدول كەريم مۇدەرىس سالى ۱۹۷۷ چاپى كەردىتەوە.
- (۴) ازۇر لە پىياوانى كوردەوارى بۇ مەبەستى تايىەتى ھەولىانداوە رەچەلەكى خۇيان بېمەنەوە
سەھر ئەبوبەكرى سەدىق، ياخۇد سەيدىن و لە ئەوهى پېقەمبىرن، لە كاتىكدا ھىچ بەلگەشىيان لەم
باڭەيىوھە بە دەستتەۋە ئىپە، "وەرگىن"
- (۵) راستى مېئۇرى هاتته دەنیاى مەلا ئەفەندى سالى ۱۹۵۸ بۇوه، واتە لە تەمەنلى ۸۰ سالىدا
مەرددووه.
- (۶) ئېزەميرد بە ھەلبەستىكى تاسك شىيون بۇ مەلا ئەفەندى دەكا، سەرتاكەي يەم شىوهىيە:
ئايىنى شىسلام دەرىيختتۇو
دواي مردن گىيانى وەلى زېنده.

- (۷) دیوانی پیره‌میرد بتویکم جار له لایه‌ن محمد رسول هاوارده به چاپ گایه‌ندراوه، بتو
جاری دوووم دیوانه‌کهی له ۱۹۹۰ له ده‌گای روشتبیری و بالاکردن‌ههی کوردي، کۆزکردن‌ههی
ساقکردن‌ههی له لایه‌ن په‌ریزان: مه‌حمود نه‌حصه‌د مه‌همه ۲۴، مسته‌قا سالح که‌رم، محمد‌شاد شوری
توفيق، نه‌حمدود زینگ مسته‌قا نه‌نجامدر اوه.
- (۸) داشه‌ری نه‌نم کتیبه‌ههی حمزی له‌م دوو پارچه شیعره کرد دوووه و دریگیراوه‌ته سه‌مر زمانی
عه‌ره‌بی، نیمه‌ش ته‌نها دبو چه‌ند دیره کوردیه‌مان خسه په‌ر چاوه، خوینه‌ری په‌ریز ده‌توانی سه‌یزی
دیوانه‌کهی بکات. (وهرگین)
- (۹) ابه‌ره‌هه‌هه کانی نه‌دبهی به زمانی کوردی نه‌مانه‌ن: دیوانیکی شیعر، عه‌قیده‌ی نیسلام،
نویکم‌هه، هه‌رسن به‌شکانی قورشان له زیر شاوی (تەفسیجی کوردی له کەلام خواوه‌ندی)
نه‌م‌شیان له‌لایه‌ن خوشکه نه‌جیبی کچیبه‌وه به چاپ گایه‌ندراوه، فری فری قال فری.
- (۱۰) له سالی ۱۹۹۴ کتیبه‌هه (ملای گهوره: زانا و شدیب و شاعیر) له لایه‌ن وه‌رگیری نه‌نم
کتیبه‌وه داندراوه به چاپ گایه‌ندرا که‌وته په‌ر دهستی خوینه‌ری کوردی خوش‌هه‌یست. به تیر و
نه‌سەلی هه‌مورو لایه‌نیکی زیمانی ملای گهوره و بیچو بیچوون و هه‌لویس‌تی نیش‌هه‌مانی و پایه‌ی
زانستی و نه‌دبهی گرتۆته‌وه (وهرگین)
- (۱۱) مامؤستا ماسعود سالی ۱۹۹۹ له شاری کۆزیه هاتۆتە دنیا، خوینه‌تی سه‌هه‌ردايی له کۆزیه،
نانه‌ندی و دوا ناوه‌ندی له هه‌ولیر ته‌واو کردووه، سالی ۱۹۵۰ له کولیه‌ی حقوق له بە‌هه‌دا ده‌چووه
دەبیتە حاکم له سليمانی (۱۹۵۶) دواي چه‌ند مانگیک دهست په‌ردار ده‌بین. به نوینه‌ری کۆزیه بتو
په‌رلەمان هه‌لەدیبریزدري (۱۹۵۳). دووب‌اره هه‌لەدیبریزدريسته‌وه (۱۹۵۴) دەچیتە پال نه‌مانه‌ن
په‌ره‌لستکار لایه‌ری نیش‌هه‌مانیدا که کاميل چادرچی يەك لەوان ده‌بین، په‌لام دواي هه‌شت رۆز له
يەکم کۆزیونه وەی نه‌نجه‌مه‌نەکەد که چه‌ند سه‌عاتیک دەخاینن لەسەر بزیاری سەرەک وەزیران نوری
سەعید پاشانه‌نجه‌مه‌نەکە هه‌لەدەه‌شینه‌ری دەیکنە وەزیری ناوه‌دانکردن‌هه‌وهی باکور (۱۹۶۴)-
۱۹۶۵ دوايی نه‌مانه‌ن نه‌نجه‌مه‌نی خزەنگوزاری گشتى (۱۹۶۶)، پاشان نه‌مانه‌ن کۆزی رازیاری
کورد وە جیگری يەکمی سەرۆک (۱۹۷۰) که شیخسان شیخزاد له سالی ۱۹۷۴ واز له سەرۆک‌کا یەشى
کۆز دەھینەن دبو هه‌مورو کاروباری کۆزەکه بتو په‌ری چالاکی و باره‌هه زۆزی نه‌دھیبیه‌وه هەتا سالی
۱۹۷۸ هه‌لەسوریشى. دەتوانىن بلىغ مامؤستا ماسعود شەمرق له رۆزى هەرە پیش‌هه‌وهی رۆزشنبىرانى
کورد، دانه‌ری چه‌ندىن كتىب و خاوه‌تى نوسىينىكى بىشوماره له ووتار و لىكدانه‌وه و لىكۆلەتە‌وهی
نه‌دبهی و زانستیبیه‌وه هەر باره‌هه‌امیشە. جىگە لە زمانی کوردی - عه‌ره‌بی و شینگلەزى و فارسى و
تورکى باش دەزانى - ئىستا له بە‌قدا نیش‌تەجىن بوجە. (وهرگین).
- (۱۲) دیوانى بېكەس سالى ۱۹۸۰ بتو جاری دوووم پاسەرپەرشتى و رىكخستان و پىشەكى بتو
نوسىنى مەممەدی مەلا کەرىم چاپکراوه‌ته‌وه (وهرگین)

- (۱۳) شیرکتی کوری بیکس نه شاعیره به توانا و په هردو دره کانی کورده، خاودتی بهره‌منی شیعری نایابی شیواز نویسه. (وهرگین).
- (۱۴) رهقیق حیلصی سالی ۱۹۵۰ "امین العاصمه" واته سارهک شاره‌وانی به‌غدا و پله‌ی (ملحق سه‌قاپی) نه تورکیا بینیوه.
- (۱۵) رهقیق حیلصی هله‌بزیردرا به سه‌رؤکی حزبی هیوا نه کاتی دامنه‌نراندیدا (۱۹۲۸)، گدلن خویندکار و پیاوی رؤشنیز و کوره په‌رودری ناوسای به خزیمه‌هه گرت. پیش کوتای جهانگی دروهمی جیهانی حزبیکه توشی تمنگ و چهله‌مهی ناخوختی هات، تا نه سالی ۱۹۶۵ هملوه‌شايمده نه‌ما، گدلن نه‌ندامانی چوونه تاو حزبه تازه دامنه‌زراودکان، رؤلیکی گرتگیان نه‌بواری خبابات و به‌سمره‌هاتکانی داهاتوی کوردستان بینی. (وهرگین).